పాకుడురాళ్ళు

(3వ భాగం)

9

అటు వెంకటేశ్వర్లుగారూ, ఇటు రామబ్రహ్మంగారూ ఎంత తొందరపడ్డా లాభం లేకపోయింది. నాలుగైదు ముహూర్తాలు మాంచి ముహూర్తాలు పరబ్రహ్మశాస్త్రిగారు ఎన్నిక చేశారు.

"ఇవన్నీ చక్కని ముహూర్తాలండీ బాబయ్యగారూ! సమస్త గ్రహగతులున్నూ ఉచ్ఛదశను సూచిస్తున్నాయి. ఈ ముహూర్తాల్లో ప్రారంభించబడిన ఏ కార్యములైనప్పటికిన్నీ, దిగ్విజయం కావలసిందేతప్ప, మరోలాగా అయేందుకు అవకాశమన్నది ఎంత మాత్రం లేదని, నేను ఘంటాపథంగా చెప్పగలను" అన్నారు శాస్త్రిగారు.

"అంటే-ఇప్పటి నా పిక్చర్ బాక్సాపీస్ హిట్ కాక తప్పదంటారు" అన్నాడు చలపతి.

అతను నవకళా చిత్రాలయ సంస్థ తనదే నన్న ధోరణిలో మాట్లాడటం ప్రారంభించి చాలారోజులయింది. కంపెనీ తనదేననీ, రామబ్రహ్మంగారూ ఫైనాన్స్ చేస్తున్నారనీ, తనుకూడా కొంత పెట్టుబడి పెడుతున్నాననీ, చలపతి కొందరి దగ్గర అన్నాడు.

పరబ్రహ్మశాస్త్రిగారు మరోమారు, కాగితంమీద గళ్ళు గీసి, వేళ్ళ కణుపులు లెక్కించి, గట్టిగా నిట్టూర్చి తలను అడ్డంగానూ, నిలువుగానూ కదుపుతూ—"ఊఁహు – తప్పదు బాబయ్యగారూ! హరిహరాదులు అడ్డు వచ్చినా, ఈ పిక్చర్ బ్రహ్మం ...స్ కాక తప్పదు. ఆ విషయం దాని మొఖాన ...వుంది" అన్నారాయన.

...డ్" అన్నాడు చలపతి.

...మబ్రహ్మంగార్ని చాటుకు పిలిచి, ఓ పది ...డాక, చిన్న పింగాణీ పళ్ళెంలో, ...లూ, వక్కాకులూ ఉంచి, వెంకటే ...కిప్పించాడు చలపతి.

రోజున మిమ్మల్ని మళ్ళీ పిలుద్దాం అనుకొంటున్నాం. సంతో షించాలి మీరు. తప్పదు" అన్నాడు చలపతి.

శాస్త్రిగారు వాటిని స్వీకరించి నాలుగడుగులు వేయగానే, చలపతి ఆయన్ను కలుసుకొన్నాడు.

"మంజరి విషయంలో మీ కేమన్నా కొరతచేసి ఉంటే, ఈ రూపంలో దాన్ని తీర్చుకొన్నా ననుకోండి. మామూలుగా మీకు యాభయ్ రూపాయలేగా రేటు! మళ్ళా కలుసుకొందాం. మరి సెల విప్పించండి!" అని శాస్త్రిగారిని సాగనంపాడు చలపతి.

చిత్రమేమిటంటే—ఆ ముహూర్తం కాదు సరిగదా, అలాంటివి మరో మూడు గడచినా, నవకళా చిత్రాలయంవారు పనిని ప్రారంభించలేక పోయారు. వారికి నచ్చిన కథను తారకం తయారుచెయ్యనేలేదు. శ్రీకాంత్ కథను, బేరంపెట్టి చూశాడు చలపతి. కానీ నాలుగు వేలకు ఆ కథను కొనడానికి రామ బ్రహ్మంగారి కిష్టంలేదు. మంజరిద్వారా వెంకటేశ్వర్లుకు చెప్పించుదామన్న ఆలోచన చలపతికి రాకపోలేదు. కానీ, వెంక టేశ్వర్లుగార్ని ఇలాంటి చిన్న చిన్న విషయాలకు వాడుకోవడం భావ్యం కాదనిపించింది. అదేగాక—శ్రీకాంత్ దగ్గర తను కొన్న కథ-చాలా మంచిది. దాని కెప్పుడైనా మంచి ధర పలుకుతుంది. అలవసువలకు దాన్ని వొదులుకోవడంలో అర్థంలేదు.

ఒకచెంప రామబ్రహ్మంగారు, కథో కథో అంటూ లబలబ లాడి పోతున్నాడు. వెంకటేశ్వర్లుగారు కూడా, ఈ మాటను చాలా సార్లు అన్నాడు. "డబ్బేమో నీళ్ళవగా ఖర్చయిపోతున్నది. అందుకు నాకు బెంగలేదు. కానీ మనం చేసిందేమిటా షడ్డుకుడైనా ఎంతకాలమని వోపిక పడతాడు? ఎత్తేద్దా మంటున్నాడు, ఈలోగా మన మేదో చా వాణ్ణి ఆపడం నా వల్ల కాదు" అని తేల్చేశా

మంజరి ప్రాణం జివ్వుమస పో అంబుల పొదిని విప్పి కూచున్నాడు.

"అయ్యా! నేనంటే మీకు కి

మాలిన కథను తీసుకొని, బొమ్మలాగి అవతల పడేస్తామంటారా? రేపీపాటికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తాను. మీరు లక్షలు పెట్టుబడి పెడుతున్నారు. ఆ డబ్బు తిరిగి రావాలా? వద్దా? లాభాల సంగతి నాతో అనకండి—అయినప్పుడు మనం, కొంచెం భారీయెత్తునే ఆలోచించాలి. ఈ కాస్త ఖర్చుకే మనం జడుసుకొంటే—పిక్చర్ తియ్యనేలేము. నేను మాత్రం ఊరికే కూచున్నానా? కాకి తిరిగి నట్టు, కథకోసం తిరుగుతున్నానా లేదా?" అన్నాడు చలపతి.

వెంకటేశ్వర్లుతో ఇంతగట్టిగా చలపతి మాట్లాడతాడని మంజరి అనుకోలేదు. వాళ్ళిద్దరూ మాటా మాటా అనుకుంటా రేమో నని కూడా మంజరి భయపడింది. దీనికితోడు ఇంకో అనుమానమేమిటంటే—కాకి తిరిగినట్టు తిరిగినంతమాత్రాన 'కథ' దొరుకుతుందా?

మంజరి ఆలోచనల్ని ఛిద్రంచేస్తూ వెంకటేశ్వర్లు, మాట్లాడ సాగాడు.

"అయితే ఇప్పుడేం చేద్దాం?" అన్నాడతను, మంజరికేసి తిరిగి సన్నగా కన్ను మలుపుతూ!

"నేను రెండు మూడు రోజుల్లో ఓ కవిని పట్టుకొస్తా నుండండి. అందరం కూచుని అప్పటికప్పుడే తాడో పేడో తేల్చేద్దాం!" అన్నాడు చలపతి.

ఈ మాటలు వెంకటేశ్వర్లు విన్నాడన్న నమ్మకం, చల పతికి కలగలేదు. మంజరీ, అతగాడూ కలిసి నేత్రావధానం ప్రారంభించారు. ఈ అభినయానికి పర్యవసానం చలపతికి తెలుసు. అతను చటుక్కున లోపలికెళ్ళి రెండు మూడు నిమిషా లయ్యాక, "మంజరీ! నిన్న నేనిచ్చిన కాగితాలు ఎక్కడ పెట్టా వోయ్?" అని కేకేశాడు.

"నిన్న మీరు నా కే కాగితాలు ఇవ్వందే" అన్నది మంజరి వసారాలోనించే.

"ఇచ్చాను. నీకు జ్ఞాపకం లేదేమో! ఓసారి వాటిని తీసివ్వు" అన్నాడు చలపతి, ఈసారి కొంచెం కోపంగా.

"నాకు మీ రివ్వనే లేదండీ!"

"అయితే నేనే ఎక్కడో పెట్టి మరిచిపోయి వుంటాను.... ఇలా రారాదూ, ఈ పెట్టెలో ఉన్నాయేమో చూదాం."

"ఏం కాగితాలండీ" అంటూ మంజరి లోపలి కొచ్చింది. "నిన్న మీరు కాగితా లెప్పుడిచ్చారు?"

"ఈ మాత్రం జ్ఞానం లేకపోతే ఎలా మంజరీ! నిన్ను లోపలికి రప్పించడానికే అలా అన్నాను. నేను పిలవగానే లోపలికి రావాలిగానీ, యక్ష ప్రశ్నలన్నీ వేస్తూ కూచుంటావేం?" అని రుస రుస లాడాడు చలపతి.

మంజరి ఏమీ అనలేదు.

"నిన్ననే బ్యాంకు నుండి పదివేలు తెప్పించాడు వెంకటేశ్వర్లు. మన దగ్గరా నలభై, యాభై కన్నా ఎక్కువ లేవు. ఓ రెండు వేలు అడుగరాదూ? అవసరమయితే, రేపు నీ కాంట్రాక్టు మొత్తంలోంచి, ఈ రెండు వేలూ డెబిట్ చేసుకోమందాం!" అన్నాడు చలపతి.

మంజరి ఓసారి చలపతికేసి చూసి తల వంచుకొంది.

"నీకేమన్నా అభ్యంతరమా?" అన్నాడు చలపతి.

ఆ మాట బాణంలాగా తగిలింది మంజరికి. చలపతిమీద కోపమూ, అసహ్యమూ కూడా కలిగాయి.

"అలాగేలెండి! అడిగి చూస్తాను" అన్నది మంజరి.

చలపతి ఏదో అనబోయాడు; కానీ అనలేదు. హడావుడిగా బట్టలేసుకొని అంతకన్నా హడావుడిగా వెళ్ళిపోయాడు.

"నేనూ వెళ్ళొస్తా నమ్మాయిగారూ!" అన్నది తాయారు తలుపు పక్క నిలబడి.

"తొందరేం?"

"ఏదన్నా పనున్నదేమో వెళ్ళనివ్వరాదా మంజరీ!" అని ఓ క్షణం ఆగి, "సరే నవ్వా! వెళ్ళు—" అని తాయారుతో చెప్పి, "మరి—నేనూ ఆఫీసు కెడతాను" అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు.

తాయారు వెళ్ళిపోయింది.

మంజరి వచ్చే నవ్వును ఆపుకొంటున్నదానిలాగా, "మరి-ఆఫీసుకు వెళ్ళాలి, గావును బయలుదేరండి!" అన్నది మంజరి.

"నే నుండటం నీకు కష్టంగా ఉన్నదా ?" అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు.

"ఆఁ" అన్నది మంజరి ఫక్కున నవ్వేసి. "మిమ్మల్ని నమ్మకూడదు, మీరు మామూలు మనుషులు కారు."

"అబ్బబ్బబ్బా! నా ఆరోగ్యం ఏమీ బావోలేదు మంజరీ! ఉత్తినే దాహమవుతూ ఉంటుంది. నిన్న డాక్టర్నడిగితే, ఏవో పిల్స్ రాసిచ్చాడు... కాసిని మంచినీళ్ళు తెప్పించు" అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు.

"పనిమనిషి కూడా వెళ్ళింది, ఇహ నేనే తీసుకురావాలి." అంటూ లేచి రెండడుగులు వేసింది మంజరి.

అంతలోనే వెంకటేశ్వర్లు కూడా కుర్చీలోంచి లేచే ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు.

మంజరి వెనక్కి తిరిగింది, ముసి ముసిగా నవ్వుతూ, "బాబూ మీకు నమస్కారం! మీ రక్కణ్ణించి కదలకండి, కదిలారంటే నేను మంచినీళ్ళు తీసుకురాను" అన్నది.

ఈమాట ఎంతబలంగా పనిచేసేది మంజరికి క్షుణ్ణంగా తెలుసు. ఈ బాణం వదలి ఫలితం కోసం ఓ క్షణం, వెంకటేశ్వర్లుకేసి చూసిందావిడ. అతని కళ్ళు మిలమిల లాడసాగాయి.

"నేను దయ్యాన్నా, భూతాన్నా మంజరీ!" అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు కుర్చీలోంచి మెల్లగా లేస్తూ.

"రెండూనూ," అని మనసులో అనుకొన్నది మంజరి. తరవాత బుంగమూతి పెడుతూ, "ఏమిటమ్మా ఆ మాటలు? నేను నవ్వుతా అన్నదానికి అంతలా కోపగించుకోవాలా? ఐతే ఇహ అనన్లేండి" అన్నది మంజరి, రెండడుగులు లోపలికి వేస్తూ.

వెంకటేశ్వర్లుకూడా లోపలికొచ్చి, తలుపులు మూశాడు.

"మీ రిలాంటి వెకిలి వేషాలు నా దగ్గర వెయ్యకండి. మర్యాదగా వసారాలో కూచోండి. నేను మంచినీళ్ళు తెచ్చిస్తాను"

ఈలోగా వెంకటేశ్వర్లు గడియ పెట్టడం కూడా పూర్తిచేసి, మంజరి భుజంమీద చెయ్యివేశాడు. ఆవిడ విదిలించి పారేసింది.

"అంత కోపమే!"

"నేను మాట్లాడటం కూడా చాతకావిదాన్ని, నన్ను ముట్టుకోకండి మరి" అన్నది మంజరి, అతని చేతుల్నుంచి తప్పుకోవడానికి పెనుగులాడుతూ.

వెంకటేశ్వర్లు పెద్దగా నవ్వాడు.

"పిచ్చిదానా! ఈ చేతుల్లోంచి తప్పుకొందామనే నీఉద్దేశం, అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు, మంజరి పెదవులకోసం వెతుకుచూ "ఏం దాచుకొన్నావోయ్ ఇక్కడ? వీటికోసం నా ప్రాణా లివ్వమన్నా ఇచ్చేస్తాను."

"వేటికోసం?" అన్నది మంజరి, ఏమీ తెలియవిదానిలా.

వెంకటేశ్వర్లు చూపులు ఆవిడ భుజాలమధ్య తారట్లాడాయి.

మంజరి సిగ్గుపడిపోయింది.

"అబ్బ నన్ను వెళ్ళనివ్వండి. అందులోనూ మందుకూడా వాడుతున్నా మంటున్నారు....నన్ను మంచినీళ్ళు తీసుకురానివ్వరా ఏం?"

వెంకటేశ్వర్లు మాట్లాడలేదు.

"అందుకే మీరంటే భయం. ఇహ నా ప్రాణాలు తినేస్తారు....ఆయనేమో కొంపలంటుకుపోయినట్లు పరిగెడతారు. ఉన్న పనిమనిషిని కాస్తా మీరు పంపించేశారు...ఇందుకేనన్న మాట!"

"నేనంటే నీకు ఇష్టంలేదా మంజూ" అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు.

"భగవంతుడు నాకు బలం ఇవ్వలేదుగానీ. ఇచ్చేవుంటే, మిమ్మల్ని కొరుక్కుతినేదాన్ని......అదుగో... ...ఆ పనే మీరు చెయ్యొద్దు... ముందు అక్కణ్నించి చెయ్యి తియ్యండి...అసలే నాకు చక్కిలిగిలి...అయ్యో రామా! ఏం విరిచేస్తారండీ!"

వెంకటేశ్వర్లు పిచ్చికుక్కయిపోయాడు. అతన్ని ఇంకా స్సేపు ఏడిపించాలని పించింది మంజరికి.

"ఉండండి చెబుతాను...ఎవరో వస్తున్నట్లుగా ఉంది..."

వెంకటేశ్వర్లు గభాలున మంజరిని వొదిలి, మూతిగా నుంచున్నాడు. మంజరి పకపకా నవ్వుతూ, "ఏం ధైర్యమండీ

బాబూ మీది!" అన్నది. "అవును గానండీ, నే నిలా అడుగుతున్నానని, అనుకోకుండా ఉంటే–"

"ఏమిటది?" అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు.

మంజరి అతని కెదురుగా నుంచుని, రెండు భుజాలమీదా చేతులు వేసింది. సన్నగా నవ్వుతూ అతను మంజరి వీపు వెనకగా చేతులు కలిపి దగ్గరగా తీసుకొన్నాడు.

"ఏమిటమ్మడూ అది?"

"నాకు సిగ్గుగా ఉంది బాబూ! విన్నా మీరు ఎగతాళి పట్టిస్తారు. పోన్లెండి....ఏమీలేదు" అన్నది మంజరి.

అతనోసారి మంజరి కళ్ళల్లోకి మత్తుగాచూసి, "ఎంత బావుంటాయి మంజూ నీ కళ్ళు?" అంటూ వాటిని మెల్లగా ముద్దు పెట్టుకొన్నాడు!

"ఇలా నన్ను రెచ్చగొట్టి చంపుతారు. ఆనక నేనేమన్నా చేస్తే చేశానంటారు....ఏమో బాబూ! ఏ ముహూర్తాన నన్ను మాయచేసి వలలో వేసుకొన్నారోగానీ, నాకు నిద్రాహారాలు లేకుండాచేశాడు...మీరూ, మీ ఆఫీసుపనులూ, ఏ గంగలో నన్నా దూకండి. కనీసం రోజు కొక్కసారన్నా మీరు నాకు కనిపించాలి, లేదా కారు పంపండి, నేనన్నా మీకోసం వస్తాను" అన్నది మంజరి.

"ఎందుకమ్మీ నేనంటే అంత వెర్రి వ్యామోహం నీకు?" అన్నాడతను.

"ఎందుకా?" అని ఓ నిమిషంపాటు ఆలోచించింది, మంజరి. తరవాత తల అడ్డంగా తిప్పుతూ, కింది పెదవిని కొరుకుతూ "ఏమో! నాకు తెలీదు. నేను చెప్పలేను... మీరు నన్నేం చేశారో చెప్పరూ?"

వెంకటేశ్వర్లు ఆమె చెక్కిళ్ళను సున్నితంగా నిమిరాడు.

"నాకోసారి హంపీ చూడాలని ఉన్నది. హంపీలో పూర్వపు రాజుల మేడలు ఉన్నాయటగా!"

"అవునుట చాలామంది వెడుతూ ఉంటారు... మనమూ వెడదామంటావా?"

"మనమూ–అంటే, మీరూ నేనూ మాత్రమే వెళ్ళాలి. ఈ

పాడు సజ్జనంతా వెంట తీసుకురాకండి. మనిద్దరమే వెళ్ళి ఓ రాత్రల్లా అక్కడఉండి తిరిగివద్దాం...అయితే ఆ సీసాలు మాత్రం తీసుకురాకండి" అన్నది మంజరి.

"అలాంటిచోట 'మందు' లేకపోతే మజాయే ఉండదు మంజరీ! ఈసారి వెరైటీ మారుద్దాం ... అలాగే! ఎప్పుడు పోదాం?"

"మీ ఇష్టం! నేనెప్పుడూ రెడీయే" అన్నది.

"ఇప్పుడు కూడానా?" అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు మెల్లిగా ఆమె చెవిలో.

"అబ్బబ్బా! మనిషి కనిపిస్తే మీరు బ్రతకనివ్వరు. ఏం చంపుకు తింటారండీ!" అన్నది మంజరి.

వెంకటేశ్వర్లు అన్నంతపనీ చేశాడు.

అతను చెప్పులు తొడుక్కొంటున్నాడు. మంజరి గోళ్ళతో జుట్టు సరిచేసుకొంటూ "చిన్నమాట" అన్నది.

"అబ్బబ్బా! ఏం ప్రాణాలు తీస్తావు మంజరీ! అందుకే నువ్వంటే భయం!" అంటూ లోపలికొచ్చాడు. "ఏమిటి?"

"గుంటూరునించి మా చెల్లెలు ఉత్తరం రాసింది. దానికేమో ఇబ్బందులొచ్చి పడ్డాయిట. రెండు వేలుంటే సర్దమన్నది. ఇంకో మూడుమాసాల్లో వారికి రావలసిన డబ్బు వస్తుందిట. మనమేమన్నా పంపడానికి వీలుపడుతుందంటారా?" అన్నది మంజరి.

"చూద్దాం!" అన్నాడతను.

"అలాగనకండి. ఇంకెక్కడా వీలుపడకనే అది నాకు రాసింది, కావాలంటే మీరు తరవాత చెల్లుబెట్టుకొందురుగానీ! ఖర్చురాసి యిప్పించండి!"

"సరే! సాయంత్రం నేను చలపతికిచ్చి పంపుతాను."

"కొంపముంచారు. ఈ సంగతి ఆయనదాకా వెళ్ళనివ్వకండి....అతనికా ఉత్తరం వచ్చినట్లే తెలీదు... మీరే స్వయంగా రండి....కాసేపు సరదాగా కూచుని మాట్లాడుకొందాం–"

"నేనొస్తే ఉత్తినే కూచోలేను" అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు నవ్వుతూ.

"పోండి బాబూ! మీరెప్పుడూ - వస్తారుగా! మీకోసం ఎదురు చూస్తుంటాను. సినిమా చూసి ఎన్నిరోజులయిందో ... మంచి పిక్చర్ కెడదాం."

"ఓ. కే." అని కేకేశాడు వెంకటేశ్వర్లు.

అతను వెళ్ళిపోయాక, తలపట్టుకుని కుర్చీలో చేరగిలపడి పోయింది మంజరి.

వెంకటేశ్వర్లు అన్నమాట నిలబెట్టుకొన్నాడు. ఆ సాయంత్రం కాదు గానీ, ఆమొన్నాడు అతను రెండువేల రూపాయలూ పట్టుకొచ్చి మంజరి చేతికిచ్చాడు. మంజరి ఆశ్చర్య పోయిందనడం చాలదిక్కడ! ఆ క్షణాన వెంకటేశ్వర్లుపట్ల ఆమెకు జాలికూడా కలిగింది. తనమీద ఎంత అపేక్ష లేనిదే, రెండువేలు తెచ్చి తనచేతుల్లో పోస్తాడు? తనంటే పడిచచ్చే వాడికి తనేమిస్తున్నదిట? అందం సంగతి సరేసరి! ఒకప్పుడీ శరీరం, అయిదుకూ, పదికీ కూడా అమ్ముడు పోయింది. మంజరి కనుకొలకుల్లో సన్నగా నీటి జీరలు ఏర్పడ్డాయి.

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావ్?" అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు, వేళ్ళకున్న ఉంగరాలను సరిగ్గా తిప్పుకుంటూ.

"ఏంలేదు...మీకెలా కృతజ్ఞత చెప్పాలా" అని ఆలోచిస్తు న్నాను.

ఈమాట మనస్ఫూర్తిగానే అన్నది మంజరి.

"ఆ పద్ధతి నేను చెబుతాను!" అంటూ కాలుస్తున్న సిగి రెట్టుని దూరంగా గిరాటెట్టి, దగ్గరగా వచ్చాడు వెంకటేశ్వర్లు.

మంజరి అలానే నిలబడింది.

అతను మంజరిని మెత్తగా ముద్దు పెట్టుకొని, "నేనో మాట అంటాను. నువ్వేమీ అనుకోనంటే చెబుదామని వుంది.... మరి చెప్పనా?" అన్నాడు.

మంజరి చెప్పమన్నట్లు తలూపింది. ఆవిడచేతిలో, ఇరవై వందరూపాయల నోట్లు యింకా ఫెళ ఫెళ లాడుతూనే వున్నాయి.

"మనం హంపీ పోదామనుకొన్నాం గదూ? ఆనాటికి మీ చెల్లెల్నికూడా రమ్మను. ముగ్గురంకలిసి వెడదాం. బ్రహ్మాం

డంగా అక్కడ ఎంజాయ్ చెయ్యొచ్చు ... నీ కేమన్నా అభ్యంతరమా ! అసూయగానీ పడుతున్నావా ?"

అంతవరకూ, అతనిపట్ల వున్న సదభిప్రాయం కాస్తా ఈ వాక్యాలతో సమూలంగా తుడిచి పెట్టుకుపోవడమే కాకుండా, వెంకటేశ్వర్లు మీద చెప్పరానంత అసహ్యం కూడా వేసింది. ఆనోట్లు అతని ముఖాన గిరాటెట్టి, మెడమీద చెయ్యివేసి వీధిలోకి పడనెట్టాలనిపించింది. అంతలోనే వెంకటేశ్వర్లు పగలబడి నవ్వాడు-

"మీ ఆడవాళ్ళల్లో వున్న రోగమే ఇది ! ఏమున్నా ఏం లేకపోయినా, చచ్చినంత అసూయ మాత్రం వుంటుంది.... అవును గానీ, మీ చెల్లెలి పేరేమిటన్నావ్ ?"

"వసంత" అన్నది మంజరి.

"పేరు బాగానే వుంది ... మరి - మనిషి ఎలావుంటుందో తెలీదు.... నీలాగానే వుంటే వెరీగుడ్.... అదయినా నువ్వొప్పుకుంటేనే సుమా !" అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు.

మంజరి ముభావంగా వుండటం చూసి, ఆమెను కన్విన్స్ చెయ్యడానికి ప్రయత్నాలు ప్రారంభించాడు.

"మనం ఎంతకాలం బతుకుతామో మనకే తెలీదు మంజరీ. ఉన్న నాలుగు రోజులూ పైలాపచ్చీసుగా వుండాలి. దిక్కుమాలిన కుశంకలన్నీ పెట్టుకొని జీవితంలోవి కాస్త సుఖాన్ని వదులుకోవడం నా కిష్టంలేదు....నా మట్టుకు నాకు వెరైటీ కావాలి. గాని గెద్దులాగా నేను బతకలేను. నువ్వూ అలా వుండకు. అంచేత-నే ననేదేమిటంటే ఈ డబ్బు వెంటనే మన వసంతకు పంపించు. ఆవిణ్ని అక్కడ పనులు సర్దుకొని రమ్మను. మనతోబాటే వుంటుంది. మన పిక్చర్‌లోనే ఆవిడకూ ఓ చిన్నవేషం ఇద్దాం."

"అలాగే !" అన్నది మంజరి.

వెంకటేశ్వర్లు ఇదే పంపిణీమీద ఇంకో అరగంటసేపు వాగి వాగి వెళ్ళిపోయాడు. మంజరి కుర్చీలోనే జారగిలబడి కళ్ళు మూసుకొన్నది.

*   *   *

రెండు మూడురోజులు చలపతి, మంచి కథకోసం గాలించిన మాట నిజమే ! కానీ అతనికి నచ్చిన కథంటూ ఏదీ కనిపించ

లేదు. మంచి దానికోసం చూస్తున్నామని, అటువంటిదేమీ దొరక్క-పోతే శ్రీకాంత్ కథనే స్క్రీన్ చేస్తామనీ, ఫోక్‌లోర్ తీయాలనే అనుకొన్నప్పటికీ, సోషల్ కూడా మరీ అంత తీసికట్టు కాదనీ, రెండు మూడు మాసాల్లో పిక్చర్ రిలీజ్ చెయ్యాలనీ చలపతి చాలామందికి చెప్పుకొచ్చాడు. దీనివల్ల – నవకళా చిత్రాలయా వారికి ఇంకా సరైన కథ దొరకలేదన్నది రూఢిగా తేలిపోయింది. ఈ విషయం రుజువు చేసుకొన్నాక రఘురామాచార్లుగారు సరాసరిగా నవకళా చిత్రాలయ వారి ఆఫీసుకు పనిమాలావచ్చి తనను తాను పరిచయం చేసుకొన్నాడు.

రఘు రామాచార్లుగారు పేరుమోసిన సినిమాకవి. మూకీల నాటి నుండీ ఆయనగారు యీ పరిశ్రమలో వున్నారు. నూరు, నూట పాతిక చిత్రాలకు కథలు, సంభాషణలు, పాటలూ రాశారు. సినిమాలో ఏవేవి వుండాలో, ఏయే పాళ్ళల్లో వుండాలో వారికి బాగా తెలుసు. పరమబూతు పాటలూ, అంతకన్నా బూతు సంభాషణలూ వ్రాసి, సెన్సార్‌వారి కత్తెరపడకుండా చూడగలిగిన ప్రజ్ఞావంతు లాయన. ఆయన పేరుచెబుతే సినీసాహిత్యలోకం మోకరిల్లి తీరవలసిందే! అటువంటి సినీమహాకవి, తమ ఆఫీసు కొచ్చాడంటే మాటలా ?

రామబ్రహ్మంగారు, ఇదివరకే ఆచార్లవారి పేరు విని వున్నాడు. వారి దర్శనం మాత్రం కాలేదు. అమాంతే అన్నాడు కూడాను.

"ఎంతమాట! 'మన' ప్రాంతం నుండి మీరొచ్చారని యీ మధ్యనే నాకు తెలిసింది. చాలా సంతోషించాను. నిన్నా మొన్నా ఇక్కడికి వద్దామనుకొన్నాను. గానీ తిరింది కాదు బాబూ! తల నిండా పనులున్నాయి. నేనా–వాళ్ళలాగా, వీళ్ళలాగా కుర్ర వెధవలచేత రాయించి, నా పేరు పెట్టుకోను. ప్రతి ముక్కా నేను స్వయంగా రాసుకోవాలి. అప్పటిగ్గానీ నాకు తృప్తి వుండదు" అన్నాడు ఆచార్లుగారు.

రామ బ్రహ్మంగారు "ఊఁ" కొడుతున్నాడు.

"ఈ సంగతులన్నీ మీకు తెలీనవి కాదనుకోండి. సినిమా సక్సెస్ కావడమన్నది–కేవలం కథమీదనే ఆధారపడి వుంటుం

దండీ. అదే పునాది. స్టార్ కాస్టు వున్న పిక్చర్స్ మట్టిగొట్టుకు పోవ డానికి ఇదే కారణం. నే పనిచేసిన పిక్చర్లన్నీ ప్రొడ్యూసర్లకు లక్షలు తెచ్చిపెట్టాయి. నేను కథకూ, సంభాషణలకూ, పాటలకూ ప్రాముఖ్య మిస్తాను....మీరా లక్షలుపోసి తియ్యబోతున్నారు — కాస్త లో లోపించకండి. మంచికథ దొరికిందా గప్‌చిప్ మని పుచ్చుకోండి లేదా—"

"ఓ పిక్చర్‌కు మీరేం తీసుకొంటారండీ ?" అన్నాడు రామబ్రహ్మం.

"పదిబాబూ ! ఆఫీసుకొచ్చి నప్పుడల్లా కార్లో పెట్రోలు పోయించాలి. ఇక్కడ ఖర్చులు పెట్టుకోవాలి. ముందుగా సగం తీసుకొంటాను. పేపర్ వర్కంతా అయ్యాక, మిగతా సగమూ తీసుకొంటాను" అన్నాడు రఘురామాచార్లుగారు.

రామబ్రహ్మంగారి గుండె గభీలుమన్నది. ముష్టి మూడు గంటలసేపుండే సినిమా కథకు పదివేలా ? పైగా పెట్రోలు ఖర్చులా ? "మా కంపెనీ అంత భరించలేదులెండి" అన్నాడు రామబ్రహ్మం చల్లగా.

"నేనంత యివ్వమనలేదు బాబూ ! నా రేటు అడిగారు గనక చెబుతున్నాను. మీరు కథకోసం వెదుకుతున్నారని విని, ఇలా వచ్చాను. ఎందుకంటారు? నా కివ్వమని అడిగేందుకు కాదు. మీరా కొత్తవారు. కలం పట్టుకోడం వచ్చిన ప్రతివాడూ, సినిమాకు రాస్తామంటూ బయలుదేరుతున్నారు. వాళ్ల పాతిక్కి, ఏభైకూ కథ లిచ్చేస్తారు కూడాను. కానీ, మీ రా కథమీద గుమ్మరించే లక్షల మాటేమిటంటున్నాను...నేను డబ్బు మనిషిని కాను. భగ వంతుడు నాకు తినా, కుడవా యిచ్చాడు. నాకే దిగులూ లేదు. కానీ మీలాంటి కొత్తవారు, తెలియక ఇందులో పడిపోతూవుంటే నేను చూస్తూ వూరుకోలేను. ఈ పరిశ్రమలోకి కొత్త పెట్టుబడులు రావాలి. కొత్తరకం రావాలి. మీరు కావాలంటే నాకథ నొకదాన్ని వూరికే యిస్తాను తీసుకోండి. బాగా వెళ్ళి నాలుగు డబ్బులొస్తే నాకివ్వండి, నష్టపొయ్యారనుకోండి — మిమ్మల్ని నేను దమ్మిడీ అడగను. నే నీ మాట ఎంత భరవాసామీద అన్నదీ మీరర్థం చేసుకొంటే నాకంతేచాలు" అన్నాడు ఆచార్లుగారు.

రామబ్రహ్మంగారి కీ ఆలోచన బాగా నచ్చింది. ఓ కొత్త వాడిచేత పిక్చర్‌కు రాయించుకొని, ఎక్స్‌పెరిమెంట్ చేయడం కన్నా, పేరు ప్రతిష్ఠలున్న ఆచార్లువారి చేతనే పని చేయించుకొంటే పోలా ? అందులోనూ ఆయనగారు - సంభాషణలు, పాటలతో సహా రెడీగావున్న స్క్రిప్టు యిస్తామంటున్నారు. పైగా చిల్లి కానీ ఇప్పుడవసరం లేదంటున్నారు. ఇంతకన్నా తనకొకావలసిందేముంది ?

సంతోషాన్నంతా దాచుకుంటూ రామబ్రహ్మంగారు పొడి దగ్గు దగ్గారు.

"అలాగే బాబుగారూ! మీలాంటి వారు. పనిమాలా ఇంత సాయం చేస్తామంటూ రావడమే గొప్ప విశేషం! రెండు మూడు రోజుల్లో మీకు తప్పకుండా కబురుచేస్తాం!" అన్నాడు రామబ్రహ్మం.

మీనుంచి మాట తీసుకొన్నాకగానీ, నేను యింకోర్ని గురించి ఆలోచించను" అంటూనే రఘు రామాచార్లుగారు వెళ్ళిపోయారు.

ఆచార్లవారి పాచిక అనేకచోట్ల పనిచేసినట్లే, రామబ్రహ్మం మీదా పనిచేసింది. అయితే ఆచార్లువారు పాచిక విసిరినట్లుగా రామబ్రహ్మంగారికి తెలీదు.

ఒకప్పుడు—సినిమా పరిశ్రమకు మకుటంలేని మహారాజుగా ఆచార్లుగారు వెలిగారు. సినిమాలు చూడటమంటేనే తప్పుగా భావించే రోజుల్లో ఆయనమాట చెల్లింది. రాను రాను, సినిమా కళాస్థాయి కోల్పోయి, పరిశ్రమ స్థాయిలోకి వచ్చాక, ఆచార్లగారికి పోటీ ఎదురయింది. రఘురామాచార్ల కన్నా బాగా రాయగలిగిన వారు చాలామంది ఈ పరిశ్రమలోకి వచ్చారు. దీంతో లోగడ వారికున్న గిరాకీ చాలావరకూ తగ్గిపోయింది. రాతగాళ్ళ మధ్య పోటీ నానాటికి పెరిగిపోసాగింది. దీనికి రఘురామాచార్లుగారో చిట్కా కనిపెట్టి, నానా చెఅలూపడి పేరులో కొచ్చిన రచయితలను కూడగట్టుకొన్నారు. కొత్తవారిని రాకుండా చూడటం లక్ష్యంగా పెట్టుకొన్నారు. పొరబాటున ఎక్కడన్నా ఓ కొత్త రచయితలను అధరువు దొరికితే, వీరు వెళ్ళి దాన్ని కాస్తా

నిర్మూలించి వస్తూవుంటారు. కొత్తవాళ్ళ కిచ్చే డబ్బుకే తనూ రాస్తాననేవాడు. అనవసరంగా లక్షలు తీసుకెళ్ళి గంగపాలు చేయ వద్దనేవాడు. ఎవరికయినా ఏమనిపిస్తుంది? పేరు ప్రతిష్టలు లేని రచయితను పెట్టుకోడం కన్నా అదే రేటుకు రాస్తానంటున్న పాత రచయితను పెట్టుకోవడమే మంచిదని పిస్తుంది. దీంతో కొత్తవాటికి స్థానమే లేకుండా పోతుంది. ఈ విధంగా రఘు రామాచార్లుగారు నెట్టుకొస్తున్నారు. అదీగాక - ఆయనకు డిస్ట్రి బ్యూటర్ల దగ్గరా, నటీనటుల దగ్గరా మంచి పలుకుబడి వుండేది. ఫలానావారు పిక్చరుకు బాగా రాస్తారని, నటీనటులచేతా డిస్ట్రి బ్యూటర్లచేతా ప్రొడ్యూసర్లకు చెప్పించేవారు. వీరి మనసులు నొప్పించడం యిష్టంలేకా, ఇష్టమున్నా నొప్పించి సినిమా తీయడం అసాధ్యమనీ గ్రహింపుకొచ్చి, చాలా కంపెనీలు వీరి చేతనే తమ సినిమాలకు మాటలూ, పాటలూ రాయించుకొన్నారు.

ఒకసారి ఏదో కంపెనీవారు "పాదుకా పట్టాభిషేకం" సినిమా తీయాలనుకన్నారు. శివరామబ్రహ్మంగారు యిటువంటి కథలు రాయడంలో ఆరితేరినవారని పేరున్నది. "పాదుకా పట్టాభి షేకం" లోనే వారు భరతుని కొక డ్రీమ్‌సీక్వెన్సు పెట్టి అందులో దశావతారాలూ చూపించారు. ప్రొడ్యూసర్లు, అన్నీ మాట్లాడు కొని, కవికీ, యాక్టర్సుకూ ఎడ్వాన్సులిచ్చి, డిస్ట్రిబ్యూటర్ దగ్గర కొచ్చారు. ఆ డిస్ట్రిబ్యూటర్, రఘురామాచార్లుగారికి స్నేహితుడు. తను అయిదారు లక్షలదాకా పెట్టుబడి పెడతాననీ, అయితే స్క్రిప్టు తన ఇష్టం వచ్చినట్లు మార్చాలనీ, తనకు నచ్చాలనీ అన్నాడు. తనకు నచ్చేలాగా రాయగలిగినవారు రఘురామాచార్లుగా రొక్కరే నన్నాడు.

"మేము శివరామబ్రహ్మంగారికి నాలుగువేలు ఎడ్వాన్సు యిచ్చాం. ఇప్పుడెలా మార్చడం?" అన్నారు ప్రొడ్యూసర్లు.

"అంతకన్నా నేను చెప్పగలిగిందేమీ లేదు. మీకలా ఇష్ట మయితేనే మీ పిక్చర్ నాకివ్వండి. లేదా ఇంకో కంపెనీకి ఇచ్చు కోండి... అసలు నేనే ప్రొడక్షన్ ప్రారంభిద్దా మనుకొంటు న్నాను. నాకు పాదుకా పట్టాభిషేకమంటే స్పెషల్ ఇన్టరెస్టున్నది. ఆచార్లవారి దగ్గర స్క్రిప్టు రెడీగా ఉన్నది, గట్టిగా పూనుకొంటే

మూడు మాసాల్లో లాగి అవతల పారేస్తాను" అన్నాడు డిస్ట్రిబ్యూటరు.

అపవత వాళ్ళు కుదేలయిపోయ్యారు.

శివరామ బ్రహ్మంగారి కిచ్చిన నాలుగుపేలూ వదులుకుని, రఘురామాచార్లు గారికి పదివేలిచ్చుకొన్నారు. ఈ సంభాషణలు జరిగేనాటికి ఆచార్లవారిదగ్గర అసలు ఏ స్క్రిప్టు లేదు. ఆ దరిమిలా ఆయనగారు ఈపనిమీద కూచుని నెలరోజుల్లో పూర్తి చేశాడు. అటువంటి పలుకుబడి ఉన్నవాడాయన.

"ఇదిగో- అదుగో" అంటూనే రఘురామాచార్లుగారు మూడు నాలుగు మాసాలు, రామబ్రహ్మంగార్నీ, వెంకటేశ్వర్లునూ తన చుట్టూ తిప్పుకొన్నాడు. ఈలోగా మూడు నాలుగుపేలు వారినుండి పిండి పారేశాడు, తీరా ఆయన కథను పేనేనాటికి, నవకళా చిత్రాలయ సంస్థ సినిమా తీసేస్థితిలో లేకుండా పోయింది.

రామబ్రహ్మంగారూ, వెంకటేశ్వర్లుగారూ కుక్కలకన్నా అధ్వాన్నంగా పోట్లాడుకొన్నారు.

"నువ్వు నన్ను నిలువునా ధ్వంసం చేశావు. నా డబ్బంతా ముండలకీ, తాగుడుకూ ఖర్చుచేశావు. చుట్టానివని నమ్మాను. నా కొంప ఆర్పావురా వెంకన్నా" అని వాపోయాడు రామబ్రహ్మం.

వెంకటేశ్వర్లు మాట్లాడలేదు గానీ, అతని తరపున చలపతి మాత్రం బాగా నోరు చేసుకొన్నాడు. "బాబూ! మీరు పెద్దవారనుకున్నాను గాని, ఇంత బద్మాషులనుకోలేదు. మీరు అనవసరంగా మా ప్రొడ్యూసర్‌ను అనకండి. డబ్బు మీదేకాదు, మాదీ ఉంది. మా వాటా మా యిష్టం వచ్చినట్లు ఖర్చు చేసుకొంటాం. అడగడానికి నువ్వెవరివట? నీ కిష్టమైతే కంపెనీలో ఉండు. లేదా నీ భాగం వదులుకొని వెళ్ళు, పిచ్చి పిచ్చిగా మాట్లాడకండి. నేనిక్కడ పుట్టి ఇక్కడే పెరిగినవాణ్ణి. మళ్ళా మీరు సెంట్రల్ స్టేషన్ చూడరు. తరవాత నీ యిష్టం. మీ పెట్టా, బెడ్డింగు పట్టుకెళ్ళి ఏ హోటల్లోనన్నా దిగండి.... ఇంకో క్షణం మీరు మా ఆఫీసులో ఉండటానికి వీల్లేదు." అన్నాడు చలపతి.

రామబ్రహ్మం నివ్వెరపోయాడు. చలపతి ఇంతలా మాట్లాడుతాడని ఆయన కలలోగూడ అనుకొని ఉండడు. వెంక

టేశ్వర్లుగానీ, చలపతి నోరు మూయిస్తాడేమోనని, ఓ నిమిషం పాటు షడ్డకుని కేసి చూశాడు, రామబ్రహ్మం. వెంకటేశ్వర్లు నిర్లిప్తంగా కూచునివున్నాడు. రామబ్రహ్మం కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. ఇంకోమాట లేకుండా చిన్న చేసంచిలో గుడ్డలు సర్దుకొని నిశ్శబ్దంగా వెళ్ళిపోయాడు.

చక చకా మెట్లు దిగుతున్న రామబ్రహ్మంకేసి చూసి తల దించుకొన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు.

"ఏం తమ్ముడూ : నేనలా అన్నందుకు నీకేమన్నా బాధగా ఉందా ?" అన్నాడు చలపతి.

"ఏం ?" అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు.

"నువ్వు ముభావంగా ఉంటేను."

వెంకటేశ్వర్లు నవ్వాడు.

రామబ్రహ్మంగారు పోవడంతో కంపెనీ వ్యవహారాలు కుదుటపడతాయని చలపతి అంచనా. అతగాడికి వెంకటేశ్వర్లు మీద బ్రహ్మాండమైన నమ్మక మున్నది. మంజరిద్వారా వెంకటేశ్వర్లు ఆస్తిపాస్తుల వివరాలన్నీ లోగడే తెలుసుకొన్నవాడు కావడంచేత నవకళా చిత్రాలయకు వెంకటేశ్వర్లును ఏకైక యజమానిగా చేసి, తను నాటక మాడుదామను కొన్నాడు. అందుకే రామబ్రహ్మంగార్ని అనరానిమాటలు కూడా అన్నాడు. కానీ దానికి విరుద్ధంగా జరిగింది. వెంకటేశ్వర్లు పేదవాడని కాదుగానీ అతను చెప్పుకొన్నంత ఉన్నవాడూ కాదు. రామబ్రహ్మం వెళ్ళిపోయిన రెండో వారంలోనే, వాయిదాడబ్బు చెల్లించనందుగ్గాను, కంపెనీ వారొచ్చి కారును పట్టుకెళ్ళారు. అసలే బాంకులో ఉన్న బాలెన్సు అంతంత మాత్రం. ఈలోగా, వెంకటేశ్వర్లు దాన్ని చుప్తాగా డ్రా చేసిపారేశాడు. ఓ నెల రోజులు టాక్సీమీద ఆఫీసు రాకపోకలు జరిగాయి. తరవాత అవీ తగ్గిపోయాయి.

నెలాఖరయ్యేసరికి ఆఫీసుకు అద్దెపనివాళ్ళ జీతాలు కలిసి, పన్నెండు వందలు ఇవ్వతేలారు. నవకళా చిత్రాలయవారు కంపెనీ ఎత్తేశారని పాండీబజారంతా మోగిపోయింది.

"ఇప్పుడేం చేదాం ?" అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు, కళ్ళు నులుముకొంటూ.

"నా ఖర్మకాలి సమయానికి చిల్లికానీ లేకుండా పోయింది. నువ్వోపని చెయ్యి తమ్ముడూ! ఇంతదాకావచ్చి వెనక్కి తియ్యడం నాకేనామోషిగా ఉంది. మనం సినిమా తియ్యాలిసిందే- ఆ నిర్ణయానికి తిరుగులేదు. మీరు ఊరుకెళ్ళి రండి. మా మరదల్నూ, పిల్లల్నూ చూసినట్లూ ఉంటుంది. అక్కడి వ్యవహారాలు చక్కబెట్టినట్లూ ఉంటుంది. ఓ వారం రోజులుండి, మీరో యాభైకి తక్కువ గాకుండా పట్టుకురండి. ఈలోగా నేనింకో భాగస్థుణ్ణి చూస్తాను. అంటే — మీ షడ్డకుళ్ళాగా మదతపేచీల రకం కాదు. మనం చెప్పినట్టు వినేవాడు, మావాడే ఉన్నాళ్ళెండి. ఏమంటావు మంజరీ!" అన్నాడు చలపతి.

"అదే బావుంది!" అన్నది మంజరి.

"రైటేననుకో, నే నింటికి రాసిన జాబుకు జవాబు కూడా రాలేదు. అదొచ్చిందాకా నేను కదలడానిక్కూడా వీల్లేదుగదా!" అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు.

"నేనూ అందుకే ఆందోళన పడుతున్నాను తమ్ముడూ! జవాబు రాలేదంటే అక్కడేదో ఇబ్బందు లున్నాయనేగా అర్థం... నువ్వు మరోలా అనుకోకు. నా దగ్గరో పాతిక రూపాయ లున్నాయి....ఫర్వాలేదు పట్టుకెళ్ళు, తర్వాత చూసుకొందాం" అన్నాడు చలపతి.

వెంకటేశ్వర్లు ఎటూ మాట్లాడలేకపోయాడు. అతనికి బాగా తాగి ఆదమరిచి నిద్రపోవాలని ఉన్నది. కానీ అందుకు అవకాశం లేదు. చలపతి అతన్ని తొందరగా ప్రయాణం చేయించాడు. వెళ్ళేలోగా మంజరితో ఓ పావుగంట కాలక్షేపం చేదామని వెంకటేశ్వర్లు కోరుకున్నాడు. చలపతి పడనిచ్చాడు కాదు. అతన్ని రైలెక్కించి ఆ రైలు కదిలిందాకా ఉండి, మరీ యింటి కొచ్చాడు చలపతి.

మంజరి ఒక్కర్తే దిక్కు దిక్కు మంటూ వసారాలో కూచున్నది.

"వెళ్ళారా?" అన్నది మంజరి.

ఆమె గొంతులోని బాధను చలపతి గుర్తించాడు. అయినా పొంగలేదు.

"ఆహా!" అంటూ కూచున్నాడు చలపతి. తరవాత తాపీగా సిగరెట్ వెలిగించి, గుప్పుమని ఇంటి కప్పుకేసి పొగ ఊది, సన్నగా నవ్వాడు.

"మళ్లా ఎప్పుడొస్తానన్నారు?" అన్నది మంజరి.

"ఎక్కడికీ? మద్రాసుకా!" అని నవ్వాడు చలపతి. "పిచ్చిదానా! ఇంకా వెంకటేశ్వర్లు వస్తాడనేనా నీ నమ్మకం!"

"మరి?" అన్నది మంజరి బిత్తరపోతూ.

"అదంతే. అతనికరాడు. రాలేడు. అద్దెకింద ఆఫీసులో ఉన్న ఫర్నిచరును తీసేసుకొంటారు ఇంటివాళ్ళు. పనివాళ్ళకు మాత్రం చేసినచాకిరీ దండగవుతుంది. ఈ మొహాలు సినిమా తీసేవి గావని నా కెప్పుడో తెలుసు. అందుకనే అందినంతవరకూ పిండు కోమన్నది. ఎందుకైనా మంచిదని, మనకు ఉపయోగ పడేవాళ్ళం దరికీ, కంపెనీచేత తృణమో, ఫణమో ఇప్పించాను. వాళ్ళందరూ మనకు తప్పకుండా సాయపడతారు," అన్నాడు చలపతి.

"ఆఁ నా బొందసాయం!" అనుకొన్నది మంజరి, విట్టూరుస్తూ.

చలపతి విషయాన్ని ఇట్టే గ్రహించాడు.

"నువ్వలా ప్రతిదానికీ కుంగిపోతే నేను చెయ్యగలిగిందేమీ లేదు. దేనికైనా కాలం కలిసిరావాలి. మన ప్రయత్నమూ వుండాలి. ప్రయత్న లోపమేమీ లేదుగదా! ఈ మెట్లన్నీ అందరూ ఎక్కవలసిందే! ఇంకొంత కాలం చూదాం. ఈలోగా ఏం జరిగినా జరగొచ్చు." అన్నాడు చలపతి.

మంజరికి ఈ శుష్క ప్రియాలు వినే ఓపిక లేక పోయింది. ఆవిడ లేచి ఇంట్లోకి వెడుతుంటే, చలపతి వెనకాలే వచ్చి భుజంమీద చెయ్యివేసి తనవేపు తిప్పుకొన్నాడు. మంజరి అతని ముఖంకేసి చూసి, తల దించుకొన్నది.

"నా కడే పాలుపోవడం లేదు మంజరీ! నువ్వింత అందంగా ఉంటావుగదా, ఇంచక్కా భావాలను ఎక్స్ప్రెస్ చేస్తావుగదా! నీ కెందుకు ఈ ఇండస్ట్రీలో స్థానం ఉండదా అని? తప్పకుండా ఉంటుంది - నీ అడుగులకు మడుగులొత్తే రోజులున్నాయి.... నీ మాటమీద, సినిమా పరిశ్రమ బాగోగులు ఆధారపడి ఉండేరోజు

లున్నాయి. అయితే వాటికోసం నువ్వు కొంత ఓపికపట్టాలి, అంతే!" అన్నాడు చలపతి.

మంజరి మ్లానంగా నవ్వింది.

"ఏమోబాబూ! నాకా గొడవలేమీ తెలీవు. సుఖంగా ఉన్న దాన్ని తెచ్చి ఇక్కడ పడేశారు. మీరనకముందు, నాకీ సినిమాల ఆలోచనేలేదు. మీరు "సై" అంటున్నారు గనక, నేనూ అంటున్నాను. ఈ రోజుతో, ఈ ప్రయత్నాలకు తెర దించేయండి. మంచి రోజు చూసుకొని గుంటూరు వెళ్ళిపోదాం. మన నాటకాలు మనకు ఉండనే ఉన్నాయి. మీకూ, నాకూ పొట్ట జరక్కపోదు" అన్నది మంజరి.

"నేను వాజమ్మనని నువ్వనుకొంటే తప్ప ఈ మాటలని ఉండవు" అన్నాడు చలపతి.

మంజరి అతన్ని నిలువునా ఆలింగనం చేసుకొని, బరువంతా చలపతిమీద మోపుతూ. "మీరలా పెడర్థాలు తీయకండి. ఈ పూట మీకేమీ పనుల్లేవుగా - ఉన్నా వాటికి ఎగనామం పెట్టేసెయ్యండి. కాళ్ళు ముడుచుకొని, మీ పొట్టలో పడుకోవాలని ఉన్నది. హాయిగా నిద్రపోతే తప్ప నాకు కులాసాగా ఉండదు, అన్నది.

* * * *

ఆ తెల్లవారి రావుగార్ని కలుసుకొన్నప్పుడు, చలపతి కొన్ని విషయాలు బయట పెట్టాడు.

"నిజంగా ఈ ఫీల్డంత ఛండాలపు ఫీల్డు ఇంకొకటి లేదు రావుగారూ! ఇదిగో పులంటే, అదేమ్రా తోక - అంటారు. రామబ్రహ్మంగారితో పడక ఆయన్ను పంపించేశాం. ఇప్పుడు, కంపెనీ సోల్ ప్రొప్రయిటర్ వెంకటేశ్వర్లుగారే! నిన్ననే ఎడ్వొకేట్‌ను కన్సల్టు చేశాంలెండి.

ఆయనగారు కంపెనీ పేరుకూడా మార్చమన్నాడు. లేకపోతే 'నవకళా చిత్రాలయ' వారి లయబిలిటీస్ అన్నీ భరించాలి సొస్తుందన్నాడు. ఆలోచించి చెపుతామన్నాను ... నాకేమో మనసులో ఒక పేరు మెదులుతూ ఉన్నదనుకోండి. మీ అనుమతి

కూడా తీసుకొని ఆ పేరును కన్ఫరమ్ చేదామనుకొంటున్నాను. మీరుమాత్రం కాదనకండి" అన్నాడు చలపతి.

రావుగారు సినిమాటిక్‌గా నవ్వివూరుకొన్నారు.

"మీరంటే ఈ సినీ లోకానికీ దేవుళ్ళాంటివారు. మా మంజరికి దేవాది దేవుళ్ళాంటివారు. మీ పేరు, మంజరిపేరు కలిసి వచ్చేలాగా కంపెనీకి పేరు పెడదామని నా అభిప్రాయం. మీపేర్లు లోని మొదటి అక్షరం చేర్చి "రామ ఫిలింస్" అంటే ఎలా వుంటుంది ?" అన్నాడు చలపతి.

"నేనేం చేశానని మీకింత అభిమానం చలపతిగారూ ?" అన్నాడు రావు.

"ప్రత్యేకంగా నాకేదో చేశారనీకాదు; చెయ్యమనీకాదు. మీ వల్ల ఈ పరిశ్రమకు చాలా మేలు కలిగింది. నాకదే పదివేలు. ఇంతకన్నా మీకు నేను ఇంకో రూపంలో కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోలేని స్థితిలో ఉన్నాను."

"థాంక్స్" అన్నాడు రావుగారు. తరవాత ఆ పేరును కాగితం మీద రాశారు, ఒకటి రెండుసార్లు వినీ వినపడనట్లుగా ఆ పేరును ఉచ్చరించారు. మెల్లిగా తలపైకెత్తి "బావుందండీ అలాగే కానివ్వండి. కాని, మీ కభ్యంతరం లేకపోతే, ఈ రెండక్షరాలకూ ముందుగా 'శ్రీ'ని చేర్చండి, అప్పుడు ఇంకా నిండుగా ఉంటుంది."

"గుడ్ గుడ్; వెరీగుడ్, వెరీ వెరీ నైస్ సజెషన్. 'శ్రీ రామ ఫిలింస్'–ఇదే పేరును ఖాయం చేస్తున్నాను. రెండు మూడు రోజుల్లో కంపెనీని రిజిష్టరు చేయించేస్తాను. మా బాస్ నిన్ననే ఊరు కెళ్ళాడు. ఈ దఫా, ఓ లకారం బాంకులో లేనిదే పని ప్రారంభించం. అయితే నాదో చిన్న రిక్వెస్టున్నది. కంపెనీ తరపున, ముందుగానే మీకు డబ్బుముట్టచెప్పే బాధ్యతనాది. మీరు మాత్రం శ్రమ అనుకోకుండా, కాల్‌షీట్సు ఇప్పించాలి. మీ ప్రోగ్రాం ఇస్తే, మిగతావారికి నేను ఎడ్జెస్టు చేసుకోమంటాను." అని ప్రాధేయపడ్డాడు చలపతి.

"షూర్ షూర్ నేను తప్పకుండా చూస్తాను" అన్నాడు రావుగారు.

"మరి సెలవు" అంటూ చలపతి మేడమీంచి కిందికొచ్చి రావుగారి పెర్సనల్ సెక్రటరీకి ఎదురుగా కూచుని, ఓ సిగరెట్ ఆఫర్ చేసి, అతను తీసుకొన్నాక, తనూ వొకటి అంటించాడు.

"చెప్పండి" అన్నాడు పి. యస్.

"ఏంలేదు బ్రదర్. రావుగారితో కాస్త పనుండి వచ్చాను. నువ్వుకాస్త సాయంపడితివా, బండి లాగించేస్తాను. ఉన్న కీలక మంతా ఇప్పుడు నీ చేతుల్లోనే ఉన్నది."

"మీకోసం..."

"నువ్వు ఏమన్నా చేస్తావని నాకు తెలుసు బ్రదర్. మన వాడివి వున్నావనే నీ దగ్గరకొచ్చాను. మా కంపెనీ పిక్చర్ ప్రారంభించడానికి ఇంకా అయిదారు మాసాలు పడుతుంది. మా మంజరికేమో పొద్దుపోవడం లేదుట. ఈలోగా ఏదన్నా చిన్న వేషమన్నా వేస్తానంటూ కూచుంది. ముందుగా చిన్నవేషాలు వేస్తే అదే పేరు పడుతుందంటే వినిపించుకోదు. నాకూ — ఓ రకంగా ఆవిడ ప్రపోజల్ నచ్చింది. ఈలోగా ఆవిడకు, కెమెరా ఫియర్ తీరితే, రాఫిలిం దుబారా తగ్గినా తగ్గినట్లే! ఏమంటావ్?" అన్నాడు చలపతి.

"రైటే" అన్నాడు పి. యస్.

"నువ్వు-రావుగారు యాక్టు చేస్తున్న పిక్చర్సులో ఎక్కడన్నా జాగా ఉన్నదేమో చూసిపెట్టు. మనవాళ్ళ గొడవలు నీకు తెలీనివి కాదుగదా! మరో గంటకు సెన్సార్‌కు వెళ్తుందనగా కూడా. ఇంకా ఛేంజెస్ చేస్తూనే ఉంటారు. అలాంటివి బోలెడు ఉండే ఉంటాయి. కాస్త పుణ్యం కట్టుకో భాయీ! సాటి కులం వాణ్ని, ఆమాత్రం అభిమానముంచు. నేనైనా మరిచిపోయేవాణ్ని కాదులే."

"ఇవ్వాళ టూ టు నైన్ కాల్‌షీట్ ఉంది. ఈ పిక్చర్ మొన్ననే ప్రారంభించారు. కొన్ని సీన్సు ఇంకా ఫైనలైజ్ కాలే దనుకుంటాను. అసిస్టెంటును కనుక్కొని రేపు చెబుతాను" అన్నాడు పి. యస్.

"థాంక్స్" అంటూ చలపతి వచ్చేశాడు.

రావుగారి పెర్సనల్ సెక్రటరీ అన్నమాట నిలబెట్టు

కొన్నాడు. స్టూడియో కెళ్ళినప్పుడు మరచిపోకుండా అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్‌ను అడిగాడు. ఇంకా నాలుగైదు వేషాలకు ఎవ్వర్నీ బుక్ చేయలేదని చెప్పాడు అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్. అవి చిన్న వేషాలనీ, అవసరమైతే ఒకటి రెండు వేషాలను డెవలప్‌చేసి, వాటికి ఇంపార్టెన్స్ ఇప్పించవచ్చునని కూడా చెప్పాడు.

"అదయ్యా సంగతి!" అన్నాడు పి. యస్, ఆ తెల్లవాడి చలపతితో.

"థాంక్యూ! మరి నేను వెడుతున్నాను. మళ్ళా కని పిస్తాను" అన్నాడు చలపతి.

తిన్నగా మంజరి దగ్గరికొచ్చి, "నీరొట్టె విరిగి నేతిలో పడింది మంజరి! మోహన్ మూవీస్ వారి సోషల్ పిక్చర్లో నీకో వేషం దొరికింది. ఇవ్వాళో రేపో ఆ కంపెనీవారు నీకోసం వస్తారు" అన్నాడు చలపతి.

"నిజంగా నాండీ!" అన్నది మంజరి.

"ఇహ నువ్వు సినీమాల్లో చేరతావో, గుంటూరు వెళ్ళి నాటకాలు వేసుకుంటావో నీ యిష్టం...ఇంత కాలానికి నీ అదృష్టం బయటపడింది. నిన్ను ఆపడం హరిహర బ్రహ్మదులవల్లకూడా కాదు."

"పోదురూ మీదంతా బడాయి" అన్నది మంజరి. అతని వీపు మీదుగా వంగి ముఖంలో ముఖం ఉంచుతూ.

"చూస్తావుగా!"

మంజరి శరీరమంతా గాలిలో తేలిపోతున్నట్లయింది.

మోహన్ మూవీస్ వారి పిక్చర్‌లో మంజరికి వేషం దొరకడానికి ముందుగా, చలపతి ఇంకో చిన్ననాటకం ఆడవల్సి వచ్చింది. అతగాడు రావుగార్ని షూటింగ్ సమయంలో కలుసు కొని మంజరి విషయం ప్రస్తావించాడు.

"ఈ పిక్చర్‌లో ఏవో రెండు మూడు చిన్నవేషాలున్నా యవి, ఇంకా ఫైనలైజ్ కాలేదనీ తెలిసింది. మీ ఫాన్ మంజరి మీరున్న పిక్చర్‌లో ఉండాలని నా ప్రాణాలు తీసేస్తోంది రావు గారూ! ఆ ప్రౌఢ్యూసరేమో, మీరు ఊఁ అంటే తప్ప యిచ్చేలా

లేరు. మీరు చెప్పారని ఓముక్క ఆయనతో అనమంటే అంటాను. వెళ్ళి చెప్పి రానా" అన్నాడు చలపతి.

"ఇంకా ఎవరూ బుక్ చెయ్యకపోతే చెప్పొచ్చుననుకోండి. అయినా – మన పిక్చర్ ఉండనే ఉన్నదిగా. ఈలోగా ఈ కక్కుర్తి దేనికా అని?"

రావుగారు "మనపిక్చర్ ఉన్నదిగా" అని ఎందుకన్నాడో చలపతి ఇట్టే పసిగట్టాడు. ఆయనగారూ–అసలు పిక్చర్ తీసేదీ లేనిదీ కనుక్కోవడం కోసమే ఈ ముక్క వాడాడని చలపతికి తెలుసు.

"బాగా అన్నారు. నేను నెత్తీ నోరు కొట్టుకొని మరీ చెప్పాను. తనకు భయం తీరడంకోసమన్నా వేషం వేస్తానన్నది. 'సరే' నన్నాను. పోనివ్వండి – మనం మాత్రం ఆవిడ సరదా నెందుకొద్దనాలి?.... మన వెంకటేశ్వర్లుగారు ఇవ్వాళ జాబు రాశారు పదిరోజుల్లో వచ్చేస్తున్నారట. ఈలోగా ఆఫీసుకో మంచి బిల్డింగ్ చూడమన్నారు. మన ప్రయత్నాలన్నీ రావుగారితో చెప్పమనీ, వారి సహకారం తప్పకుండా పొందమనీ మరీ మరీ రాశారు. కావాలంటే రావుగారికి ఓ పది పదిహేనుదాకా ముందుగానే సర్దుదామనీ రాశాడు. మిమ్మల్నడిగి జవాబు రాద్దామనుకుంటున్నాను. మీరేం చెబితే అదే రాస్తాను. అన్నాడు చలపతి.

"ఐయాం నాట్ పర్టిక్యులర్ ఎబౌట్ మనీ మిస్టర్ చలపతీ!" అన్నాడు రావు, ట్రాలీమీద వెనక్కు నడుస్తున్న కెమెరాను చూస్తూ. "సర్లెండి, ఆలోచిద్దాం .... మీరేదో పనిమీద వెళ్ళొస్తానన్నారుగా...పోయిరండి, ఆ ప్రొడ్యూసరు ఏమన్నదీ నాకు చెబితే–అవసరమయితే -"

"అలాగే."

కాల్‌షీట్ టైం అయిపోతున్నా, నాలుగు నిమిషాల ఫిలమన్నా తీయనందుకు డైరెక్టర్‌మీద రుసరుసలాడి పోతున్నాడు ప్రొడ్యూసరు. సరిగ్గా ఆ సమయంలో అక్కడికొచ్చాడు చలపతి. ప్రొడ్యూసర్‌కోసారి నమస్కరించి నుంచున్నాడు.

"ఏం బాబూ, ఏమిటి సంగతి?" ఉన్నాడు ప్రొడ్యూసర్ రవంత చిరాగ్గా.

"ఇప్పుడే రావుగారితో మాట్లాడాను...." అని ప్రారంభించాడు చలపతి.

"అంతా చూస్తూనే వున్నాను నాయనా! గట్టిగా ఏమనడానికి లేకుండా ఉంది. హీరోగారేమో నీతో హస్కు వేసుక్కూచున్నాడు. హీరోయిన్‌కు అలసటొచ్చి కూచుండిపోయింది. వాళ్ళను పిలిచే దమ్ములు మా డైరెక్టరుకు లేవు....చెప్పండి. ఏమిటికథ?" అన్నాడాయన మళ్ళా.

"మన పిక్చర్‌లో రెండు మూడు చిన్న చిన్న వేషాలేవో ఉన్నాయటగా ఓ వేషానికి—కాస్తంత మంచి వేషానికి వారికి తెలిసిన అమ్మాయిని తీసుకోమని మీతో చెప్పమన్నారు. ఆ పిల్ల పేరు మంజరి. ఇందా ఇదీ అడ్రసు, రేపు మీ ప్రొడక్షన్ మేనేజర్ని ఈ అడ్రసుకు పంపించండి" అని అడ్రస్ కాగితం యిచ్చాడు చలపతి.

"అలాగే బాబూ! తప్పకుండాను, హీరో చెప్పాక కూడా బుక్ చెయ్యక ఇహ జన్మలో ఈ పిక్చర్ పూర్తికాదు. అయితే చూడ్నాయనా! ఇదెవత్తే... మంజరివా...రావుగారికి..." అని ఆగిపోయాడతను.

"మరేనండీ! ఏవో సంబంధాలుంటాయి లేకపోతే వారు, పనిమాలా నన్ను పిలిచి చెప్పరుగదా? మీరు మాత్రం వారిమాటనెందుకాదనాలి? ఓ వేషం పారేయండి ఎవర్నో ఒకర్ని బుక్ చేయక తప్పనపుడు, హీరో రికమెండ్ చేసిన కాండిడేట్‌నే బుక్ చేస్తే పోయె. ఆయనా సంతోషిస్తాడు. ఎప్పుడన్నా పీకలమీద కూచుంటే, ఇంకో నాలుగు కాల్ షీట్లు యిస్తాడు" అని సలహా యిచ్చాడు చలపతి.

ఈ సలహా ఆయనకూ నచ్చింది. ప్రొడక్షన్ మేనేజర్ని పిలిచి "రేపు ఈ అడ్రస్ కెళ్ళి ఆవిడ్ని తోలుకురావయ్యో పంతులూ!" అన్నాడు ప్రొడ్యూసర్.

"ఓ కె సార్" అన్నాడు ప్రొడక్షన్ మేనేజరు.

10

మంజరి జగన్మోహనంగా అలంకరించుకొని కుర్చీలో కూచున్నది. చలపతి ఆవిడకు ఎదురుగా కూచున్నాడు. మంజరి మాటిమాటికీ గడియారంకేసీ, వీధికేసీ చూస్తున్నది.

"వస్తుంది వస్తుంది తప్పకుండా కారు వస్తుంది" అన్నాడు చలపతి, సన్నగా నవ్వుతూ. "ఇప్పుడు నువ్వెంత అందంగా ఉన్నా వంటే ప్రొడ్యూసరూ, డైరెక్టరూ ఉన్న హీరోయిన్ను పీకి పారేసి, ఇంతవరకూ తీసిన ఫిలిం తగలెట్టేసి, నిన్ను హీరోయిన్ చేసి మళ్ళా రీ షూటింగ్ జరుపుతారేమో ననిపిస్తోంది."

"మనుషుల్ని ఉబ్బెయ్యడం మీకు బాగా చాతవుద్ది"అన్నది మంజరి.

"అక్కడకూడా 'అవుద్ది'—'పోద్ది' అనవాకు. అందంగా సున్నితంగా మాట్లాడాలి... అదుగో...... అప్పుడే నువ్వు ముఖం మాడ్చేస్తున్నావు. నీతో ఎలా వేగడం చెప్పు, మంజరీ ! నీకేమో ఇక్కడి సంగతి సందర్భాలు తెలియవాయె. చెబితేనేమో కోపమాయె. చెప్పకుండా తెలుసుకోవడం నీవల్ల కాదాయె...అవునా అమ్మాయీ ! నువ్వు భయపడకు. లైట్లు, మైకు, మనుషులు, కెమెరా—ముందస్తిగా కాస్త గాభరాగా ఉంటుందనుకో. నిభాయించుకోవాలే. ఏవో నాలుగు రకాల స్టిల్స్ తీస్తారు."

"అంటే ?" అన్నది మంజరి.

"అంటేనా ?" అనే ఆలోచించాడు చలపతి. ఆ విషయం ఎలా ఎలా తెలియచెప్పాలో అతనికి బోధపళ్ళేదు. "అంటే—మరేం లేదు. నాలుగైదు ఫోజుల్లో నిన్ను ఫోటో తీస్తారన్నమాట. నవ్వుతూ, ఆలోచిస్తూ, దిగులుపడుతూ కోప్పడుతూ వున్నపుడు నువ్వెలా వుండేదీ వాళ్ళకు తెలియాలి గదూ మరి ? అంచాత, అన్నిరకాల భావాలనూ చూపెట్టమంటారు. జాగ్రత్తగా యాక్ట్ చెయ్యాలి .. మరేంలేదు ఆ భావాన్ని బాగా ఎక్స్‌ప్రెస్ చెయ్యాలన్నమాట. అలాగే రకరకాల డైలాగ్స్ అనిపిస్తారు. అవన్నీ రికార్డుచేసి వింటారు. వాటినీ తప్పుల్లేకుండా, భావయుక్తంగా

అనాలి. ఈ కాస్త గడ్డూ గడిస్తే, ఎన్నెమ్మభయం తీరిపోయినట్లే. నేనూ ఉంటాననుకో...కానీ చెప్పొచ్చేదేమిటంటే..."

చలపతి వాక్యం పూర్తి చెయ్యకుండానే కారు వచ్చింది. మంజరి ముందుగా వెళ్ళి కారులో కూచుంది. ఆ తరువాత చలపతి డ్రైవర్ ప్రక్కగా వచ్చి కూచున్నాడు. మంజరికి పాత సంఘటన గుర్తుకొచ్చింది. ఓసారి వెంకటేశ్వర్లుకూడా ఇలానే తనను కార్లో తీసుకెళ్ళాడు. తరవాత హోటలు కెళ్ళడం, సీసాలు, వాసన.... ఎంత కాదనుకొన్నా ఆలోచనలు అటునుంచి మళ్ళనేలేదు. ఈ జ్ఞాపకాలతో ఆవిడ మనస్సంతా అల్లకల్లోలమైపోయింది. కారు దిగేసరికి ఆవిడ ముఖం ముడుచుకుపోయి వుండటాన్ని చలపతి గ్రహించాడు.

"ఏమిటి వ్యవహారం ?" అన్నాడతను.

మంజరి మౌనంగా నవ్వి ఊరుకొంది.

"ఇదే పరీక్షా సమయం. నీ భవిష్యత్తు అటో యిటో తేలి పోయే దిప్పుడే ! ఈ సమయంలో నువ్వు బెదిరిపోయావంటే, శాశ్వతంగా ఈ రంగానికి తిలోదకాలిచ్చుకోవాలి. కాస్త కాన్షస్‌గా ఉండు."

ఈ మాటలన్నీ అన్నాక చలపతి కింకో భయం పట్టుకొన్నది. తను కాస్తంతను గంపంతచేసి మాట్లాడానేమో ననిపించిందతనికి. అసలే బిక్కు బిక్కు మంటూ వున్న మంజరికి ధైర్యం చెప్పడంపోయి, తను మరింత బెదరగొట్టాడు. ఈ అదురుతో ఆవిడ పెట్టులన్నీ ధ్వంసంచేస్తే ఫలితానికి తనే జవాబుదారీ అవుతాడు. తనకీమాత్రం ఆలోచన ముందుగానే రానందుకు చలపతి నొచ్చుకున్నాడు కూడాను.

మంజరిలో తిరిగి ప్రాణప్రతిష్ఠ చేద్దామనుకొంటుండగానే, ఓ బ్రహ్మాండమైన కారు రావడమూ, అందులోంచి ఓ అందాల చుక్క నేలమీదకు కాలు మోపడమూ జరిగింది. ఆ చుక్కను ఎక్కడో చూచిన గుర్తున్నది మంజరికి. ఆవిడ చుట్టూరా, హేమా హేమీ ల్లాంటి జనం ముసిరి, వంగి వంగి దణ్ణాలు పెడుతున్నారు. ఆవిడ నవ్వుతో కనుసైగలతో, చే సైగలతో

వినిపించీ వినపించకుండా సమాధానాలు చెబుతోంది. ఆవిడకేసి, నోరింత చేసుకొని చూస్తోంది మంజరి.

"నీ పిక్చర్‌లో హీరోయిన్ యీవిడే। మొదట్లో నీకు మల్లేనే బుకింగ్స్ లేక నానా బాధలూ బడింది. రెండు మూడుసార్లు నేను బస్సు టికెట్లు కొనిచ్చాను కూడాను. నాలుగేళ్ళు తిరగలేదు. టాప్ రాంక్ స్టారై కూచున్నది. ఇవ్వాళ ఆవిడ రేటు పాతికవేలు. రేపో ఎల్లుండో హిందీ ఫిల్ముకు ఎగబాకినా పాకొచ్చు. అంతా లక్ మంజరీ। మరేంలేదు......" అన్నాడు చలపతి.

తనో నాలుగేళ్ళకు ఇలానే అవుతానని తోచి మంజరి మురిసిపోయింది. తనేనాడైనా అలాంటి కారుని ఎరుగునా? తన చుట్టూ అంతమంది ఉద్దండ పిండాలు జోహుకుం అంటూ చుట్టే శారా?

ఆవిడ లోపల కెళ్ళింది. ఆవిడతోబాటే భక్తకోటికూడా లోపలికెళ్ళింది. పావుగంట తరవాతగానీ, అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్ జోసలా మంటూ రాలేదు.

"అడుగో వస్తున్నాడు." లేచి కాస్తంత వినయంగా....
"రండి బాబూ రండి।" అన్నాడు చలపతి, లేచి నిలబడి నమస్కారం చేస్తూ.

మంజరి కూడా లేచింది.

"ఈవిడేబాబూ మంజరి" అని పరిచయం చేశాడు చలపతి. "వీరే అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్‌గారు, బ్రహ్మాండమైనబుర్ర. గొడ్డులాగా పనిచేస్తారు. కానీ మనవాడికి సుడి సరిగ్గాలేదు మంజరీ। అడవా చాకిరీ అంతా మనవాడివంతు, కీర్తి డైరెక్టరు గారి వంతు....అలా ఉంది ప్రపంచం। అలా చూస్తావేం మంజరీ రాత్రి మనం అనుకొన్నది వీరినిగురించే।"

"అదే లేండి।" అన్నది మంజరి, అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్ను చూపులతో తడుపుతూ.

"దేనికైనా టైం రావాలి బ్రదర్, ఒక్క నాలుగుమాసాలు వోపిక పట్టు. మన కంపెనీలోకి వచ్చేద్దువుగాని, నువ్వుప్రామిస్ చేస్తే డైరెక్టర్‌గా నీ పేరే ఎనౌన్సు చేయిద్దాం. నీ ఖర్మకాలి నీకు పేరయితే లేదుగానీ, తెలివి తేటలున్నాయి. ఇంతకాలం, నీబుర్ర

ఇతర్లకు కీర్తిసంపాదించి పెట్టింది. ఇహనన్నా నీకోసం నువ్వే మన్నా చేసుకో." అన్నాడు చలపతి.

అసస్టెంటు కాసేపు తనలో తను ఏదో గొణుక్కున్నాడు.

"అంతేనండీ బాబూ అంతే! "ఆడపడుచు" సినిమాకు నేనే వర్కుచేశాను. సెంచరీ కొట్టింది. ట్రోఫీలు, పూలహారాలు, సన్మానాలు, డైరెక్టర్ కొట్టేశాడు. నా ముఖం చూసినవాదేలేడు. ఎవర్నని ఏం ప్రయోజనం?" అన్నాడు అసిస్టెంట్.

"నువ్వా పిక్చర్ చూశావో లేదోగానీ మంజూ, మార్వె లెస్ సీన్స్‌ను సెల్యూలాయిడ్‌లో కెక్కించాడనుకో మనవాడు.

బృందావన్ గార్డెన్స్‌ను, బొచ్చెడంత మంది షూట్ చేశారు. మనవాడూ చేశాడు. డిఫరెన్సు చచ్చినంత ఉన్నది......బ్రదర్...... ఆ సీన్‌లో హీరో హీరోయన్లచేత వండర్‌ఫుల్ రొమాన్స్ చేయించావయ్యా! జనం వెర్రిత్తి పోయిందక్కడే!"

"ఆడపడుచు" సినిమాను మంజరికూడా చూసింది. సగం లోనే బోరెత్తి లేచివచ్చింది. కానీ, ఈ మాట తను అనడానికి లేదుగదా చచ్చి?

"సరేలే బ్రదర్. ఈవిడ మన కాండిడేట్! కాస్త గట్టె క్కించు, కెమెరా మెన్‌తోనూ, సౌండ్ ఇంజనీర్‌తోనూ ముందు గానే వోముక్క చెప్పివుంచు....ఇహ వెళ్ళరండి" అన్నాడు చలపతి.

"మీరో!" అన్నట్టు చూసింది మంజరి.

"మనవాడేలే మంజరీ! ముందు మీరు పదండి! పది నిముషాల్లో వస్తాను."

చలపతి తనతో రాడని మంజరికి రూఢయిపోయింది. అవిడ కెందుకో కొద్దిగా భయం కూడా వేసింది. ముక్కు మొహం తెలీని వాడివెంట, ఎనెక్కడికో వెళ్ళిపోవడం - పాత అనుభవా లను జ్ఞాపకం చేసింది, ఒకసారి తను, ఓ ఆసామీవెంట కార్లో కూచుని పత్తిపాడుదాకా వెళ్ళింది.....

-మంజరి తిరిగొచ్చేసరికి పక్కా రెండు గంటలయింది. ముఖం నిండా, అక్కడక్కడా రంగు మరకలున్నాయి.

"ఇక వెడదాం!" అన్నది మంజరి. ఆవిడంత ఉత్సాహంగా లేదు.

"ఎందు"కని చలపతి అడగనూలేదు. మంజరి చెప్పనూ లేదు. ఈ సొదంతా ఎవరితోనన్నా చెప్పుకుందామని ఆవిడ హృదయం ఆరాటపడిపోయింది. ఆ క్షణాన "తన మనిషి"అని చెప్పుకో దగ్గవారెవరూ మంజరికి కనిపించలేదు.

మూడోరోజుకు రిజల్ట్సు తెలిశాయి. చావు కబురు చల్లగా అందించాడు అసిస్టెంట్. మంజరి కుప్పకూలిపోయింది.

"అప్పటికీ నేను ఒకటికి పదిసార్లు చెప్పానండి! 'సరే సరే' నంటూనే కామెరామెన్ కొంప ముంచేశాడు. సౌండ్ ఇంజనీయర్ వాడికి వంత పాటపాడాడు. ఇహనేను చెయ్యగలిగిందేమీ లేదు. మీరేమన్నా చూస్తే చూడండి!" అన్నాడు అసిస్టెంట్.

టెస్టుకోసం తీసిన ఫోటోలను మంజరికూడా చూసింది. అందులో ఉన్నది తన బొమ్మేగానీ తనకూ, ఆ బొమ్మకూ మధ్య ఎక్కడా పోలికేలేదు. అంత వికృతంగా తనముఖం ఉండటమే నిజమయితే, తను సినిమాకు గాదుగదా, ఎందుకూ పనికిరాదు. ఉండవలసినంత అసహ్యంగా ఉన్నదా బొమ్మ.

"సరేలే బ్రదర్. వాళ్ళను నేనోసారి కలిసి చూస్తాను" అన్నాడు చలపతి, అంటే అసిస్టెంట్‌ను ఇక పొమ్మని అర్థం.

అతను వెళ్ళాక, చలపతి సన్నగా నవ్వాడు.

"నువ్వేమీ దిగులుపడకు మంజరీ! ఇలా జరుగుతుందని నాకు ముందుగానే తెలుసు...వాళ్ళకేదో కావాలి. అందుకోసం ఇలా ఏడుస్తున్నారు. ఎంత అందమయిన వాళ్ళనైనా అసహ్యంగా ఫోటోగ్రాఫ్‌చేసి, ఎందుకూ పనికిరారని రిపోర్టిస్తాడు కెమెరామాన్. ఎంత మంచి గొంతుకైనా ఘోరంగా రికార్డుచేసి, కంఠం బాగులేదనిపిస్తాడు సౌండ్ ఇంజనీర్. వీళ్ళిద్దరి దయా లేకపోతే, ప్రొడ్యూసర్ కాదుగదా, వాణ్ణి పుట్టించిన బ్రహ్మదేవుడు కూడా ఏమీ చెయ్యలేడు. అదీ అసలు కీలకం. నేనోసారి వాళ్ళదగ్గర కెళ్ళొస్తాను. మన దగ్గర డబ్బేమైనా వున్నదా?" అన్నాడు చలపతి.

"ఆс."

"రెండొందలివ్వు."

చలపతికున్న ఆత్మవిశ్వాసం మంజరికిలేదు. ఈ ఘట్టంలో తనకు విజయం తప్పదని చలపతికి గట్టిగా తెలుసు. అతను చాలా ఉత్సాహంగా వారిని కలుసుకొని మాట్లాడాడు.

"అదృష్టవశాత్తూ మీరిద్దరూ ఒక్కచోటనే కనిపించారు" అంటూ ప్రారంభించాడు చలపతి. "ఈ రోజుల్లో మనిషి మాట లకు బొత్తుగా విలువలేకుండా పోయింది బ్రదర్. ఎప్పుడో రావల సిన డబ్బు ఇవ్వాళే చేతి కందింది. రేపు నా పిక్చర్‌కు మీరు పనిచేస్తే చేశారు లేకపోతే లేదు. అందుకోసం నేనేమీ ఉచ్చు పన్నడంలేదు. మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే, ఇవ్వాళ మీకో చిన్నపార్టీ యిద్దామనివుంది—మా మంజరి ఇస్తున్నదనుకోండి. పెద్ద అట్టహాసమేమీ లేదు. వెరీ సింపుల్! అందరం హోటల్లో కలుసుకొందాం ప్రోగ్రాంను ఛేంజ్ చెయ్యకండి!"

ఇంత గట్టిగా చెప్పిన చలపతి ఆ సమయానికి అయిపూ ఆనమాలూ లేకుండాపోయాడు. తను ఏమాత్రం వీలున్నా హోటలుకొస్తాననీ, తను రాలేదన్న కారణంతో పార్టీని, కాన్సిల్ చెయ్యవద్దనీ, బిల్లును నువ్వే చెల్లించమనీ మంజరికి పదే పదే చెప్పాడు.

"పోనీ మీరు కూడా ఉండరాదా ? అన్నది మంజరి.

చలపతి తారామండలానికి లేచాడు.

"నువ్వు దద్దమ్మవని పదేపదే రుజువు చేసుకోకు మంజరీ! నేను ఉండటానికేం ఉంటాను. కానీ అందువల్ల వరిగిందేమీ లేదు. నేను లేకపోవడమే మంచిది. ఆమాత్రం తెలీనివాణ్ణి కాదుగదా నేను....పిక్చరుకు వెంకటేశ్వర్లు లాంటి ప్రొడ్యూస ర్లతో చనువుగా ఉండటం ఎంత అవసరమో, వీళ్ళతో ఉండ టమూ అంతే అవసరం. నువ్వు మరీ అమాయికంగా కనిపించా లని చూడకు. మనుషుల్ని అంచనా వేయడంలో, సాధారణంగా నేను పొరపడను. నా తృప్తికోసం, నువ్వు పాకులాడకు. నీ అభి వృద్ధికి చేయూత నిచ్చేవాళ్ళున్నారు, ముందు వారితో మంచిగా వుండు...యిదంతా నీకోసమే గాని, నాకోసంగాదు."

అనుకొన్న వేళకు అందరూ హోటల్లో కలుసుకొన్నారు. మంజరి యింటికి తిరిగి వచ్చేసరికి, తెల్లవారుఝామున మూడు గంటలైంది. లోగడకన్నా ఈసారి ఆవిడ పుచ్చుకొన్న మోతాదు కొంచెం ఎక్కువే అయినా, ఇంటికొచ్చి వాంతిచేసుకో లేదు. చలపతి నిద్రకళ్ళతో తలుపుతీసి, తిరిగి ముసుగు పెట్టుకు నిద్ర పోయాడు. మంజరి కాలి జోళ్ళన్నా తియ్యకుండా, మంచంమీద ముడుచుకు పడుకొని, పదినిమిషాల్లో నిద్రపోయింది.

—ఆ మొర్నాడు రాజమణికి ఉత్తరం రాసింది మంజరి. అప్పటికే చలపతి ఆ శుభవార్తను కూడా తీసుకొచ్చాడు. తన ఫోటోలు చాలా అందంగా వున్నాయనీ, తన ముఖం స్క్రీన్‌కు బాగా నచ్చుతుందనీ, తన గొంతు మెలోడియస్‌గా వున్నదనీ, సమస్త రసాలను తనగొంతు వొప్పిస్తుందనీ, వాళ్ళిద్దరూ ప్రొడ్యూసర్‌కు రికమండ్ చేశారట.

"ఇప్పుడే బండి కదిలింది. ఇకగానీ స్పీడ్ అందుకోదు" అన్నాడు చలపతి. "ప్రొడ్యూసర్‌తో మాట్లాడాను. ఆయన నీకో వేషం ఇవ్వడం ఖాయం. పనిలో పనిగా రావుగార్నీ, వారి పి. యస్. నూ చూసొచ్చాను. ఆయన మన పిక్చర్ కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. పొరపాటునైనా నువ్వు మాటజారకు. వెంకటేశ్వర్లుగారు ఏ నిమిషానైనా రావచ్చునని చెపుతూవుండు. అంతకుమించి మాట్లాడకు...పోతే కవిగార్నీ దర్శించుకొచ్చాను. నీ కారెక్టరుకు రవ్వంత ప్రామినెన్సు ఉండేలాగా చూడమన్నాను. ఇంపార్టెంట్ సీన్సులో నువ్వుండటమే కాదు నీకు పది డైలాగ్సూ వుండాలి. పిక్చర్ మొత్తంమీద నాలుగైదు చోట్లన్నా, నువ్వు క్లోజప్‌లో కనపడాలి. కెమెరామన్‌తో నువ్వోసారి చెప్పిచూడు. నేనూ జ్ఞాపకం చేస్తాను.... బహుశా ఎల్లుండి సెట్‌లో నువ్వుండా లను కొంటాను. రావుగారూ ఉంటారు. ఆయన అసాధ్యుడు, చాలా పలుకుబడి గలిగినవాడు. అలాంటివారి అండదండలు మనబోటి చిన్నవాళ్ళకు అవసరం. ఆయన తలుచుకొంటే, విన్నేమైనా చేయగలడు. ఇహ - తలచుకొంటాడా, లేదా అనేది కేవలమూ నీ మీదనే ఆధారపడి వుంది."

మంజరిలోని ప్రతికణం, ఉద్వేగంతో నిండిపోయింది.

తను చాలా కాలంనుండీ ఎదురు చూస్తున్న ఫలితం ఈ నాటికిగానీ చేతికందలేదు. దీనికొక్కారణం ప్రధానంగా చలపతే! అనేక సందర్భాల్లో తను చలపతిని అసహ్యించుకొంది. మనిషివి తిట్ట కూడని తిట్లుకూడా తిట్టింది. మానసికంగా చాలా వ్యధ చెందింది. ఒక దశలో చెప్పా చెయ్యకుండా రాజమణి దగ్గరకు వెళ్ళిపోదామని కూడా అనుకొంది. కానీ అన్నింటినీ వోర్పుతో భరిస్తూ వచ్చింది. చలపతి, తనకన్నా వోపిగ్గా కష్టపడ్డాడు. ఈ పరిశ్రమలో తనకో స్థానం సంపాదించి పెట్టాడు. తను ఏమిచ్చినా యీ రుణం తీరదు. మంజరి హృదయం కృతజ్ఞతా భావంతో నిండిపోయింది.

"నాకోసం మీరుపడిన శ్రమకు విలువలేదు మేష్టారూ! రాతిని తెచ్చి రత్నాల సరసన వుంచారు. ఈ రుణం నేనెలా తీర్చుకోవాలో తెలీకుండా వుంది" అన్నది మంజరి.

"ఏమిస్తానంటావ్?" అన్నాడు చలపతి నవ్వుతూ.

మంజరి లేచి, అతని మెడచుట్టూ చేతులు పొదిపి కావ లించుకొన్నది.

"ఇవ్వడానికి నాదగ్గర ఏమీ లేదు. నేనే మీదాన్ని. ఇంత కన్నా గొప్పదేదయినా భగవంతుడు నాకిస్తే దాన్ని మనస్ఫూ ర్తిగా అర్పిస్తాను ..." అన్నది మంజరి ఆర్ద్ర నయనాలతో.

ఆ క్షణాన మంజరిలో క్షుద్రమైన ఉద్రేకాలేవీ లేవు. అనేక సంవత్సరాల తరవాత, ఏ మాయపొరలూ కప్పని ఆంతర్యం నుండి ఆ మాటలు వెలువడ్డాయి. నిజంగా భగవంతుడే కనిపించి లోకోత్తరమైన వరమేదైనా మంజరికిచ్చి వుంటే, ఆవిడ హృద పూర్వకంగా దాన్ని చలపతి పాదాంకితంచేసి వుండేది. వివిధ ప్రభావాలకు అతీతంగా, నిజమైన మనిషిగా మంజరి కొన్ని క్షణాల పాటు జీవించింది.

11

డైరెక్టరు చెప్పవలసినవన్నీ చెప్పాడు. అంతకుముందే అసిస్టెంటు అనవలసిన రెండు డైలాగులూ పాతికసార్లన్నా అని పించి ఉంటాడు. ఈలోగా చలపతి ఆవిడకు ధైర్యాన్ని సరఫరా చేస్తూనే ఉన్నాడు. 'రెడీ' అన్న కేకా, ఆ వెంటనే భూతనేత్రా

ల్లాంటి లైట్లు వెలగడమూ ఒక్కసారే జరిగాయి. "సైలెన్స్" అని అసిస్టెంట్ నీరసంగా అరిచాడు, పాపం అతనికి గత రెండు మాసాలనుండీ జీతం అందనేలేదట। అతని గొడవ అటనిదీ।

మంజరి కొద్దిగా వణికిపోయిన మాట నిజమే। ఆ క్షణాన అవిడకు ఎన్నో విషయాలు జ్ఞాపక మొచ్చాయి. అదీగాక, తన చుట్టూ చాలామంది హేమాహేమీలు నిలబడి ఉన్నారు. తను ఏం చెయ్యబోయి ఏంచేస్తే, ఎవరేమంటారో నన్నభయం, ఆవిణ్ని కంపింప చేసింది. దీంతో ఆషాట్ సరిగ్గా రాలేదు.

"రీటేక్" అన్నాడు దర్శకుడు.

మంజరి కదేమిటో బోధపళ్ళేదు.

చలపతి దగ్గరకొచ్చి. మెల్లగా "నువ్వు చాలాబాగాచేశావు మంజరీ। ఇంతకన్నా బాగా చేయడానికి అవకాశముందేమో డైరెక్టరుగారు చూడాలనుకొంటున్నారు. ఇప్పుడు చేసినపనే మళ్ళీ తీస్తారు. ఈ సారి నిర్భయంగా ఉండు. డైలాగ్ స్పష్టంగా అను. డైరెక్టర్ ఎక్కడదాకా రమ్మంటే, అంతవరకే రావాలి, సరేనా।" అని దువ్వి వెళ్ళిపోయాడు.

మళ్ళీ లైట్లు వెలిగాయి. మళ్ళీ రెడీ అన్నకేకా, సైలెన్స్ అన్న నీరసపు అరుపూ, కెమెరా కదలడమూ అంతా మామూలే। రెండుమూడు నిముషాల తరవాత, 'ఓకే' అని డైరెక్టరన్నాడు, ఉత్సాహంగా. చలపతి ఆవిణ్ని పక్కకు తీసుకుపోయాడు. అతను ఎంతో ఉత్సాహంగా ఉన్నాడు.

"ఇహ మనం పోదామా ?" అన్నది మంజరి.

"అప్పుడే। నువ్వింకా హీరోతో మాట్లాడనేలేదు. ఇంకా స్నేహపు వుండాలి" అన్నాడు చలపతి.

ఇందాకణ్నించీ తనను వేధిస్తున్న సందేహాన్ని కాస్తా బయట పెట్టింది మంజరి.

"ఒకేరకం డైలాగులు రెండుసార్లెందుకు తీశారండీ।" అన్నదావిడ

"ఇంకా నువ్వునయం. ఒక్కో ఆర్టిస్టు. ఇరవైషాట్స్ దాకా తీసుకొంటారు. ఇవన్నీ ఉంచరు. ఇందులో ఏది బాగా ఉంటే

దాన్నే ఉంచుతారు. మిగతావన్నీ అవతల పారేస్తారు...పిక్చరంతా ఇలా ముక్కల కిందనే తయారవుతుంది."

డైరెక్టర్ కాలుగాలిన పిల్లిలాగా అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నాడు. ప్రొడ్యూసర్ నిప్పులు తొక్కిన కోతిలాగా చిందులు తొక్కుతున్నాడు. ఇవ్వక ఇవ్వక ఇచ్చిన ఒక్క కాల్‌షీట్‌లోనూ మూడోవంతు ఇప్పటికే అయిపోయింది. ఇంతవరకూ హీరో రాలేదు. ఆయనగారి రాకకోసం జగజ్జెట్టీ లందరూ ఎదురుచూస్తున్నారు.

"ఏమిటి బ్రదర్ వ్యవహారం" అన్నాడు చలపతి, అసిస్టెంట్‌తో ఇద్దరూ కలసి చాటుకు వచ్చారు.

"ఈ లైన్లో పని చెయ్యటంకన్నా అడుక్కుతినటం మంచిదయ్యా బాబూ! ఇంతవరకూ హీరో రాలేదు, ఎందుకనీ గట్టిగా అడిగే ధైర్యం మాకులేదు. అడిగితే – అసలు కాల్‌షీట్సే ఇవ్వ దేమోనని మా భయం! అదీగాక– మనం మాత్రం, ఖచ్చితంగా ఆయనకు డబ్బిచ్చి చచ్చిందేముందీ? మా ప్రొడ్యూసర్ డబ్బు కోసం తిప్పుతాడు, వాళ్ళేమో, ఇట్లా ఏడిపిస్తారు. ఏం చచ్చేట్లు?" అన్నాడు అసిస్టెంట్.

గంట తరవాతగానీ, హీరో రావుగారు రాలేదు. ఆయనగారు మేకప్ చేయించుకొనేవచ్చాడు, పెద్దపెద్ద ఆర్టిస్టులు, స్టూడియోలో మేకప్ చేయించుకోరు. అలా చేయించుకోవడం చిన్నతనంగా కూడా వారు భావిస్తారు.

రావుగార్ని చూస్తూనే అందరి ముఖాలూ నవ్వులతో విప్పారాయి, డైరెక్టర్ ఎదురుగా వెళ్ళి, సాదరంగా ఆయన్ను కార్లోంచి దింపారు.

"మన్నించాలి. కాస్త ఆలస్యమైంది" అన్నారు రావుగారు.

"ఏంటండి మీదంతా చాదస్తం? ఏమిటట ఆలస్యమైతే! మరేం ఫర్వాలేదు. మీరు కాస్త రెస్టు తీసుకోండి. నెమ్మదిగా చూదాం....ఈలోగా అసిస్టెంట్ మీకు..." అన్నాడు డైరెక్టర్.

"నమస్కారం సార్! ఇంతకుముందే మావాడు బాంకులో కాష్‌కట్టి వచ్చాడు. మీ చెక్‌ను సబ్‌మిట్ చేయండిసార్. అసలు

నిన్ననే నాకు అందాలిసింది, కాస్త ఆలస్యమయింది" అన్నాడు ప్రొడ్యూసరు.

మంజరి ఇవన్నీ చూస్తూ విస్తుపోయింది. క్షణాలమీద, మనుషులెలా మారిపోతారో, ఎంత చిత్రంగా మాట్లాడుతారో, ఆవిడ కను భవంలోకి వచ్చింది.

మరోసారి ఇంకో దృశ్యాన్నికూడా మంజరి చూసింది. ఈ పిక్చర్‌లోనే "భారతి" అని ఓ ఆర్టిస్టు పనిచేస్తూ ఉంది. ఆవిడ సెకండ్ హీరోయిన్, ఆవిడకు ఇడ్లీలు తినడమంటే ఇష్టం, అవి పడితేగానీ, మూడ్ప్‌రావుట. రాత్రి ఒంటిగంట దాటింది "భారతి" ఇడ్లెన్లు కావాలని అడిగింది. "ఇదిగో పంపిస్తున్నా" నన్నాడు అసిస్టెంట్. ఆవిడ ఎదురుగానే ఒక మనిషిని కారిచ్చి పంపించాడు కూడా. ఈలోగా భారతితో, రెండు మూడు షాట్స్ తీశాడు డైరెక్టర్. షాట్‌కూ షాట్‌కూ మధ్య, ఆవిడ ఇడ్లెన్లని గోల పెడుతూనే ఉన్నది. అసిస్టెంట్ "ఇదిగో అదిగో" అంటూనే వున్నాడు. తెల్లవారుఝాము నాలుగైంది. ఇడ్లెన్లు రాలేదుగానీ, సీన్‌లో ఆవిడ పనంతా పూర్తయింది. మొత్తానికి భలే అసాధ్యుడివయ్యా నువ్వు. నన్ను పస్తుంచి, పనిచేయించుకొన్నావ్" అన్నది భారతి నవ్వుతూ.

ఇంకోసారి 'విమల' ఒక గమ్మత్తు ఇన్సిడెంట్ చెప్పింది. ఆవిడకు అయిదొందలు రావాలిట. ఎన్నిసార్లడిగినా, ఇవ్వాళ రేపు అని తిప్పుతున్నారట. ఆఖరుకు విసుగెత్తి తిరగడం మానుకొందట. తనతో పని తీరిపోయింది కనుక. ఇక తనకా డబ్బు రాదని కూడా అనుకొన్నదిట. కానీ, చివరి నిమిషంలో కథలో చేసిన మార్పుల ఫలితంగా, తనతో మళ్ళా అవసరం కలిగిందట. అప్పుడు డబ్బంతా ముందుగా ఇస్తేగానీ రంగు వేసుకోనన్నదిట విమల. అసిస్టెంట్ జేబులోంచి చెక్కు తీసి ఆవిడ ముందుపెట్టి, నిల్చున్న ఫళంగ కారుమీద ఆవిడ్ని స్టూడియోకు పట్టుకొచ్చారట. ఆ పూట పనేదో అయిపోయింది. ఆమొర్నాడు బాంకు కెళ్ళి చెక్కు సబ్‌మిట్ చేస్తే అందులో నూటపాతిక రూపాయల కన్నా ఎక్కువ లేవుట. తను ఏడుస్తూ ఇంటికొచ్చా నన్నది విమల.

"నువ్వెందు కూరుకున్నావమ్మా! నాలుగూ దులిపెయ్యక పోయ్యావా?" అన్నది మంజరి కోపంగా.

విమల నీరసంగా నవ్వింది.

"ఇక్కడి గొడవలు నీకింకా పూర్తిగా తెలీవు అక్కయ్యా. ఫలానా కంపెనీ డబ్బివ్వలేదని, మనం పైకి చెప్పుకోడాని క్కూడా లేదు. మనలాంటి చిన్న ఆర్టిస్టుల గోడు ఎవరికీ పట్టదు. గట్టిగా అడిగితే ట్రబుల్ సమ్ ఆర్టిస్టంటారు. ఆ పేరు పడ్డాక మన కసలు వేషమే దొరకదు. అడక్కపోతే డబ్బివ్వరు" అన్నది విమల.

"దీని కేమిటి మందు?" అన్నది మంజరి.

"ఏంలేదు ఇదింతే!" అన్నది విమల.

సరోజ చాలా కాలంనుండి ఈ ఇండిస్ట్రీలో ఉన్నమనిషి. ఒకసారి ఒక తమాషా కథ చెప్పింది

"నాతోపని ఈ సీనుతో ఆఖరని నాకు తెలిసింది మంజరీ! పనయ్యాక చాలా కంపెనీలు డబ్బివ్వవు. అందుకని ఆ పూట షూటింగ్‌కు రానన్నాను. అసిస్టెంటు చెక్కు చేతికిచ్చాడు. అది నాకు రావలసిన మొత్తానికి సరిపడా ఉంది. ఇదిగో వస్తున్నాను పదమని ముందుగా బాంకు కెళ్ళాను, చెక్కు ఇచ్చాను. బాలెన్సు డెబ్బయ్ రూపాయలు తక్కువగా ఉంది వెంటనే నేను కంపెనీ పేర డెబ్బయ్ రూపాయలు జమవేసి వెయ్యి రూపాయలూ డ్రా చేశాను. ఆ రోజునే నే నాపని చెయ్యకపోతే, ఆ వెయ్యి రూపాయలూ నాకు దక్కేవిగావు" అన్నది సరోజ.

ఈపిక్చర్ ధర్మమా అంటూ, మంజరికి ఇటువంటి లోగుట్టులన్నీ తెలిసి వచ్చాయి. రకరకాల మనుషులతో పరిచయమైంది. వారి అనుభవాలు వింటుంటే, ఒక్కోసారి తల తిరిగిపోతూ ఉండేది. ఎక్స్ట్రాలగోడు మరీ అమానుషంగా కనిపించింది మంజరికి. వారికి సరిగ్గా డబ్బివ్వరనీ, గౌరవంగా చూడరనీ, వారిలో చాలామంది రోజుకొకపూటైనా సరిగ్గా తినరనీ, ఎక్కువ మంది శరీరా నమ్ముకొని బ్రతుకు తుంటారనీ తెలిసి మంజరి భేదించింది. తనీ రంగంలో కాస్త కాలూని నిలబడటమే జరిగితే, ఈ పరిస్థితులన్నిటినీ మార్చాలని కూడా అనుకొన్నది.

మంజరి తొలిసారిగా నటించిన పిక్చర్ రిలీజయింది. బాగా డబ్బుకూడా చేసుకొంది. అనేకచోట్ల శతదినోత్సవాలు చేసుకొంది. డిస్ట్రిబ్యూటర్ల పెట్టుబడిపోను ప్రొడ్యూసర్ వాటాకింద ఎన్నో లక్ష లొచ్చాయని కూడా చలపతి చెప్పాడు. కానీ ఇందువల్ల మంజరికి వరిగిందేమీ లేదు.

తనను గురించిగాని, తన నటనను గురించిగానీ, పత్రికలు ఏమన్నాయోనని మంజరి చాలా ఆత్రంగా వెదికింది. చాలా పత్రికలు మంజరి పేరన్నా ఎత్తలేదు. ఒకటి రెండు పత్రికలు మాత్రం, "ఫలానా ఫలానా వారు ఇందులో నటించారు" అని మాత్రమే అన్నాయి. శతదినోత్సవాలకు మంజరిని కూడా పంపడానికి చలపతి విశ్వప్రయత్నాలు చేశాడు గానీ, అవేమీ ఫలించలేదు.

"ఈ పిక్చర్‌తో నువ్వు తారపథాని కెక్కుతావని నేననుకోలేదు. నువ్వు నలుగురి దృష్టిలోకి వస్తే చాలనుకొన్నాను. ఆ పనేదో బాగానే అయింది. నీకు యింకో పిక్చర్‌లో ఇంతకన్నా మంచివేషం దొరకాలి. అవునుగానీ మంజరీ, నీకు డాన్సేమయినా వచ్చునా ?" అన్నాడు చలపతి.

"రాదు" అన్నది మంజరి.

"ఫర్వాలేదు. ఇవ్వాళే పరబ్రహ్మశాస్త్రిగారి నడిగి మంచి ముహూర్తం పెట్టిస్తాను. నువ్వు డాన్సు నేర్చుకో. పనిలో పనిగా అరవం, హిందీకూడా నేర్చుకో. నీకు బ్రహ్మాండమైన పాండిత్యం అవసరంలేదు. స్పష్టంగా మాట్లాడడమూ, ఎదటి వారన్నది అర్థం కావడమూ ముఖ్యం. తెలుగు ఫీల్డుకన్నా టామిల్ ఫీల్డ్ ఎంతో నయం. వాళ్ళ పేమెంట్స్‌కూడా చాలా డీసెంటుగా ఉంటాయి. హిందీ సంగతి సరేననుకో. అదింకో అయిదారేళ్ళకుగానీ, మనం ఆలోచించలేం. కానీ ఇప్పణ్నించే మనం జాగ్రత్తపడాలిగదా!" అన్నాడు చలపతి.

మంజరికి పిక్చర్‌వల్ల చిల్లికానీ ముట్టలేదు. కానీ టాలెంటున్న ఆర్టిస్టుని పేరుమాత్రం పడింది. దీనికితోడు మంజరి అందం, చాలామందిని ఆకర్షించింది. మంచివేషమిస్తే బాగా రాణిస్తుందని ఒకరిద్దరు అనుకొన్నారు. రావుగారి వర్గంతోనూ,

మూర్తిగారి వర్గంతోనూ కలుపుగోలు తనంగాఉండి, మంజరికి మంచి ప్రచారం చేయించాడు చలపతి.

మూర్తిగారుకూడా ప్రీవ్యూ రోజున, ఈ పిక్చర్ చూశాడు. అప్పుడతని ప్రక్కనే కూచున్న చలపతి, మంజరి రాగానే, ఓముక్క వదలి చూశాడు.

"హీరోయిన్‌కన్నా, మన కాండిడేటే బాగుందయ్యా చలపతీ! ఇదే ఫస్టుపిక్చరన్నావు గదూ! అయినా ఫర్వాలేదే! బాగానే చేసిందే!" అన్నాడు మూర్తిగారు.

"మీదయ గురువుగారూ!" అన్నాడు చలపతి.

మంజరిలో పైకొచ్చే లక్షణాలున్నాయని మూర్తిగారికి తెలుసు. ఇప్పటి ఆర్టిస్టులతో, ప్రొడ్యూసర్లు యమయాతనలు పడుతున్నారనీ, వారు కొత్తముఖాలకోసం వెదుకుతున్నారనీ. అయినా ఎవరూ సాహసం చేయలేక పోతున్నారనీ ఆయనకు తెలుసు. తగిన అవకాశమిస్తే మంజరి తప్పకుండా రాణిస్తుందనికూడా మూర్తిగారు గ్రహించారు. ఇంతటి శక్తి సామర్థ్యాలున్న మనిషి ఏనాడూ మూలన పడిఉండదు.

"అప్పుడప్పుడు కనిపించవయ్యా బాబూ! ఏదన్నా మంచి వేషం దొరికితే అమ్మాయికి చెబుతాను .... అవునుగానీ ఏమిటి రావుగారి కబుర్లు? ఆయనీ మధ్య నన్ను గురించి చాలా అసహ్యంగా మాట్లాడుతున్నాటగా, నిజమేనా?" అన్నాడు మూర్తి.

"మీకు తెలియందేముంది సార్! నాతోనైతే అనలేదుగానీ, ఆయన స్వభావం మాత్రం అటువంటిదేనంటారండీ! మీకూ, రావుకూ పోలికేమిటండీ? అయినా మొన్న రిలీజయిన పిక్చర్‌లో, అసలు రావుగార్ని ముందు హీరోగా బుక్‌చేశారండీ, మనవాడివల్ల కాలేదు, డిస్ట్రిబ్యూటర్ కూడా తోకముడిచేలాగా కనిపించాడు. అప్పుడు కాదుటండీ వాళ్లు మీదగ్గర కొచ్చిందీ!" అన్నాడు చలపతి.

"అవునవును ఆ సంగతి నాకూ తెలుసు. అందుకే గడుటోప్ దులిపిపారేశాం. ఆ పిక్చర్‌లో నేనో కొత్త మేనరిజం ఇంట్రొడ్యూస్ చేశాను, జనానికి అది బాగాపట్టింది, యిప్పుడు ఎక్కడచూసినా ఆ గొడవే!" అన్నాడు మూర్తిగారు.

"చిత్తం, చిత్తం! ఆ ముక్క నాకెప్పుడో తెలుసునండీ!" అన్నాడు చలపతి.

నాలుగైదు రోజుల తరవాత, మూర్తిగారో పెద్ద సినిమా కంపెనీకి ఫోనుచేసి మంజరి విషయం చెప్పాడు.

"మీరు చూశారోలేదోగానీ, చాలా ఫ్యూచరున్న ఆర్టిస్టు నేను నిన్ననే చూశాను. మంచి వేషమిస్తే బ్రహ్మాండంగా రాణిస్తుంది. ఏ ప్రొడ్యూసరో అమాంతం ఆవిడ రేటు పెంచేసిన తరవాత, మిగతా వాళ్ళంతా వెర్రిమొఖాలు వేస్తారు. మీరో పని చేయండి. ఏకంగా మూడు సంవత్సరాలకు, ఆవిడతో ఓ యెగ్రిమెంటు కుదుర్చుకోండి. మీరు చూస్తానంటే, ఆర్టిస్టును మీ ఆఫీసుకు పంపుతాను."

వ్యాపార దక్షత కలిగిన ఆ కంపెనీ యజమానులు, మంజరిని పిలిపించి చూశారు. ఆవిణ్ని పంపివేశాక, చలపతితో ఎగ్రిమెంటును గురించి ప్రస్తావించారు.

"మూడేళ్ళపాటు మా కంపెనీలో ఉంటుంది. ఈ పిరీడ్‌లో మా పిక్చర్లన్నింటిలోనూ, మేమిచ్చిన వేషం వేయాలి. మా పర్మిషన్ లేనిదే ఇంకో పిక్చరులో పనిచెయ్యకూడదు. నెలకు పదొందలిస్తాం. అవసరమైనప్పుడు, కంపెనీయే కారు పంపుతుంది. దీనికి నీకిష్టమేనా!" అన్నారు కంపెనీవారు.

చలపతి నీళ్ళు నమిలాడు.

"మీరిచ్చిన వేషమంటున్నారే సార్.... మరీ చిన్న చిన్న వేషాలయితే ఆ అమ్మాయి పైకిరావడం కష్టంగదా సార్! అయినా నాదేముంది సార్! ఆమెనుకూడా అడుగుతాను. ఈ సాయంత్రానికల్లా ఏ సంగతీ మీకు చెబుతాను సార్!" అన్నాడు చలపతి.

ఇంటికొచ్చాక మంజరితో సంప్రదించాడు చలపతి.

"నాదేముందండీ! మీకేది ఇష్టమైతే నాకూ అదే ఇష్టం!"

అసలే ఎటూ తేల్చుకోలేక మల్లగుల్లాలు పడుతున్నాడేమో, మంజరి సమాధానం మరింత చిర్రెత్తుకొచ్చింది.

"నా ఇష్టమే నీ ఇష్టంగానీ, నీకు స్వంత ఇష్టాలంటూ ఏమీ లేవన్నమాట!" అన్నాడు చలపతి చాలా సీదాగా.

మంజరి పలకలేదు, చలపతి కోపంగా వున్నాడని తెలుసుకొంది. ఏమంటే ఏం కొంప మునుగుతుందో తెలీనప్పుడు, అసలేమీ అనకపోవడమే మంచిదని మంజరి ఉద్దేశం.

"మాట్లాడవేమిటోయ్?" అన్నాడు చలపతి.

ఈసారి మంజరికి కొద్దిగా కోపమూ, రవ్వంత భయమూ కలిగాయి.

"ఈపూట మీ మనస్సేమీ బావున్నట్లులేదు. సాయంత్రం లోగా మనమేదో ఒకటిచేదాం. ముందు మీరు స్నానం చేయండి, ఈలోగా నేను ఇద్దరికీ అన్నం వడ్డించేస్తాను. మనం కలిసి భోంచేసి ఎన్ని రోజులయిందో. తాయారూ! అయ్య స్నానానికొస్తున్నాడు. గంగాళంలో నీళ్ళు తోలిపిఉంచు" అంటూనే అక్కడినుండి వెళ్ళిపోయింది.

అసలు సమస్యనుండి తన్ను తప్పించడానికి మంజరి ప్రయత్నిస్తున్నదని, చలపతికి తెలుసు. అతనా విషయాన్ని అప్పటికి ఎత్తకుండా భోజనానంతరం కదిపాడు.

"మీ ఉద్దేశ్యం చెప్పండి! తరవాత నా విషయం చెబుతాను" అన్నది మంజరి, తమలపాకులకు సున్నం రాస్తూ.

చలపతి సిగరెట్ ముట్టించి గట్టిగా పొగపీల్చి, మంజరి మీదికి వదిలాడు.

"అబ్బా! ఉండండిబాబూ! నాకీ పాడు సిగరెట్లంటే అసలే పడదు" అన్నది మంజరి.

చిటికవేసి, సిగరెట్ నుసి రాల్చుతూ చలపతి తన అభిప్రాయం చెప్పుకొచ్చాడు.

"జయాఫిలింస్ వారు ఈ రంగంలో ఆరితేరిన ఘటికులు. మట్టినుండి మాణిక్యాలను పుట్టించడం ఎలాగో ఒక్క వారికే తెలుసు. నీకు మూడేళ్ళ ఎగ్రిమెంట్ ఇస్తున్నారంటే, అందుకు మించుమలే, వారు నీకు చెల్లించేది, నెలకు వేయి చొప్పున ఏడాదికి, పన్నెండు వేలున్నూ, పన్నెండును మూడు పెట్టి హెచ్చిస్తే పన్నెండు మూళ్ళు ముప్పైయ్యారు వేలూను. అంటే మూడేళ్ళకు కలిపి వాళ్ళు నీకిచ్చేది ముప్పయ్యారువేలు. వాళ్ళకు, బ్రహ్మాండమైన స్టుడియో ఉన్నది. ఒకేసారి అయిదు పిక్చర్లు షూట్

చెయొచ్చు. తలుచుకొంటే మూడు మాసాలకో పిక్చర్ చొప్పున మూడేళ్ళలోనూ పన్నెండు సినిమాలు లాగి అవతల పారేయ గలరు. అందుగ్గాను నీకు గిట్టేది సినిమాకు మూడువేలు. ఇదేమీ మంచిరేటుకాదు. కాబట్టి, ఆ కంపెనీలో నువ్వుచేరడం భావ్యంగా నాకుతోచలేదు" అన్నాడు చలపతి.

ఈ ఆర్గుమెంటు మంజరికి నచ్చలేదు.

"వాళ్ళు ఏడాదికి నాలుగు పిక్చర్లూ తియ్యకపోవచ్చుగా!"

"నిజమే! అలాంటి ఉద్దేశమేదో వారికీ లేకపోతే, నీమీద ఇంతడబ్బు ఖర్చుచెయ్యడానికి వాళ్ళ దద్దమ్మలుకాదు. భగవంతుడి దయవల్ల నీకు మంచి వేషం దొరకాలేగానీ, రెండో పిక్చర్‌లోనే నువ్వు పాతికవేలు డిమాండ్ చెయ్యొచ్చు. నువ్వాసంగతి ఆలో చించవేం?" అన్నాడు చలపతి.

"అయితే వీలులేదని చెప్పండి!" అన్నది మంజరి.

"అలాకాదు. ఏదో నా సంతృప్తికోసం నువ్వామాట అన్నావుగానీ, అది నీ అసలు అభిప్రాయం కానేకాదు. నీకా కంపె నీలో చేరాలని లోలోపల ఉంది. అది బయటపెడితే, నేను నొచ్చు కొంటానేమోనని నువ్వు దాస్తున్నావు, అవునా?" అన్నాడు చలపతి.

మంజరి నవ్వి, అతని చెంపలు నిమిరి, మెటికలు విరుచు కొంది, ఎనిమిది వేళ్ళూ, కిటకిటమని విరిగాయి.

"మీరు దేవాంతకులండీ బాబూ! మనుషుల కడుపులోదూరి ఆలోచనలు తెలుసుకొంటారు. భగవంతుడి సాక్షిగా చెబు తున్నాను. నా ఉద్దేశం అదే!" అన్నది మంజరి.

"అవునా! మరి — అ దుకు నువ్వు చెప్పేకారణాలేమిటీ– అని?"

"మూడేళ్ళపాటు, డబ్బుకు లోటుండదు. వేషాలకోసం వెదుక్కోనక్కరలేదు. నామీద అంతడబ్బు పెడుతున్న వాళ్ళు, నాకో చిన్నదీ చితకదీ వేషమివ్వరు. నానుంచి నాలుగు డబ్బులు పిండుకోవాలనే చూస్తారుగదా! జయా ఫిలింస్ పేరు పొందిన కన్సరన్ అని మీరే చెప్పారు.

పోనీ కొంతకాలంపాటు పనిచేసి చూదాం, మనకిలాంటి

అవకాశం రావడమే అదృష్టం!" తరవాత మీ ఇష్టం అన్నది మంజరి.

చలపతి ఓ పదినిమిషాలపాటు ఏమీ పలకలేదు. ఏదో ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు. తీరా అన్నాకగానీ, తను అనకుండా ఉంటే బావుండేదన్న ఆలోచన మంజరికి రాలేదు.

"అందుకే మీ ఇష్టం వచ్చినట్లు చెయ్యమన్నాను. నా ఉద్దేశ్యమేదో చెప్పిందాకా ప్రాణాలు తీశారు. తీరా చెప్పిం తరువాత మనస్సు కష్టపెట్టుకుంటారు. ముక్కూ మొఖమూ ఎరగని దాన్ని-నా అభిప్రాయంతో మీకేంపని చెప్పండి? మీకు ఏది తోస్తే అది చెయ్యండి" అన్నది మంజరి.

"ఎగ్రిమెంటుకే వొప్పుకుందాం మంజరీ! ప్రతిక్షణం రిస్కును ఫేస్ చెయ్యడం మాటలుకాదు. నువ్వన్నట్లు- మూడేళ్ళపాటు మనకు దేన్నిగురించీ వెదుక్కోవలసిన బాధ ఉండదు. మనం చెయ్యదలుచుకొన్నదేదో, ఆదరిమిలానే చెయ్యొచ్చు. ఈ లోగా, ఈ కంపెనీవారు, తమకోసమైనా నీకు పబ్లిసిటీ ఇవ్వక తప్పదు. ఇవన్నీ నీకు ఫ్యూచర్లో మాంచి ఎస్సెట్స్! ఆల్ రైట్ సాయంత్రం వెళ్ళి చెప్పొస్తాను." అన్నాడు చలపతి

ఆ తరువాత అతను ఏదో గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోవడం తాయారు చూసింది.

"అయ్యగారు శానా కోపంమీదున్నా రండీ!" అన్నది తాయారు.

"వెళ్ళారా" అన్నది మంజరి.

"ఆఁ. పోయినారండీ అమ్మాయిగారూ! ఏమేటో గొనుక్కుంటూ ఉన్నారండీ!"

"ఆఁ. గొనుక్కోమనవే, ఇప్పుడు పోయిందేమిటీ! బంగారం లాంటి అఫర్ చేతికొస్తే వొద్దనమంటాడు" ఇదేం గ్రహచారం తాయారూ! తెల్లవారేటప్పటికి లక్షలు సంపాదించాలంటే ఎలా?" అన్నది మంజరి.

"మా పసందుగా అన్నారండీ అమ్మాయిగారూ! అయినా ఈ మధ్యన అయ్యగారికి కోపం జాస్తి అయిపోనాదండీ! చీటికి

మాటికీ, అయిందానికీ, కాందానికీ, ఇలా చిర్రెత్తి పోతావుంటే నెగ్గడం కష్టమండీ!" అన్నది తాయారు.

మంజరి ఏదో అనబోయింది.

తాయారు తనలోతనే నవ్వుకొంటూంటే "ఏమిటే" అన్నది.

"అమ్మాయిగారూ, మీరు నిజమనుకోండి, అబద్ధమనుకోండి. మీపేరు పాండిబజారంతా మోగిపోతా ఉండాదమ్మాయిగారూ! ఈ ఫీల్డులో మీ అంత సక్కనోరు లేరనీ, మీరే కనక ఈరోయినైతే జనం ఇరగబడి చూస్తారనీ, అనుకొంటావున్నారండీ! మొన్న తీసిన బొమ్మలో, మీరు రెండుసార్లు నవ్వినారటగదండీ, ఒక్కో నవ్వు ఏస్తే ఏయ్యిరూపులుగా ఉన్నదటండీ! మిమ్మల్ని ఏ పెద్ద అయ్యగారో ఎగరేసుకుపోతాదని అనుకొంటున్నారండీ అమ్మాయిగారూ!" అన్నది తాయారు.

"ఇవన్నీ నీ కెలా తెలుసే!" అన్నది మంజరి.

"నిన్న టూడియో కెళ్ళినానుగదండీ! అద విన్ననండీ!"

మంజరికో అనుమానం వచ్చి, "స్టూడియోలో నీకేంపనే," అన్నది.

తయారు కాస్సేపు తటపటాయించి, అసలు విషయం బయట పెట్టింది సినిమాలమీద మోజు ఇంకా చావలేదనీ, ఏ నాటికైనా పైకి రావచ్చుననే నమ్మకంతో, ఎక్స్ట్రా వేషాలు వేస్తూ ఉంటుందిట. ఇలా నడవగా నడవగా ఎప్పటికైనా పైకి రాలేక పోతానా అని తయారు నమ్మకం.

"ఈ సంగతి ఎనక మీకోపాలి చెప్పినట్టు గ్యాపకమండీ అమ్మాయిగారూ" అన్నది తాయారు.

మంజరి కాసంగితేమీ జ్ఞాపకం రాలేదు.

"అమ్మాయిగారూ! అయ్యగారి మాటల్ని మీరు లెఖ్ఖ చేయకండి. ఇంకో మడిసికి తెలియకుండా నేరుగా మీ రా క పెనీలో చేరిపోండి. శానామంది, ఆ కంపెనీ గేటుకాడ, ఉద్దేగం దొరికినా సాల్ననుకొంటరు. నామాట యినండమ్మాయిగోరూ!" ఇటువంటి ఛాఅిసు మళ్ళా అందదండీ అమ్మా."

అలాగేలేవే! నేనూ అంతే ననుకొన్నాను. ఆ కంపె

నీకే పోయాడను కోంటాను. ఎగ్రిమెంటుకు వొప్పుకుంటే సరే సరి! లేదా రేపొద్దున నేనే వెళ్ళి చెప్పొస్తాను. ఆ తరవాత ఎవరికి కోపం వచ్చినాసరే! ఎవరో ఏదో అనుకొంటారని, చేతులారా, సిద్ధాన్నాన్ని మట్టిలో కలుపుకోవడం నాకిష్టం లేదు." అని నిశ్చయాన్ని బయట పెట్టింది.

"ఎయ్యేళ్ళు బతకండి తల్లీ! నా కడుపులో ఆలోచనే మీరు చెప్పిర్రు, అన్నది తాయారు. "కాస్త మీరక్కడ నిలబడి నంక, నాకేదన్నా ఏరుపాటు చేపించండమ్మాయిగారూ! మీరు తలుసుకొంటే, కాదనేవారెవరూ ఉండరు. మీకాడ బతుకుతున్న దాన్ని మీ పేరు సెప్పుకొంటా."

"అలాగే లేవే" నాకే ఇంకా దారుడ్డంలేదు. ముందునన్ను కాస్త ఊపిరిపీల్చుకోనీ! నేను సుఖంగా ఉంటూ, నిన్ను బాధ పడనిస్తానని ఎప్పుడూ అనుకోకు, సరా" అన్నది మంజరి.

"మీరా మాత్తరం అమీ ఇచ్చినారు నాకంతే సాల్నండీ!" అన్నది తాయారు.

సాయంత్రానికల్లా చలపతి వచ్చి, ఇస్సురంటూ కుర్చీలో కూచున్నాడు. మంజరి మంచినీళ్ళగ్లాసు అందించింది. రెండు గుటకలు త్రాగి, గ్లాసు మంజరి చేతికిచ్చి జేబులోంచి, ఆకుపచ్చ రంగు కాగితం తీసి మంజరికిచ్చాడు, చలపతి.

"ఏమిటిది?" అన్నది మంజరి

"చెక్కు! జయా ఫిలింస్" వాళ్ళ మూడు మాసాల జీతం అడ్వాన్సుగా ఇచ్చారు. మంచిరోజు చూసుకొని అగ్రిమెంటు సంతకం కోసం పంపుతామన్నారు."

మంజరి శరీరం గాలిలో తేలిపోతున్నట్లుగా ఉంది.

"ఇంద? మీ దగ్గరే ఉంచండి!" అన్నది మంజరి చెక్కును అతనికే ఇస్తూ.

"అది నీ పేరుమీదుగా రాశారమ్మా. కనక నీదే! దాన్ని మవ్వేం చేసుకొంటావో చేసుకో!"

క్షణంలో మంజరి ముఖకవళికలు మారిపోయాయి. లోపల ఏమనుకొన్నా, పైకిమాత్రం, ఎంతో నొచ్చుకొన్నట్లుగా మాట్లాడింది.

"మీరింకా మనిద్దరిమధ్యా ఎడం ఉంచుకొనే మాట్లాడు తున్నారని నేననుకోలేదు. నా పేర్న రాయడమేమిటి? నా ఇష్టం వచ్చినట్లు ఖర్చు చేసుకోవడమేమిటి. ఏమిటండీ ఇదంతాను? మిమ్మల్ని కష్టపెట్టి ఏదో బావుకుతిందామని నాకేనాడూ లేదు. నా ఉద్దేశం చెప్పమంటే చెప్పానుగానీ, దాని ప్రకారమే చేసితీరా లని నేనేమీ అనలేదు. నేనేదన్నా తప్పుచేస్తే మీరు దండించ వొచ్చు. అంతేగానీ ఇలా సూటీ పోటీలని, నన్ను హింసపెట్టొద్దు. అంతగా ఇష్టంలేకపోతే ఈ చెక్కును మీరు తీసుకోకుండా ఉండ లేకపోయారా? ఆ కంపెనీ వాళ్ళకైనా అదేం రోగం? అడదాని పేరుమీదుగా చెక్కురాయడ మెందుకుట? ఎదురుగా మీ రున్నా రుగా. ఇంద, మీరు పట్టుకొచ్చిన చెక్కు మీకే పారేస్తున్నాను. దాన్ని కంపెనీకే తిరిగిస్తారో చించి ముక్కలే చేసుకొంటారో మీ ఇష్టం!" ఈమాటలని, మంజరి లోపలికెళ్ళిపోయింది.

చలపతి వచ్చి చూసేసరికి, మంజరి మంచం మీద పక్కగా తిరిగి పడుకొని ఉన్నది. అతను తలుపులువేసి. అదే మంచంమీద కూచుని. మంజరిని తనవేపు తిప్పుకొన్నాడు. ఆవిడ కళ్ళు ఎర్రగా ఉన్నాయి. ముఖమంతా గండరించి ఉంది.

"నే నేమన్నానని మంజరి అంతకోపం?" అన్నాడు చలపతి, ఆవిడ ముంగురులు సవరిస్తూ.

"ఆ బాధ పడేవాళ్ళకుగానీ తెలేదు. ఇలా మాటలకువిషం పూసి నన్నెందుకు బాధపెడతారో తెలీకుండా ఉంది."

"ఈ కంట్రాక్టు నిజంగా నాకు ఇష్టంలేదు మంజరీ! నువ్వేదో అనుకొంటున్నావుగానీ, దీన్నిగురించి నువ్వు పశ్చా త్తాప పడవలసిన టైం తప్పకుండా వస్తుంది. ఇప్పుడు కాలు జార కుండా ఉంటే మంచిదని నేననుకొన్నాను. కానీ అదేమీ జరగ లేదు." అన్నాడు చలపతి.

"ఇప్పటికైనా మించిపోయిం దేమీలేదు. ఈ ఎగ్రిమెం టుకు నేను వొప్పుకోలేదని, ఉదయమే వెళ్ళి చెప్పిరండి!" అన్నది మంజరి.

చలపతి ముక్కుమీద వేలుపెట్టుకొని, "చ్ చ్ చ్ చ్" అన్నాడు.

"అంతకన్నా తెలివితక్కువపని ఇంకోటి లేదు. జయా ఫిలింస్ వారిని గురించి నీకేమీ తెలిసినట్టులేదు. వారు తలుచుకొంటే నిన్ను ధ్వంసంచేసి పారేస్తారు. ఈ ఊళ్ళో నీకు గిద్దెడు మంచినీళ్లకూడా పుట్టకుండా చెయ్యగలరు. అదేం లాభంలేదు.... సరే జరిగిందేదో జరిగింది. ఇందెందుకొచ్చిందో మనకు తెలీను... అన్నట్లు చెప్పడం మరిచిపోయాను. పరబ్రహ్మశాస్త్రిగారు కనిపించారు. ఆవలెల్లుండి ఉదయం మంచి లగ్నం ఉన్నదట. అరవం, హిందీ, తెలిసిన ట్యూటర్ని. తనే మనింటికి పంపుతామన్నారు. నటరాజన్‌గారి డాన్సులకు సినిమాల్లో మంచి గిరాకీ వుంది. వార్నేమో డాన్సు మాష్టరుగా మాట్లాడాను, పాఠాలు డాన్సు కూడా ఆ లగ్నంలోనే ప్రారంభించుదాం!" అన్నాడు చలపతి.

"నాకు తెలీను, అదంతా మీ ఇష్టం!" అన్నది మంజరి.

"నిజంగా నువ్వీమాటమీద నిలబడతావా మంజరీ!" అన్నాడు చలపతి.

"ఆఁ"

"తిరిగితే?"

"నా మాటమీద, మీకామాత్రం నమ్మకంకూడా లేదన్న మాట."

"ఉన్నది.... నా ఇష్టమేమిటంటే"

"అమ్మదొంగా! ఇదా మీ ఎత్తు? ఈ విషయంలో మీ పప్పులేమీ పనికిరావండి బాబూ! అయ్యో రామ! నన్ను లేవనన్నా లేవనివ్వండి..." అన్నది మంజరి.

ఈ మాటలేమీ చలపతి వినిపించుకోలేదు, మంజరికి ఆ అవకాశం ఇవ్వనూలేదు.

తన జీవితం ఇప్పటికొక స్థాయి కొచ్చిందనీ, ఈ వెసులుబాటులో తను భవిష్యత్తుకోసం రాచమార్గాలను ఏర్పాటు చేసుకోవచ్చుననీ, మంజరి మనస్ఫూర్తిగా విశ్వసించింది. తనొక స్థితికి వచ్చాక, అటు రాజమణికీ, వసంతకూ కూడా తగిన ఏర్పాటేమన్నా చేయాలనుకొన్నది. ముందుగా ఇల్లు మారడం ముఖ్యమనీ, తను కొత్తగా చేరే యిల్లు చాలా పెద్దదిగానూ, అందం

గానూ, ఉండాలనీ, ఇంటినిండా ఖరీదైనఫర్నీచరూ, టెలిఫోనూ ఇద్దరు ముగ్గురు పనివాళ్ళూ ఫాన్లూ, తివాచీలూ, ఈ అట్టహాస మంతా ఏర్పాటు చేసుకోవాలని కూడా మంజరి అనుకొన్నది. ఏం చేయాలన్నా ముందుగా చలపతిని తను సంప్రదించాలి. అతని అనుమతిమీదనే ఏ మార్పులన్నా చేయాలి. అతన్నికాదని, అతని ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా చేయడం భావ్యంకాదని మంజరికి తన ఉద్దేశాలన్నీ చలపతికి చెప్పినప్పుడు, అతను అట్టే ఆశ్చర్య పడలేదు.

"నేనూ ఆ విషయాన్ని గురించే ఆలోచిస్తున్నాను. టి. నగర్‌లో రెండు మూడు మేడలు చూశాను. అవేవీ నాకు నచ్చలేదు. అవి మనకు అచ్చి వచ్చే యిళ్లుకావు. అందులో ఇది వరకు చేరినవారెవరూ పైకిరాలేదు. అద్దె కాస్త ఎక్కువైనా మనం మంచి ఇంట్లోకే మారాలి. ఇల్లు కుదిరాక గానీ, మనం ఫర్నీచర్ సంగతి ఆలోచించి లాభంలేదు" అన్నాడు చలపతి.

ఈ మాటల౯టున్నప్పుడు చలపతిలో ఉత్సాహమేమీలేదు. అతను చాలా పరధ్యానంగానూ, అంతో ఇంతో చిరాకుగానూ కనిపించాడు.

ఏమిటని మంజరి అడగనూలేదూ. చలపతి "ఫలానా" అవి చెప్పనూలేదు.

రెండు మూడు రోజులదాకా. చిన్న చిన్న ఆర్టిస్టులు చాలా మంది మంజరి ఇంటికి వచ్చిపోసాగారు. వారిలో చాలామంది తనకన్నా అందంగాఉన్నారనీ, తనకన్నా తెలివైనవారనీ మంజరి హృదయపూర్వకంగా నమ్మింది. వారినిచూసి అసూయపడటానికి బదులుగా ఎంతో జాలిపడింది.

"వస్తున్న వారెందరో ఇలా బూజుపట్టి పోతున్నారు. సినిమా మనుషుల చూపులు పైకిపోతాయేగానీ, కిందను చూడవు, ఇది చాలా అన్యాయం" అన్నది మంజరి.

తన అదృష్టాన్నిగురించి, తన భవిష్యత్కార్యక్రమాన్ని గురించి రాజమణి కొక జాబుకూడా రాసింది!

"అక్కా!"

ఆనాడు నువ్వే ఉద్దేశంతో నన్ను చలపతివెంట పంపిం

చావో గానీ, ఈ రోజున దాని ఫలితం నాకు కనిపించిసాగింది. ఈమధ్యలో నేను మానసికంగా చాలా వ్యధ ననుభవించాను. ఒక్కోసారి, పారిపోయి నీదగ్గరకు వచ్చేద్దామని కూడా గట్టిగా అనుకొన్నాను. కానీ నువ్వు వప్పుకొన్నావుగాదు. నాకిక మూడేళ్ళదాకా ఆర్థికంగా ఏలోటూ లేదు. రెండుమూడు రోజులలో కాంట్రాక్టుమీద సంతకం చెయ్యబోతున్నాను. ఈలోగా ఆ కంపెనీవారు నాకు మంచి పబ్లిసిటీ యిస్తారట. ఇదంతా లాభసాటి వ్యవహారం కాదని చలపతి సణుగుతున్నాడు. అయినా నేను వొప్పుకొన్నాను. నీనుంచి జాబువచ్చి చాలారోజులయింది. నీ ఆరోగ్యం ఎలాఉన్నది? వసంత ఏమంటోంది? మిగతావారు క్షేమమేనా? ఈమధ్య పోలీసులు నీవున్న ప్రాంతంమీద దాడి చేశారని పేపర్లో చదివాను. నీకేమీ ఇబ్బంది కలగలేదుగదా! నాకు అడ్వాన్సుకూడా ఇచ్చారు. ఆ చెక్కు మార్పించగానే నీకు కొంత పంపుతాను. దాదాపుగా నేనిక్కడ స్థిరపడినట్లే లెక్క. త్వరలోనే నువ్వూ, వసంతా ఇక్కడికి రావలసి ఉంటుంది. నేనిక్కడ సుఖంగా ఉంటున్నప్పుడు మీరింకా ఆ పాడుపనిలో ఉండటం నాకిష్టంలేదు. తొరగా జవాబురాయి. ఇల్లు మారాలనుకొంటున్నాను. ఉంటాను—

నీ చెల్లెలు,

— "మంజరి."

ఉత్తరం తాయారు చేతికిచ్చి పోస్టు చేయించింది. ఈ జాబు చూసి రాజమణి ఏమనుకొనేదీ ఊహించి మంజరి మురుసుకొన్నది. వసంత, మద్రాసు ప్రయాణంకోసం పరవళ్ళు తొక్కుతూ ఉంటుందనీ, ఈ సందడిలోపడి అది ఖాతాదారుల్ని కూడా సరిగ్గాచూడక పోవచ్చుననీ, మంజరి ఊహించింది. తనకు జయా ఫిలింస్‌లో కొత్తస్థాయి చిక్కాక, వసంతను కూడా చేర్పించాలనుకొన్నది. పెద్ద పెద్ద స్టార్సు చాలామంది, చిన్నవారిని చిన్నచూపు చూస్తూ ఉంటారనీ, వారిని పైకి రాకుండా అణగదొక్కుతుంటారనీ, కొత్త కనుముక్కు తీరు సజావుగా ఉన్నవారు, తమప్రక్కన యాక్టు చేయటానికి వొప్పుకోరనీ, సరోజ చెప్పింది. అందం, తెలివితేటలు ఉన్నవారిని మరీ మూలకు

నెట్టిపారేస్తూ ఉంటారనికూడు సరోజ చెప్పింది. వారిముందు తాము వెలాతెలా పోవలసివస్తుందేమోనన్న భయమే దీనికి కారణమని కూడా సరోజ చెప్పింది. తనీ సంప్రదాయాన్ని తప్పించాలను కొన్నది మంజరి. తనను అభినందించడాని కొచ్చిన భారతితోనూ, సరోజతోనూ ఈ విషయం స్పష్టంగా చెప్పనే చెప్పింది.

"ఈ పెద్దవాళ్ళందరూ, ఒకప్పుడు చిన్నవాళ్ళేనన్న సంగతి మరచిపోకూడదు. తాము పడిన కష్టాలు ఇంకోరు పడకూడదనీ, వారైనా సుఖంగా ఉండాలనీ అనుకోవాలిగానీ, ఇలా మాచకమ్మ కోరికలు కోరకూడదు. నాకేమన్నా అవకాశమంటూ ఉంటే మీకు తప్పకుండా సాయంచేస్తాను, నిజంగా నాకన్నా సరోజ చాలా అందంగా ఉంటుంది...."

"ఆఁ నా ముఖం" అని చప్పరించేసింది సరోజ, మధ్యలోనే।

"అదికాదమ్మా। నిన్ను స్తుతిచేయడం కాదు-నేను నిజమే చెబుతున్నాను. అవునా? నాకన్నా ముందునుండి ఈ రంగంలో వున్నది. అయినా పట్టుమని పది సినిమాలైనా వచ్చాయికాదు, వచ్చినవాటిల్లోనైనా, ఒక్క మంచి వేషమన్నా దొరకలేదు. నన్నడిగితే ఇది చాలా అన్యాయమంటాను. దీన్ని కనీసం నానుండైనా మార్చుకొంటూ రావాలి" అన్నది మంజరి.

"మీ మనస్సు చాలా గొప్పది అక్కా। భగవంతుడు, నీకు సర్వసహాయాలు చేయాలని కోరుకొంటున్నాను" అని వంగి నమస్కారం చేసింది సరోజ.

భారతి కళ్ళుకూడా మిలమిల లాడాయి. వారు వెళ్ళిపోయాక చలపతి, నిప్పులు తొక్కిన కోతిలాగ చిందులు వేశాడు.

"నువ్వసలు రాజకీయ వాదివి కావలసింది. నా ఖర్మకాలి ఆర్టిస్టువు కాబోతున్నావ్। నీ సంగతేదో నువ్వు చూసుకోమని లక్షసార్లు చెప్పాను, లోకమరమత్తు పనులు వదిలేయమన్నాను. నా మాటలమీద నీకు గురికుదిరినట్లు లేదు. ఈ తుక్కు సజ్జునంతా ఉద్ధరిస్తానంటావు. అపని, నీవల్ల నవుతుందో కాదో నీకు తెలుసా? పిచ్చి మొహందానా। నువ్వనవసరమైన విషయాల్లో

జోక్యం చేసుకోకు. ఎవరి జాతకానికి ఎవరు కర్తలోయ్? నీకు మూడేళ్ళ ఎగ్రిమెంటు రాకముందు, వీళ్ళల్లో ఎవరన్నా నీ ముఖం చూశారా? ఆ భారతి నువ్వేసిన వేషంకోసం డైరెక్టర్ చుట్టూ ఎన్నిసార్లు తిరిగిందో నీకు తెలుసా? రావుగారు చెప్పక పోయినట్లయితే, ఆ వేషం డిఫినెట్‌గా భారతికి దక్కేది. అదొచ్చి నాలుగు బులిబుచ్చికం మాటలు చెప్పగానే నువ్వు నీ స్థాయికిమించి వాగేశావు. వాళ్ళు నిన్ను గురించి ఏమనుకుంటారో తెలుసా?" అన్నాడు చలపతి.

మంజరికికూడా కోపం వచ్చింది గట్టిగా సమాధానం చెప్పాలనుకొన్నది.

"ఆఁ తెలుసు!" అన్నది మంజరి.

ఆ సమాధానం వస్తుందని చలపతి కూడా అనుకొని ఉండడు. మొదట దిమ్మరపోయాడు. తరవాత, తేరుకొని సన్నగా నవ్వాడు.

"అయితే చెప్పు!" అన్నాడు చలపతి.

"నేను చాలా మంచిదాన్నను కొంటారు. గర్వంలేని దాన్ననీ, సహాయం చేసే గుణమున్నదనీ అనుకొంటారు!"

ఈ సారి విరగబడి నవ్వాడు చలపతి.

"పిచ్చిదానా! అలా చస్తే అనుకోరే. నువ్వెంత ఫూల్‌వి అనుకొంటారు. ఇప్పట్లో నీమాట కేమీ విలువ వుండదని వారికి తెలుసు. కానీ ఇక ముందెన్నడన్నా నువ్వు గొప్పదాని వయితే అప్పటికీ పరిచయం పనికొస్తుందని వారి ఉద్దేశం! నిన్నుచూసి వారు రెండు మూడు రోజులు నవ్వుకొన్నా నా కాశ్చర్యంలేదు... ఈ కాస్త 'కాకా'కే నువ్వు ఉబ్బిపోతే, రేపు నీ చుట్టు ఈ బాపతు జనం మంద కడతారు, అప్పుడు నీవు ఉబ్బడానికే ఉండదు, ఐనా ఈ చిన్న ఎగ్రిమెంటుకే నువ్వు తన్మయం చెంది, నన్ను మరచి పోతే ఎలా? నువ్వేదో గడిచి గట్టెక్కాననుకోవడం భ్రమ! నిజంగా నీ కెరీర్ ప్రారంభమయిందే ఇప్పుడు. కాబట్టి అమ్మాయి...."

మంజరి ముఖం గోటి గాటుకు నెత్తురు బొట్టులేకుండా

ఎండిపోయింది. కనీసం కళ్ళల్లో నీరుకూడా తిరగలేదు, పెద వులు ఆర్చుకుపోయాయి.

"అదీ సంగతి. నువ్వేమీ అనకు. అనవసరంగా ఏదీ కమిట్ కాకు. నేనున్నానుగదా! ఆ విషయాలన్నీ నాకొదిలెయ్" అన్నాడు చలపతి.

మంజరి ఏదో చెప్పబోయింది, చలపతి వినిపించుకో కుండానే వెళ్ళిపోయాడు.

అరగంట కిందట ఎంత ఉత్సాహంగా ఉన్నదో, ఇప్పు డంతకు పదిరెట్లు కుంగిపోయింది మంజరి. మనస్సునిండా చీకటి పొగలు కమ్ముకొని ఆవిడ్ని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేశాయి. శరీర మంతా దిగ చెమటలు పోశాయి. మాడులో గునపంతో పొడిచి నట్లు సన్నని పోటు ప్రారంభమైంది. హాయిగా నిద్రపోతే బాగుండు ననిపించింది, కానీ నిద్రరాదని తెలుసు. మేలుకొని ఉండి ఇంత సంక్షోభానికి తట్టుకోలేననిపించింది మంజరికి. తాయారును పిలిచి, వందరూపాయల కాగితమిచ్చి, హోటల్ గుర్తులన్నీ చెప్పింది.

"ఓ మీరు ఈడనే కూసోండి అమ్మాయిగారూ, ఛనంలో తెచ్చిస్తాను" అన్నది తాయారు. "ఇంతోసిదానికి అల్లాడదాకా ఎందుకండీ అమ్మాయిగారూ! మా పక్కింట్లో డాక్టరుగారున్నా రుండీ! ఆయనగారు ఇసుమంటి సీసాలు శానా అమ్ముతరుండీ! ఆరికాడ తెస్తానుండండి అమ్మాయిగారూ!"

పది నిమిషాలకల్లా పమిటలో రంగుసీసా, చేతిలో సోడా లతో సహా తాయారు వచ్చింది. ఎంతో అనుభవమున్న దానిలాగా "మందు" గ్లాసులోపోసి, సోడా కలిపి మంజరి కిచ్చింది. ఆ వాసన చూస్తూనే ఆవిడ తల తిరిగిపోయింది. కానీ అది పుచ్చుకోకపోతే తను నిద్రపోలేదు, కనక ముక్కు మూసుకొనైనా ఆ కాస్తా నోట వేసుకోవలసిందే! మంజరి ఆ పనే చేసింది. తీరా చేశాక మోతాదు చాలదేమో ననిపించింది. మరో గ్లాసు పుచ్చుకొన్నది. పుల్లని త్రేపులొచ్చాయి, శరీరమంతా రోమాంచ మయింది. గాలి లోకి తేలిపోతున్నట్లుగా ఉన్నదేగానీ, నిద్ర మాత్రం రావడం లేదు. నిద్రరానిదే లాభంలేదు గనక, నిద్రవచ్చేదాకా, 'మందు'

పుచ్చుకోక తప్పదుగదా. ఈ పంపిణీమీద మరో రెండు గ్లాసులు ఖాళీచేసింది. మూడు, నాలుగు గ్లాసులు ఖాళీ చేసిన సంగతి మంజరికి బొత్తిగా తెలియదు. అప్పటికే ఆవిడ స్వాధీనం తప్పి పోయింది. ఎటువంటి ప్రయత్నమూ లేకుండానే కళ్ళుమూసుకు పోయాయి. అంతదాకా, గ్లాసులందిస్తున్న తాయారు. ఆఖర్న మిగిలిన కాస్తమందునూ, నీళ్ళన్నా కలపకుండా పుచ్చుకొని, కటికి నేలమీద పడుకొని నిద్రపోయింది ...

చలపతి ఆ రాత్రి రానేలేదు. ఉదయం జోగులాడుతూ వచ్చి, పిడుగులాంటి వార్తను మంజరిముందు పడేశాడు.

మంజరి కొయ్యబారిపోయింది. "ఇప్పుడేమిటి చెయ్యడం?"

"ఏంచేస్తావో చెయ్యి, జయాఫిలింస్‌వారికి రావుగారు మరో కాండిడేట్‌ను రికమెండ్ చేశారు. వచ్చే పిక్చర్‌లో, రావును బుక్ చేదామని జయావాళ్ళు, చాలా రోజుల్నించీ అనుకొంటు న్నారు గానీ, అతను వొప్పుకోడేమోననీ, అడిగి లేదనిపించు కోవాలిసొస్తుందేమోనని వెనకా ముందాడుతున్నారు. ఇప్పుడు వారికో అవకాశం దిక్కింది. నీకు బదులుగా రావుగారు చెప్పినా అవిణ్ణి తీసుకొని ఆయన్ను శాటిస్‌ఫై చేస్తారు. అందుకు బదులుగా తమ పిక్చర్లో పనిచేయమంటారు. బహుశా రావుగారు దీనికి ఒప్పుకోవచ్చు కూడాను" అన్నాడు చలపతి.

"మనకు ఎడ్వాన్సు కూడా ఇచ్చారు గదండి!" అన్నది మంజరి.

"ముష్టి మూడువేల రూపాయలకోసం జయాఫిలింస్ వారు చూడరు, మూడువేల రూపాయలకన్నా, నీకన్నా వారికి రావుగారు ముఖ్యం."

మంజరి కళ్ళు పూర్తిగా వొడారి పోయాయి.

"అబ్బా! తలపగిలి పోతున్నదండీ!" అన్నది మంజరి. "నాకేమీ తోచడంలేదు. మీ రేమన్నా చెయ్యగలిగితే చేయండి. లేదా భగవంతునికో దణ్ణంపెట్టి మానుకోండి. ఇంతకు మించి నేను చెప్పగలిగిం దేమీలేదు."

చలపతి కింది పెదవి కొరుక్కొంటూ సన్నగా నవ్వాడు.

"కేవలం మనమీద కోపంతోనే రావుగారీపని చేశాడు

మంజరీ! మనం మూర్తిగారిని కలుసుకొన్నామనీ, ఆయన నిన్ను జయాఫిలింస్ వారికి రికమెండ్ చేశారనీ, రావుగారికి తెలిసింది. వెంటనే తను "జ్యోత్స్న" అనే అమ్మాయికి కబురుపెట్టి జయా ఫిలింస్‌కు ఫోను చేశాడు. ఇదంతా నాకు రావుగారి ప్రైవేట్ సెక్రటరీ చెప్పాడు" అన్నాడు చలపతి.

"అయితే మనం యీ ఎగ్రిమెంటుకు నీళ్ళొదులుకోవలసిందేగా?" అన్నది మంజరి.

"లేదు. దానికో పథకం ఆలోచించాను. పాపం రావుగారి పి. ఎస్సే. అదీ చెప్పాడు, వాడికేమన్నా మనం ఉపకారం చేయాలి."

"అలాగే చేదాం" అన్నది మంజరి.

"జయా ఫిలింస్ వారికి ఫైనాన్స్ చేసేది మెహతాగారు. ఆయన గనుక నిన్ను గురించి ఓ ముక్క చెబితేచాలు. రావుగారినన్నా వొదులుకొంటారుగాని. మెహతాను జయావారు వదులుకోలేరు."

"అయితే మీరు మెహతాతో చెప్పి చూడకపోయారా?" అన్నది మంజరి.

"నీ పర్మిషన్‌కోసం చూడకుండానే ఆ పనీ చేసుకొచ్చాను. రాత్రల్లా ఇందుకోసమే తిరిగాను మంజరీ! మెహతాతో ఇంటర్వ్యూ దొరకడమే బ్రహ్మప్రళయం. ఆయనతో నేనీగొడవలన్నీ చెప్పలేదు, మంజరి అనే అమ్మాయి ఓ చిన్నపార్టీ ఇవ్వదలుస్తున్నదనీ, దానికి మీరు చీఫ్ గెస్టుగా ఉండాలనీ అన్నాను. మెహతా ఎంత వ్యాపారదక్షుడో, అంత శృంగార పురుషుడు. దేవుణ్ని కాదనీ బ్రతకవచ్చుగానీ ఆయన్ను గాదని ఒక్క కంపెనీ సినిమా తీయలేదు. దాదాపు అన్ని కంపెనీలకూ ఆయనగారు ఫైనాన్స్ చేస్తుంటారు. మరి ఆయన మాటకు కాకపోతే, ఇంకెవరి మాటకు విలువ ఉంటుందమ్మా?" అన్నాడు చలపతి.

మంజరి పలకలేదు.

"సిద్ధాన్నం చేతులారా పాడుచేసుకోవడం దేనికని, నేనీ పార్టీని ఎరేంజ్ చేశాను. జయా ఫిలింస్‌తో ఎగ్రిమెంట్ పోయి

సందుకు నాకు బాధలేదు. కానీ, మనం తలపెట్టిన పనిలో అప జయం ఎదురు కాకూడదు అదీ నా పట్టుదల. వజ్రాయుధంలాంటి వాణ్ణి నీకు పరిచయం చేస్తున్నాను. అతనిచేత నువ్వేమయినా చేయించవచ్చు. ఐతే నువ్వనుకొంత తేలికగా మెహతా లొంగడు. అతన్ని లొంగదీసి జయావారికి చెప్పించుకోవడమన్నది కేవలం నీమీదనే ఆధారపడి వున్నది. నువ్వీ పనిలో సక్సెస్ అయ్యావో, నీ రథానికీ రంగంలో ఇహ అడ్డేలేదు," అన్నాడు చలపతి.

చలపతి ఉద్దేశాన్ని ఎప్పుడో పసిగట్టింది మంజరి! ఇలా ఎంత మందితో తను "చనువుగా" ఉండాలో బోధపడదు. వీరం దరి అవసరమూ తనకు ఉంటుందనీ, వీరి దయాధర్మాలమీదనే తన భవిష్యత్తు ఆధారపడి వుంటుందనీ ముందుగా తెలిస్తే, అసలు తనీ రంగంలోకి రాకనేపోవునేమో! తీరా వచ్చాక మొలబంటి దాకా దిగబడిపోయాక, వెనక్కు రావడంకన్నా పూర్తిగా మునగ డమే ఉత్తమం!

చాలా నిరాడంబరంగా పార్టీ జరిగింది. మెహతాను మంజ రికి లాంఛన ప్రాయంగా పరిచయం చేశాడు చలపతి.

"ఇదో బ్రహ్మాండమైన పార్టీ అని మీకు భ్రమ కలిగిస్తే నన్ను మన్నించాలి. కేవలం కుటుంబంలో జరిగినట్లు జరుపుకొం టున్నాం. మంజరి కొత్తగా ఈ ఇండస్ట్రీలో కొచ్చిన ఆర్టిస్టు. మీవంటివారి ఆశీర్వచనం ఆవిడకు కావాలి. మీ పేరు చెప్పుకొని పైకొచ్చినవాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు. మిమ్మల్ని నమ్ముకొన్న వాళ్ళంతా ఈనాడు టాప్ రాంకులో ఉన్నారు .. నన్ను నెలరోజు ల్నుంచీ ప్రాణాలు తీస్తోంది, మిమ్మల్ని చూపించమని. ఈ రోజు గ్గానీ, ఆ అవకాశం చిక్కలేదు. నా పనేదో ఇక అయిపోయింది, మీరిద్దరూ పెర్మిట్ చేస్తే, నేనలా వెళ్ళి ఓ సిగరెట్ కాల్చు కొస్తాను..."

మెహతా 'నో నో' అంటూండగానే చలపతి వెళ్ళిపో యాడు. గదిలో ఇద్దరే మిగిలిపోయారు. మెహతాకు ఇటువంటి సంఘటనలు చాలా మామూలు, మంజరికూడా ఈ విషయంలో బాగా ఆరితేరిన ఘటం, తన భవిష్యత్తు, ఈ బొజ్జగాడి చేతుల్లో ఉన్నదనుకొన్నప్పుడల్లా మెహతా మీద ఆవిడకు అసహ్యంవేయ

సాగింది. కంచిమేకలాగా యెప్పుడూ ఏదో నవ్వుతూ, తలనుండి కాళ్ళదాకా ఎత్తుపల్లాలు లేకుండా కుదించిన బస్తాలాగా పిట పిట లాడుతున్న ఈ మనిషి తన భవిష్యత్తును నిర్ణయించడం కన్నా దౌర్భాగ్యం లేదను కొన్నది మంజరి. తను లోగడ మాదిరిగా 'వ్యాపారం'లో ఉన్నప్పుడు ఈ మెహతా రాటడమే జరిగితే,తను నిర్మొహమాటంగా తిరస్కరించి ఉండేది. కానీ ఇప్పుడల్లాకాదు. తను వీడికోసం పరవటిల్లిపోతున్నట్లు నటించాలి. వీడి దాహాన్ని తీర్చాలి. అందుకు బదులుగా వీడు తన యగ్రిమెంటును ఖాయ పరుస్తాడు. అందువల్ల తనకు సినిమాలో వేషాలు దొరుకుతాయి. ఆ వేషాలవల్ల కీర్తి దక్కుతుంది. డబ్బు దక్కుతుంది. అందు కోసం తను ఈ ఛండాలమంతా నోరు మూసుకుని భరించాలి.

మెహతా హిందీలో ఏదో అన్నాడు. మంజరికి హిందీ రాదని తెలిసి ఇంగ్లీషులో మాట్లాడాడు. అందీ మంజరికి తెలియు లేదు.

"టామిల్ తెరిమా?" అన్నాడు మెహతా. మంజరి మౌనంగా వుండటంచూసి 'మైగాడ్!' అన్నాడు.

ఆ సోఫాలో రెండో మనిషికి చోటులేదు. మెహతా ఎంత జరిగినా మంజరి సుఖంగా కూచోలేదు. ఉక్కిరి బిక్కి రవుతూనే అతని భుజంమీద చేయి వేసింది. వీపుమీది కండలు బొద బొద లాడుతూ కదిలాయి, పెద్ద బొజ్జ మంజరికి తాకింది. నవ్వినప్పుడు గారపళ్ళ మధ్య మిల మిల మంటున్న బంగారు పన్నును చూస్తూ మంజరి కళ్ళు మూసుకొన్నది.

12

ఈ సంఘటన జరిగిన మూడో రోజున జయాఫిలింస్ జనరల్ మేనేజర్ నాగరాజుగారు, పనిమాలా మంజరి యింటి కొచ్చి ఎగ్రిమెంట్ మీద సంతకం చేయించుకొని మరీ వెళ్ళాడు. అతనున్న కాసేపు చలపతి పోయిన పోకిళ్లు యిన్నీ అన్నీ కావు. మంజరి కూడా ఆ సమయంలో ద్విపాత్రాభినయం చేసింది. వినయానికి లోటు కలగనివ్వలేదుగానీ, ఏమాత్రమో అతిశయాన్ని కూడా ప్రదర్శించింది.

"మరో వారం రోజుల్లో స్క్రిప్టు ఫైనలైజ్ అవుతుం దమ్మా! మీ కారెక్టర్ కూడా నిర్ణయమయిపోతుంది. కాగానే మీకు కబురు పెడతాను. మరి నాకు సెలవిప్పిస్తారా?" అన్నాడు నాగరాజు, లేచి నమస్కరిస్తూ.

మంజరికూడా నమస్కరించింది.

తీరా ఆ పాత్ర విషయం తెలిసేనాటికి అందులో సినిమా-మొత్తంమీద దానికి అట్టే ప్రాముఖ్యం లేదని తెలిసింది. పిక్చ రంతటా ఆ పాత్ర వస్తున్నమాట నిజమే! కాని దానికున్న ప్రాముఖ్య మేమిటిట? అది హీరోయిన్ కారెక్టర్ కాదు. కనీసం సెకండ్ హీరోయినన్నా కాదు. పోనీ హీరోకో హీరోయిన్‌కో, విలన్‌కో, వాంప్‌కో, కామెడియనుకో, దగ్గర సంబంధాలున్నదీ కాదు, కథలో ఓ బలమయిన మార్పుకు అది మంచికైనా చెడ్డ కైనా సరే కారణభూతం కాని పక్షంలో, ఆ పాత్రను ప్రేక్ష కులు చస్తే జ్ఞాపకం ఉంచుకోరు.

"అమ్మాయీ! ఇదీ సంగతి, ఈ కారెక్టర్ నీకు పేరు ప్రతిష్టలు తెచ్చిపెట్టేది కాదు. ఇందులో నిన్ను చూసినవారెవరూ, పది వారాల పాటన్నా జ్ఞాపకం ఉంచుకోరు." అని తన అభి ప్రాయాన్ని ప్రకటించాడు చలపతి.

మంజరి అంతదూరం ఆలోచించకపోయినా, ఆ పాత్ర మంచిది కాదని మాత్రం నమ్మింది గనక, చలపతి అభిప్రాయంతో ఏకీభవించింది.

"అయితే యిది నా వల్ల కాదని చెప్పేయనా?" అన్నది మంజరి.

"అందువల్ల లాభం ఉంటుందనుకోను. నువ్వు వాళ్ళస్టాఫ్ ఆర్టిస్టువు. వాళ్ళే వేషమిస్తే దాన్ని వేయవలసిందే! కాదనడానికి వీల్లేదు. ఎగ్రిమెంట్‌ను బ్రేక్ చేస్తే అందుకయిన ఖర్చులన్నీ నీ నుంచి వసూలు పిండుకొంటారు" అన్నాడు చలపతి.

"మరి నన్నేగంగలో దూకమంటారండీ! ఈ కారెక్టరేమో మంచిది కాదాయె. ఇంకోటి మనకివ్వరాయె. వేషం వేయడానికి వీలుపడదాయె. ఇహ ముక్కుమూసుకొని విషం పుచ్చుకోవడంకన్నా

గత్యంతరం కనపడ్డంలేదు." అన్నది మంజరి, నుదుటిమీది చెమటను పమిటతో తుడుచుకొంటూ.

చలపతి తక్షణమే ఏమీ చెప్పలేదు, గట్టిగా నిట్టూర్చి ఓ సిగరెట్ వెలిగించాడు. పదినిమిషాలపాటు వరండాలో అటూ యిటూ పచార్లు చేశాడు. కళ్ళు రెండూ నులుముకొంటూ, వేళ్ళు విరుచుకొన్నాడు.

"మనం మధ్యాహ్నం ఓసారి డైరెక్టర్‌గార్ని కలుసుకొందాం. వారు నాకు తెలుసనుకో. ఇలాంటి సందర్భాల్లో మగవారి మాటలకన్నా, లేడీ ఆర్టిస్టుల మాటకు ఎక్కువ విలువ ఉంటుంది. అయితే ఆ విజయం నువ్వు అప్రోచ్ కావడంలో, ఎదటివారిని కన్విన్స్ చేయడంలో ఉంది. డైరెక్టరే ఫైనల్ అథారిటీ కాదు—ఈ రోజుల్లో ప్రొడ్యూసరే అన్నీ చూసుకొంటున్నాడు. అయినా ఓసారి ప్రయత్నిద్దాం. ఒక్కమాట మాత్రం నిజం మంజరీ! మన మేదోవిధంగా ఈ కారెక్టర్ ఎలాట్‌మెంట్‌ను మార్చుకోకపోతే నీ భవిష్యచరంతా పాడయిపోవడం ఖాయం, దాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని మనం వ్యవహారం నడపాలె" అన్నాడు చలపతి.

అదృష్టవశాత్తూ డైరెక్టర్ శంకరంగారు ఇంట్లోనే ఉన్నాడు. మంజరినీ, చలపతినీ చూసి ఆయన చాలా ఆదరించాడు.

"ఇప్పుడో ముఖ్యమైన పనిమీద మీ దగ్గరకొచ్చాం. మీరు కాస్త మార్జిన్ మాకు చూపెడ్తే, మీరూ మేమూ కూడా బాగుపడవచ్చు" నన్నాడు చలపతి.

శంకరం అదేమిటో చెప్పమన్నాడు.

"ఆ మధ్య వెంకటేశ్వర్లుగారనే ప్రొడ్యూసర్‌గారు నవకళా చిత్రాలయ సంస్థను స్థాపించిన సంగతి మీకు తెలిసిందే! భాగస్థుల పేచీవల్ల ఆ కన్సరన్ మూసివేశారు. మళ్లా కొత్త బానర్‌తో శ్రీ రామా పిక్చర్స్ అనుకోండి—సోషల్ తీద్దామనుకొంటున్నాడు. ఆయన మాకు తెలుసు. మరో వారంలో వచ్చేస్తున్నాడు. నిన్ననే యాభై వేలు బాంక్ చేశాం. వచ్చేప్పుడు ఇంకో లకారం పట్టుకొస్తున్నాడు, ఈలోగా నన్ను అన్ని ఏర్పాట్లూ చేయించమన్నాడు. సరే చాతనైందేదో చేస్తున్నాననుకోండి....మీరు బిజీ డైరెక్టరని

నాకు తెలిసినా, ఈ పిక్చర్ బరువుకూడా మీమీద ఉంచుదామను కొంటున్నాను. మీ అభిప్రాయం చెప్పండి!" అన్నాడు చలపతి.

ఈ గొడవలన్నీ శంకరంగారికి ఇదివరకే తెలుసు గనక, ఆయన అన్నింటికీ ఊఁ కొట్టేశాడు. చివరి వాక్యానికి మాత్రం అభ్యంతరం చెప్పాడు.

"నా కిప్పటికే నాలుగైదు పిక్చర్లున్నాయి. అదీగాక మంచి కథ లేందే నేను టేకప్ చేయను. మీరిచ్చే డబ్బు ముఖ్యంకాదు. మీ పిక్చర్ ముఖ్యం నాకు. ఓ అణాకానీ సినిమాకు నేను డైరెక్టర్నని చెప్పుకొని యాభై వేలు సంపాదించడంకన్నా, ఓ సక్సెస్‌ఫుల్ పిక్చర్లో పనిచేసి పాతిక పుచ్చుకోడం మంచిదనుకొనే బాపతు మనిషిని" అన్నాడు శంకరం.

"అవునాండీ! అంచాత నేను మీదాకా వచ్చాను. మీ దగ్గరేమన్నా కథుంటే సరే ననుకోండి. లేదా, ఓ నెలరోజులు మనమలా కలకటా వెళ్లొద్దాం, ఓ బాక్సాఫీస్ హిట్, బెంగాల్ పిక్చర్ స్టోరీని కొనేద్దాం, లేదంటారా ఓ మరాటీ పిక్చర్ స్టోరీని పుచ్చుకోవచ్చు. ఏంచేస్తే బావుంటుందో కూడా మీరే ఆలోచించాలి, ఆ భారమంతా మీదేననుకోండి. అయితే మీకేం కావాలో చెబితే ఈ రోజునే వారికి ఫోను చేస్తాను" అన్నాడు చలపతి.

"తొందరరేముంది లెండి. వార్ని రానివ్వండి!" అన్నాడు శంకరం.

"అలా అనకండి బాబూ! నేవిక్కడ గోళ్ళు గిల్లుకొంటూ కూచున్నాననీ మీవాడనుకోకూడదు గదా! మీ టెరమ్స్ అండ్ కండిషన్స్ నాకు చెప్పకండి, ఒక్క ఫిగర్ చెవినేయండి చాలు."

శంకరం చాలాసేపు గునిశాడు గానీ చలపతి వదల్లేదు.

"అందరిదగ్గరా నలభై తీసుకొంటున్న సంగతి మీకు తెలుసు గదా!" అన్నాడు శంకరం.

"అన్ని కంపెనీల సంగతి వేరు, నా సంగతి వేరూనండీ! నేనంత ఇచ్చుకోలేను, పాతిక్కు సెటిల్ చేయించండి. పిక్చర్ సక్సెస్ కావడమే జరిగితే – అందులో దోకా లేదనుకోండి –

మీ రన్నంత మొత్తమూ, నేనిస్తాను. మీ రిందు కొప్పుకున్నట్లు ఫోను చేస్తున్నాను" అన్నాడు చలపతి .

శంకరం అదికాదనీ, ఇది కాదనీ నే చెప్పేది వినమనీ, అబ్బే మరీ తక్కువనీ అంటున్నా, చలపతి విననంటే విననని చెవులు మూస్కున్నాడు.

"నన్నిలా మొహమాట పెట్టడం భావ్యంకాదు బ్రదర్ అన్నాడు శంకరం.

"ఇహ మీరేమన్నా నాకు వినిపించదని ముందే చెప్పాను. మీ రిందుకు వొప్పేసు కొన్నారు. బస్, అంతే ! ఏం మంజరీ ! మరి వెళదాంలే" అన్నాడు చలపతి లేచి నిలబడి.

మంజరి లేవలేదు. సన్నగా నవ్వింది.

"ఏమ్మా ! ఏమిటి సంగతి ?" అన్నాడు శంకరం.

చలపతి కూడా కూచుండిపోయాడు.

మంజరి ఇంకోసారి నవ్వి. చలపతికేసి తిరిగి తల దించుకొన్నది.

"అసలు సంగతేమిటో చెప్పాలమ్మాయీ ! ఇలా నీలో నువ్వు...ఓహో ! ఆ విషయమేనా ?" అన్నాడు చలపతి.

"ఊఁ" అన్నది మంజరి, మరీ సిగ్గుపడుతూ, నేలచూపులు చూస్తూ.

"ఏమిటీ ?" అన్నాడు డైరెక్టర్.

"ఆఁ నా తలకాయ. అదేనండీ ! జయాఫిలింస్‌వారి పిక్చర్‌లో ఈవిడ కిచ్చిన కారెక్టర్ నచ్చలేదుట, దీన్నిమార్చి ఇంకేదన్నా ఇవ్వమని అడుగుతా నన్నది. ఆ ముక్క నేనే చెబుతానంటే విన్నదికాదు. తను స్వయంగా బయలుదేరి వచ్చింది" అన్నాడు చలపతి. మంజరివేపు చూసి నవ్వుతూ. "సరే ఇహపద బాబయ్యగారితో చెప్పావుగదా ! ఆగొడవేదో ఆయనగారే చూసుకొంటారు. లే మరి."

శంకరం ఇరుకులో పడిపోయినట్లు కనిపించాడు.

క్యారెక్టర్లన్నీ పంచటం అయిపోయిందమ్మా : ప్రయత్నించినా ఏ మాత్రం ఉపయోగపడుతుందో చెప్పలేను. అయినా ఆ కారెక్టర్ మరీ అంత తీసికట్టు కాదేమోననిపిస్తుంది. ఏదైనా

జయావారికి అట్టే సెన్స్ ఉన్నట్టులేదు బ్రదర్, వజ్రం ముక్క లాంటి ఆర్టిస్టు చేతుల్లో ఉంటే బ్రహ్మాండంగా ఎక్స్‌ప్లాయిట్ చేయవచ్చుగదా ... అలాంటి కారెక్టరివ్వడ మేమిటండీ నాబొంద" అని విసుక్కొన్నాడు శంకరం కూడా.

చలపతి డైరెక్టర్‌గారు చూడకుండా మంజరికి కన్నుమలి పాడు.

"అదే బాబయ్యా నా బాధ. ముందుగా ఈ అనింపార్టెంట్ రోల్‌లో కనిపిస్తే, నాకు ఫ్యూచరేముంటుంది చెప్పండి ? మీరు కలగచేసుకొంటే తప్పకుండా లాభిస్తుందని నాకు నమ్మకం. దయ చేసి మీ రెలాగైనా నాకీ ఉపకారం చేయాలి" అని కళ్ళ నీళ్ళ పర్యంతమయింది మంజరి.

చలపతి ముగ్ధుడైపోయాడు. మంజరి ఇంత అద్భుతంగా నటిస్తుందని అతను అనుకోలేదు.

"ఓసీ పిచ్చిదానా ! నువ్విన్నిసార్లు చెప్పకు. శంకరంగారు మాటంటే తిరిగిపోయే మనిషికారు. ఆయన చూస్తానంటే, చేస్తా ననే అర్థం. ఇహ పోదాం పద."

శంకరంగారు ఏం చెప్పడానికి అవకాశ మివ్వకుండానే మంజరీ, చలపతి సెలవు పుచ్చుకొని బయటికొచ్చేశారు.

"థాంక్స్ మంజరీ ! అదీ పద్ధతి" అని అభినందించాడు చలపతి.

"పనవుతుందంటారా ?" అన్నది మంజరి.

"కాదు. కాదని నాకు ముందేతెలుసు, ఈ రోజుల్లో డైరెక్టర్ల మాటవినే ప్రొడ్యూసరెవరమ్మా నీ పిచ్చిగానీ !"

"అయితే ఈ గొడవంతా దేనికండీ ?" అన్నది మంజరి.

"కనీసం మనవాడు అడ్డుపుల్ల వేయకుండా ఉంటేబాలు. ఒక మనిషి మరో మనిషికి ఉపకారం చేయలేకపోవచ్చుగానీ, అపకారం చేయగలడు. కనీసం దాన్నుండి మనం తప్పుకొన్నా తప్పుకొన్నట్టే" అన్నాడు చలపతి.

పోతున్న టాక్సీని పిలచి, ఇద్దరూ ఎక్కారు.

"మన మొకసారి రావుగార్ని కలుసుకొందా మంటారా ?" అన్నది మంజరి.

"ఎందుకట ? ఈ పనిమీదనే ?"

"ఊఁ."

"లాభంలేదు, ఆయన చెయ్యగలడు గానీ, చెయ్యడు. నా అనుమానం మూర్తిగారి మీది కోపమంతా నీ మీద తీర్చుకుంటు న్నాడేమోనని. బహుశా ఈ కారెక్టర్ నీకివ్వమని ఆయనేచెప్పి ఉంటాడని కూడా నే ననుమానిస్తున్నాను.

మంజరి నిట్టూర్చింది.

"నువ్వలా బెంబేలు పడకు మంజరీ ! ఇంతలో కొంప మునిగిందేమీ లేదు. మనమోసారి మెహతాను కలుసుకొంటే బావుంటుందను కొంటాను. ఇప్పుడు నువ్వు శంకరంతో చెప్పిన దాంట్లో పదోవంతు మెహతా చెవినవేసినా చాలు. ఆయన మనకు తెలిసినవాడే గదా !" అన్నాడు చలపతి.

మిగతా విషయమంతా మంజరికి గ్రాహ్యమైపోయింది.

ముందుగా ఫోన్‌చేసి, ఆ తరువాత మెహతా రమ్మన్న వేళకు, ఆయన ఆఫీసుకు వెళ్ళింది మంజరి. రాత్రి తొమ్మిది గంటలు దాటిందేమో, ఆఫీసంతా నిర్జీవంగా ఉన్నది, ఒక రిద్దరు పనివారు తప్ప ఎవ్వరూ లేరు.

"వణక్కం అమ్మా !" అన్నాడు కుర్రాడు.

"వణక్కం వణక్కం" అన్నది మంజరి.

"ఆమన మీదదావున్నాడు. ఇంకో అమ్మతో రగస్యం మాట్లాడుతా ఉండరు. మీ రీడనే కూసోండిమీ ! నానుదా సొల్లు దును" అన్నాడు వాడు.

పది నిమిషాలకల్లా వాడు నవ్వుకుంటూ వచ్చి, మంజరిని మేడమీదకి చేర్చాడు. మెహతా వరండాలో పెద్ద సోఫాలో కూచుని ఉన్నాడు. ఎదురుగా బల్లమీద సీసాలూ, గ్లాసులు ఉన్నాయి.

"రా" అన్నట్టు తలతోనే సైగచేశాడు మెహతా.

మంజరి కళ్ళు "ఇంకో అమ్మ"కోసం వెదుకుతున్నాయి.

"నీ ఎగ్రిమెంట్ గొడవలన్నీ తీరిపోయాయా !" అన్నాడు మెహతా.

"ఆఁ" అన్నది మంజరి.

మెహతా ఓ గ్లాసును నింపి సగం తాను తాగి బల్లమీద పెట్టాడు. మిగతా సగాన్ని మంజరి పుచ్చుకొన్నది.

"మీ దయవల్ల అన్నీ సక్రమంగా అయినాయండీ! ఇప్పుడింకో పనిమీద వచ్చాను. మీరు దాచకుండా చెబుతానంటే అడుగుతాను" అన్నది మంజరి.

మెహతా ఏదో అనబోయాడు లోపలినుండి గాజుల చప్పుడయింది. మంజరి గుండెలు ఝల్లుమన్నాయి.

"ఇలారా ఫర్వాలేదు" అన్నాడు మెహతా, లోపలికి వినపడేలాగా.

ఓ నిమిషంపాటు నిశ్శబ్దం. ఆ తరువాత మెత్తని అడుగుల చప్పుడు...తలుపు వెనకనుండి ఓ అందమైన ఆకారం వరండాలో కొచ్చింది.

మంజరి శరీరమంతటా రక్తం ఎగసన చిమ్మింది! సోఫాలో స్థిమితంగా కూచోలేక పోయింది.

తనీ స్థితిలో కళ్యాణిని చూడగలనని మంజరి ఏమాత్రం ఊహించినా, ఇంత దిమ్మరపాటు ఆవిడకు కలగకపోను.

కళ్యాణికూడా మంజరికేసి వోరగా చూసి నవ్వీ నవ్వనట్లుగా నవ్వింది. మంజరి అక్కడున్నందుకు కళ్యాణికూడా కొంత ఇబ్బంది పడినట్లు కనిపించింది, కళ్యాణి నిలబడే ఉంది. తను ప్రక్కకు జరుగుతూ, చేత్తో సైగచేశాడు మెహతా. కాస్సేపు తటపటాయించి సన్నగా నిట్టూర్చి అతని పక్కనే కూచుంది మంజరి. ఇంకో పక్కగా మరో కుర్చీని లాక్కొన్నది కళ్యాణి. వారిద్దర్నీ పరస్పరం పరిచయం చేశాడు మెహతా.

కళ్యాణి బల్లమీద సీసాను మూడు గ్లాసుల్లోకి వొంపి, మంజరికీ, మెహతాకు అందించాక తనుకూడా వొకటి తీసుకొంది. కళ్యాణి కీగొడవ మామూలేనేమో! ఆవిడ చాలా సాదాగా మాట్లాడుతోంటే మంజరి ముడుచుకు పోసాగింది. గ్లాసు బల్లమీద పెట్టి, కళ్యాణి బుగ్గలు పుణికాడు మెహతా. ఆవిడ 'అబ్బా' అని చిన్న కేకవేసి, వల్లమాలిన బాధను అభినయించింది. కోపమూ, నవ్వూ కలగలిపి చూసి, మూతిని సున్నలాగా ముడి చేసింది.

"మరిలా చేస్తుంటే నేనిక్కడ ఉండను బాబూ! బుద్ధిమంతుడైన పిల్లకాయలా వుండాలి" అన్నది కళ్యాణి.

"ఉండను."

"అయితే-"

కళ్యాణి లేచి మెహతా రెండు చెంపలూ సున్నితంగా వాయించింది. ఆ మహాకాయుడు బ్రహ్మానందపడిపోయి మంజరి మీదికి వరిగిపోయాడు.

"ఇక్కడ మరీ చలిగా ఉంది" అన్నాడు మెహతా.

"వెళ్ళి దుప్పటి కప్పుకొని నిద్రపోండి. నేనూ మంజరీ వెడతాం" అన్నది కళ్యాణి.

"దట్సాల్" అన్నాడు మెహతా. ఓ మూలుగు మూలిగి సోఫాలోంచి లేస్తూ మంజరిని చెయ్యి పట్టుకొన్నాడు. కళ్యాణి వెనక నిలబడి నవ్వుతూ ఉంటే ప్లీజ్ అన్నాడు మెహతా.

"ఊఁహు నేను రాను" అన్నదేగానీ, వారివెనక తనూ గదిలో ప్రవేశించింది కళ్యాణి.

తెల్లవారుఝామున మూడుగంటలకుగానీ, మంజరి తను వచ్చిన విషయం చెప్పలేకపోయింది. అదీ—కల్యాణి తన గొడవ చెప్పుకొన్నాకనే ఆ ధైర్యమైనా ఆవిడకు కలిగింది.

కళ్యాణి ధోరణి చూస్తుంటే, తనీ రంగంలో ఎంత వెనకబడి ఉన్నదో మంజరికి తెలిసివచ్చింది. తను నిజంగా కళ్యాణికి కొత్త అయినా మెహతా మైకంలో పడునప్పుడు ఎన్నో సంగతులు మాట్లాడింది. ఆవిడతో మాట్లాడుతుంటే కత్తిమీద నడిచినట్లుగా ఉంటుంది. ఏ మాత్రం ఎక్కడ పొరబాటు పడినా పాదాలు చీల్చుకు పోతాయి. అంత జాగ్రత్తగా అడుగులు వేయాలి.

మెహతా పొట్టమీద ఓచిన్న పోటు పొడిచి పకపకా నవ్వింది కళ్యాణి.

"అవును గానీ, రేపోసారి జయావారికి ఫోన్ చెయ్యకూడదూ! నేనిక్కడున్నా గదా, హీరోయిన్‌గా చంద్రావతిని బుక్ చేస్తున్నారట ఎందుకు? నేను చచ్చాననే అనుకొన్నారా?" అన్నది కళ్యాణి.

మెహతా నవ్వి ఊరుకొన్నాడు.

"రేపు సాయంత్రానికి నా కా కంపెనీనుండి ఏ వర్తమానమూ రాకపోతే రాత్రికి మళ్ళీ వస్తాను. ఈ సారి ఈ పొట్టను కాస్తా చీల్చేసి మరీ వెడతాను" అన్నది కళ్యాణి.

మెహతా వోసారి బొజ్జ నిమురుకొన్నాడు.

"నేను కింద ఉంటాను. మంజరిని తొరగా పంపు........ ఏమోయ్, వేగిరం వచ్చేస్తావు గదూ! నువ్వు 'మేమే' అంటూ కూచుంటే, ఇలా రాత్రల్లా నిన్ను తినేస్తూనే ఉంటాడు. ఏం మందు మప్పుతాడోగానీ, మహానుభావుడు. మనల్ని కుక్కల్నిచేసి వదిలి పెట్టాడు మంజూ! ఇతనితో విరోధం పెట్టుకొని తెగ తెంపులు చేసుకొందామన్నా చేసుకో లేకుండా ఉన్నాం, మనల్ని కట్టేసుకొన్నాడు" అన్నది కళ్యాణి.

ఈ మాటల ఫలితం అద్భుతంగా కనిపించింది మంజరికి. కళ్యాణి వెళ్ళాక మెహతా చెక్కిళ్ళ నోసారిచూసి. "మీ రొప్పు కొయగానీ, ఆ రెండు బుగ్గలనూ చిదిమెయ్యాలనిపిస్తోంది సుమా!" అన్నది మంజరి.

మెహతా నవ్వాడు.

"మీరిలా నాలాంటిదాని మీద మీ బ్రహ్మాస్త్రం ప్రయోగించకండి బాబూ. వారం రోజులనుండీ, మీరే కళ్ళల్లో మెదులుతున్నారు. పదే పదే వస్తే, మీకు చులకనయి పోతానేమోనని భయం. ఏమయితే అదే అవుతుందని ఈ రోజున తెగించి వచ్చేశాను....అన్నట్టు అసలు సంగతి చెప్పటమే మరచి పోయాను. జయా ఫిలింస్ వారితో రేపు కళ్యాణిని గురించి మాట్లాడేప్పుడు నా విషయంకూడా చెబుదురూ. వాళ్ళు నాకో దిక్కుమాలిన కారెక్టరిస్తున్నారు. మీదాన్నిగదా నన్నిలా అవమాన పరచడానికి వాళ్ళకెన్ని గుండెలుండాయండీ!"

కిందినుండి హారన్ వినిపించింది.

"అబ్బబ్బా ఈ కల్యాణిది అన్నిటికి ఒకటే తొందర" అన్నది మంజరి విసుగ్గా. తరవాత మెహతాకేసి తిరిగి 'మాట' అన్నది. అతను దగ్గర కొచ్చాక ఒక్కసారి ఢీఢీకొట్టి "ప్రాణా లన్నీ ఇక్కడే వొదిలిపోతున్నాను. పోనీ ఓపని చెయ్యకూడ

దండీ। నన్ను మీ పెర్సనల్ సెక్రటరీగా వేసుకొంటే తీరిపో తుంది గదా, ఆపని–"

మరోసారి హారన్ వినిపించింది.

"వస్తాను" అంటూ మంజరి ఆఖరుసారిగా, మెహతాను ఆలింగనం చేసుకొని గబగబా మెట్లుదిగి కిందికి వచ్చేసింది. పోర్టికోలో తనకోసం ఎదురుచూస్తూ ఉంది కళ్యాణి. ఆవిడకారు ఆ మసగ వెలుతురులో కూడా నీడలీనుతూ ఉంది. కళ్యాణి స్టీరింగ్ ముందు కూచున్నది. మంజరి ఆఖరు మెట్టుమీద నిలబడి వున్నది.

"కమాన్, రావేం ?" అన్నది కళ్యాణి.

మంజరి నిశ్శబ్దంగా వచ్చి కళ్యాణి సరసనే కూచున్నది.

గేటుదాటి రోడ్డుమీది కొచ్చాం "తలుపు సరిగ్గా పడలేదు మంజూ ! ఓ సారి లాగివెయ్యి" అన్నది కళ్యాణి.

నిర్మానుష్యమైన తారురోడ్డుమీద, లైట్లకాంతి పురికి ఇంకి పోతోంది. చల్లగాలి రంయ్‌మని కారులోకి దూసుకు పడుతోంది.

"ఏమంటున్నాడు ?" అన్నది కళ్యాణి ఎక్సిలేటర్ మీది కాలును మరింత నొక్కుతూ.

మంజరి ఏమీ అనలేదు.

కళ్యాణి ఫక్కున నవ్వింది.

"అలా బెరుకు పడతావేం మంజూ ! ఇలాంటిచోట్ల అర మరికలు పనికిరావు. ఇదంతా నిజమని వాడూ అనుకోడు; మనకు అంతకన్నా లేదు. మొత్తానికి....అదేమిటి ? అలా ఉన్నావ్ ?"

మంజరి ప్రాణాలన్నీ ఉగ్గబట్టుకొని తేపింది.

"మరేంలేదు, మోతాదు మించిందనుకొంటాను.... నన్ను మా యింటిదగ్గర దింపేయండి. వెళ్ళి హాయిగా నిద్రపోతే తప్ప లాభం లేదు" అన్నది మంజరి.

"ఇప్పుడేం నిద్రోయ్ ;" అన్నది కల్యాణి నవ్వుతూ. "నువ్వింకా కొత్తదానివి గనక నీకు తెలీదుగానీ, ఈ ఫీల్డులో నిద్రసంగతి సరేసరి—ఒక్కోసారి తిండి తినడానిక్కూడా టైం దొరకదు. అలా నేను షూటింగుల కెళ్ళిన సందర్భాలు చాలా ఉన్నాయి. కంటినిండా నిద్రపోయి ఎన్ని రోజు లయిందో గాని,

తలుచుకొంటే భయమేస్తుంది మంజూ। ముందు ఏదన్నా హోటలు కెళ్ళి కాస్త తిందాం, ఆ తరువాత మా ఇంటికెళ్ళి కాస్సేపు కన్ను మూసుకొందాం" అన్నది కళ్యాణి.

"ఇప్పుడు నేనేమీ తినలేను."

"అయితే ఇంటికే పోదాం పద।" అని కారును ఇంకో రోడ్డు పట్టించింది కళ్యాణి.

పావుగంట తరవాత ఓ పెద్ద మేడముందు కారాగింది. గుర్ఖా సలాంకొట్టి గేటు తీశాడు. పోర్టికోలో కారాగంగానే, ఇంకెవరోవచ్చి, కారు తలుపు తీశారు. కళ్యాణి చకచకా మేడమెట్లెక్కుతోంటే మంజరి ఆవిడను అనుసరించింది. చల్లగా హాయిగా ఉన్న ఆ గదిలో ఖరీదైన ఫర్నిచర్. ఎంతో అందంగా అమర్చి ఉన్నది.

"స్నానం చేస్తావా?" అన్నది కళ్యాణి.

"ఉఁహూ"

"అయితే కూచో, ఇప్పుడే వస్తాను,"

కళ్యాణి వెళ్ళిపోయిన వెంటనే, ఇంకెవరోవచ్చి మంజరి కాలిజోడు విప్పి తీసుకెళ్లారు. ఇంకోమనిషి పొగలుగక్కుతున్న కాఫీ బల్లమీద పెట్టి వెళ్ళిపోయింది.

మంజరి దాన్ని ముట్టుకోలేదు. కళ్యాణికోసం ఎదురు చూస్తోంది. పావుగంటకల్లా కళ్యాణి ఇంగ్లీషువాళ్ళ పంపిణీమీద గౌను వేసుకొని చడావులు టకటక లాడించుకొంటూ వచ్చింది.

"తాగలేదేం?"

"మరి—మీరో?" అన్నది మంజరి.

ఇద్దరూ కాఫీ తాగారు.

"మరీ తూగులాడుతున్నావు. పద పడుకొందాం" అన్నది కళ్యాణి.

మంజరికి ఆ గదిలో మరో మంచం కనిపించలేదు.

"అలా చూస్తున్నావేం మంజూ। మనిద్దరికీ ఈ మంచం సరిపోదా?" అన్నది కళ్యాణి నవ్వుతూ. "ఈరోజు నీ దగ్గర పడుకోవాలనిపించిందోయ్, అందుకే ఇంటికి తీసుకొచ్చాను".

ముందు కళ్యాణి పడుకొని దిండ్లు సరిచేసుకొన్నది. ఆ

తరవాత మంజరిని దగ్గరగా తీసుకొని ఓ చెయ్యి బుజం మీదుగా వీపు వైపుకు వేళ్లాడేసి దగ్గరగా తీసుకొన్నది కళ్యాణి. మంజరి కళ్ళు మూసుకొన్నది గానీ నిద్రపోలేదు.

"నిద్రొస్తోందా ?"

"లేదు" అన్నది మంజరి కళ్ళు తెరచి.

కళ్యాణి కళ్ళు నీటితో నిండివున్నాయి.

"ఏమిటది ?" అన్నది మంజరి.

"ఏం ఉందమ్మా మంజూ ! నిన్ను చూస్తుంటే మా చెల్లెలు జ్ఞాపకాని కొస్తోంది, మరేం లేదు..."

"ఇప్పుడు..."

"లేదు చనిపోయింది, ఈ మాత్రం డబ్బు అప్పుడే గనక నా దగ్గరుంటే దాని ప్రాణాన్ని రూపాయలుపోసి కొనివుందును. అప్పుడు నాకు ఒక్క పిక్చరుకూడా లేదు. వేషం యిస్తామన్న వాళ్ళందరూ మొండిచేయి చూపించారు. రోజులు గడవడమే అంతంత మాత్రంగా ఉన్నది. మా చెల్లెలికేమో టైఫాయిడొచ్చింది. మంచి మందిచ్చి ఉంటే తప్పకుండా బతికేది. కేవలం నా దరిద్రం వల్లనే అది చనిపోయింది. రెండేళ్ళపాటు నాకు మతికూడా స్థిమితంగా లేదు. ఎన్నోసార్లు ఆత్మహత్య చేసుకుందామని, మద్రాసునుంచి పారిపోదామని అనిపించింది. ఎవరన్నా చేరదీస్తే శాశ్వతంగా అతనితో ఉండిపోదామనికూడా అనుకొన్నాను. చాలా మంది నా ముఖం స్క్రీనుకు పనికి రాదన్నారు. నా డైలాగ్స్‌లో మాడ్యులేషన్ ఉండదన్నారు. నా జాతకం మంచిది కాదన్నారు... పట్టుమని ఆరేళ్ళు కాలేదు. కట్టుకుపోయినన్ని పిక్చర్లు వస్తున్నాయి. చంద్రావతిని ఆ రోజుల్లో సాయం చేయమని అడిగితే ఓ రూపాయి నోటిప్పించి పంపేసింది. ఈ రోజున ఆవిడ కుడి చెయ్యయితే నేను ఎడమ చెయ్యిగా ఉన్నాను. ఆవిడ పాతిక తీసుకొంటున్నది. నేను పదిహేను, ఇరవైదాకా డిమాండ్ చేస్తున్నాను. దేనికైనా ఓర్పు కావాలమ్మా! రెండోది జాతకఫలం ఉండాలి. వచ్చిన అవకాశాలను సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. ఎవరైనా మనకు పిక్చర్లో వేషం ఇప్పించగలరేగానీ, దాన్ని బాగా చేయడం మనచేతుల్లోనే ఉన్నది. ఉన్న కారెక్టర్ను పాడుచేశా

మనకో... బోరెత్తడం లేదుగదా మంజూ?" అన్నది కళ్యాణి.

"లేదు."

"పడుకో పాపం! ఈ దిక్కుమాలిన సొదతో నీకు నిద్ర లేకుండా చేశాను."

మంజరికి వొట్టు పెట్టినట్టుగా కునుకు రానేలేదు. తను ఇంటి దగ్గర బయలుదేరేప్పుడు కళ్యాణిని చూడవలసి వస్తుందనికూడా అనుకోలేదు. అటువంటిది ఈ క్షణాన తనావిడ సరసన పడుకొని ఉన్నది. కళ్యాణి నటించిన సినిమాలు తను చాలా చూసింది. లవ్ సీన్సులో ఎంతో అద్భుతంగా ఆవిడ నటిస్తుంది. సెక్సపీల్ రోల్స్ వేయడంలో ఆవిణ్ని బీట్‌చేసే ఆర్టిస్టేలేదు. ఆడవాళ్ళను కూడా సమ్మోహింప చేయగల కళ్యాణి, హైసొసైటీ లేడీలాగా సినిమాల్లో కనిపించే కళ్యాణి, లోలోపల ఎన్ని అగ్నిపర్వతాలు, ఎన్ని శూన్యప్రదేశాలు, అగాధాలు దాగొని ఉన్నాయో తలుచుకొని మంజరి విచలితురాలయింది.

13

జరగవలసిన వన్నీ సక్రమంగా జరిగిపోయాయి. కళ్యాణి హీరోయిన్ కావడమేకాదు, మంజరికి తను కోరుకొన్న వేషం కూడా దొరికింది.

ఫిలిం పరిశ్రమకు మెహతా మకుటంలేని మహారాజని లోగడ మనం చెప్పుకొన్నాం. రాజు తలుచుకొంటే దెబ్బలకు కొదవలేనట్లే ఈ రాజు తలుచుకొంటే సినిమారంగంలో కాని పని కూడా లేదు.

"మీ కథ నాకు నచ్చింది కానీ హీరోయిన్‌ను మీరు కళ్యాణిని బుక్‌చేస్తే బావుంటుందనుకొంటాను. అందులోను అది హెవీ కారెక్టర్. కళ్యాణి తప్ప ఇంకోరు దాన్ని లీడ్ చెయ్యలేరు" అన్నాడు. మెహతా ఆ మొన్నాడు తన్ను కలుసుకోడావి కొచ్చిన జయా ఫిలింస్ వారితో.

ప్రొడ్యూసర్ల ప్రాణాలు అన్నీ బిట్టాయి, వారేమాటా అనే లోగానే మెహతా తన రెండో నిర్ణయాన్నీ కూడా బయట పెట్టేశాడు.

"నెలకు వేయి చొప్పున పుచ్చుకొనే ఆర్టిస్టు చేత రెండు వేల రూపాయల చాకిరీ తీసుకోకపోతే నువ్వు మంచి ప్రొడ్యూసరువు కావన్నమాటే! ఆవిడకు, ఫలానా, కాంట్రాక్టరివ్వండి.... మరి మీకు చెక్ రాయించనా?" అన్నాడు తను, అవతలివారు ఆలోచించుకోడానిక్కూడా అవకాశమివ్వకుండానే.

అయినా జయావారు, ఆలోచించారు. తమ దగ్గర డబ్బు లేకపోలేదు గానీ, ఆ మొత్తం ఓ పిక్చర్ తీయడానికి ఎంత మాత్రం చాలదు. అదీగాక, ఈ బిజినెస్ మాగ్నెట్‌ను కాదని ఈ ఫీల్డులో బ్రతకడం అసంభవం! వీడిక్కావలసిన విధంగా సినిమా తియ్యనన్నా తియ్యాలి. లేదా-అసలా ఆలోచనే మానుకోనన్నా మానుకోవాలి. వాళ్లు సినిమా తియ్యడానికే నిశ్చయించుకొని, చెక్కు తీసేసుకొన్నారు. మెహతా చెప్పినట్లుగా వాళ్ళిద్దరకూ ఆయా వేషాలు కూడా ఇచ్చేశారు.

కళ్యాణి మీద జయావారికి అట్టే కోపం లేదు. ఆవిడ ఫస్టు రాంక్ హీరోయిన్ కాదన్న మాటేగానీ, వాళ్ళకేమాత్రం తీసిపోయేదికాదు. మంచి వేషం దొరికి, మంచి డైరెక్టర్ చేతిలో పడితే, కళ్యాణి, ఆ కాస్త గనుపునూ దాటేయ గలుగుతుంది. కానీ, మంజరి మాటేమిటని? మంజరిని నెల జీతమ్మీద బుక్ చేయడానికి చాలా కారణాలున్నాయి. మూర్తిగారు చెప్పిద మన్నది ఒక కారణమే అయినా, అంతకన్నా ముఖ్యమయింది మంజరి అందం. ముందు పైకి రాగల లక్షణాలున్నమ్మాయి. ఆ పిల్లచేత నాలుగైదు సెక్సప్పీల్ డాన్సులు పెట్టిస్తే దేశాన్ని దోచిపారేస్తుంది. దీనికి తోడుగా, కొత్త ఆర్టిస్టు గనక, కాల్ షీట్స్ దొరుకుతాయి, సైముకొస్తుంది.... అన్నిటికీ పనికొస్తుంది. ఇవన్నీ వారు ఆలోచించాకనే నెలజీతం విషయం ప్రస్తావించారు. అయితే వారనుకొన్న దానికి వ్యతిరేకం జరిగింది. మంజరి సామాన్యురాలు కాదనీ, ఆవిడ వెనక మందీ మార్బలం ఉన్నదనీ, ఆ మందికి సినిమా పరిశ్రమలో మాంచి పలుకుబడి ఉన్నదనీ తేలిపోయింది. ఇహ ముందెప్పుడో చేసుకోవలసిన పనులన్నీ ఆవిడ ముందుగానే చేసుకొన్నదంటే, ఆవిడపట్ల జాగ్రత్తగా ఉండడమే కాదు, అంతేమిటో కూడా తేల్చుకోవాలి. సమయం

వచ్చినప్పుడు అణిచిపారేయాలి కూడాను.

అయిదారు మాసాల తరవాత, అటువంటి సమయం రానే వచ్చింది. పోలీసు కుక్కకున్నంత గ్రహణశక్తి వున్న చలపతి, ఆ సమయాన్ని కనిపెట్టి మంజరిని ప్రోత్సహించాడు.

"నే ననుకొన్నంతా అయింది. ఇప్పటి కప్పుడే ప్రొడ్యూసర్లమధ్య కాంపిటేషన్ పెరుగుతోంది. జయాఫిలింస్‌వారు నిన్నో టామిల్ పిక్చర్లో యాక్టు చేయమని అడగబోతున్నారు" అన్నాడు చలపతి.

"నిజంగానా ?" అన్నది మంజరి, ఆ మాటలు నమ్మలేనన్నట్లుగా.

"నీ కీ వార్త సంతోషంగా వుంది గదూ ?" అన్నాడు చలపతి.

"మీకు మాత్రం సంతోషం కాదా ? పట్టుమని పది మాసాలన్నా కాలేదు గదా, ఇప్పటికప్పుడే, అరవ పిక్చర్లో వేషం దొరకడమంటే మాటలేనుటండీ? నా కన్నా ముందునుంచీ ఈ ఫీల్డులో ఉన్నవాళ్ళున్నారు. వారికింకా తెలుగుపిక్చర్స్‌లోనే మంచి వేషాలు దొరకడంలేదు. అంతదాకా దేనికీ? మన కళ్యాణి సంగతే చూడండి !"

చలపతి విట్టూర్చకపోతే ఏమనేదో గానీ, అతని వాలకం చూసి, మాటను మధ్యలోనే ఆపేసింది మంజరి.

"తెలివితక్కువదాన్ని గనక, ఇదంతా నా మంచికే అనుకొంటున్నాను. కాకపోతే మీరు చెప్పండి: నేను కాదంటేగదా ?" అన్నది మంజరి.

"ఇది మంచికోసం కాదననుగానీ, ఇప్పుడు మాత్రం మంచిది కాదంటాను. ఎందుకంటే, జయా వారి ఎగ్రిమెంటులో నిన్ను వాళ్ళ ఫిలింస్‌లో యాక్టుచేయడానికే బుక్‌చేశారు గానీ, ఇతర కంపెనీల వాళ్ళ పిక్చర్సులోకని కాదు. ఐనప్పుడు నువ్వా యితర కంపెనీల సినిమాల్లో వేషా లేయడం దేనికి ? అందువల్ల నీ కిచ్చే జీతం పెరుగుతుందా? అదీ లేదే!" అన్నాడు చలపతి.

చలపతి చెప్పదలచుకొన్నదాన్ని మంజరి ఏనాడో గ్రహిం

చింది. ఈ కారణంగా జయావారితో పేచీకి దిగడం మంజరికిష్టం లేదు. అసలు వేషాలు దొరక్క నానాగడ్డీ కరిచేవాళ్ళు కరుస్తుంటే, కాళ్ళదగ్గరకొచ్చిన బుకింగ్సును కాదనడంలో అర్థంలేదని మంజరి ఉద్దేశం. అయినా ఆవిడ చలపతి మాటకు ఎదురు చెప్పలేక పోయింది. అతని సలహా మీద, సినిమా వ్యవహారాల్లో ఆరితేరిన వొక అడ్వొకేట్‌ను ఆ రోజునే సంప్రదించింది.

కేసంతావిన్నాక ఆ అడ్వొకేట్ తను యివ్వకూడని సలహా నొకదాన్నిచ్చాడు.

"మీరన్నది నిజమే! బ్రహ్మాండమైన పాయింట్సున్నాయి. కోర్టు కెడితే మీరు గెలవడం కూడా ఖాయమే! కానీ, ఆ పని చేయ్యొద్దని నా సలహా! ఫలానా ఆర్టిస్టు పేచీకోరుదనీ, కోర్టులకెక్కుతుందనీ తెలిశాక, మీకు బుకింగ్సు దొరుకుతాయని నేననుకోను, మీ కీ వూళ్ళో మంచిపేరు కూడా పుట్టవు."

"అరవ పిక్చర్లో ఛాన్సు రావడమే మీకు గొప్ప. ఒకటి రెండు పిక్చర్సుకు మీకు డబ్బురాదనుకోండి. పీడా బోయిరి. కానీ ఆ తరవాత మీరు "ల"కారాలమీద సంపాదిస్తారు. ముష్టి వేయి రూపాయలకోసం మీరు ఫ్యూచరంతా పాడుచేసుకోవడానికి సిద్ధపడితే కేసు గెలిపించడానికి నాకేమీ అభ్యంతరంలేదు. అయినా మనం తొందర పడకూడదు. జయావారు నా క్లయింట్సు! రేపు నేను వెళ్ళి మాట్లాడి చూస్తాను" అని సర్ది పంపేశాడు.

జయా ఫిలింస్‌వారికి ఈ ఆలోచన కలిగి చాలా రోజులయింది. నెలకు వేయి రూపాయిలిస్తూ మూడేళ్ళపాటు ఎగ్రిమెంట్ చేయించుకొన్న ఆర్టిస్టు, ఈ మూడేళ్ళపాటూ, తమ స్వాధీనంలో ఉంటుందనీ, ఆవిణ్ని ఎలా ఉపయోగించుకొన్నా, కాదనడానికి వీల్లేదనీ, వారి వాదన. మూడేళ్ళ కాలంలోనూ ఆవిడకు చెల్లించే 36 వేల రూపాయలనూ, ఇంకో ప్రొడ్యూసర్ నుండి పిండేస్తే, తమ పిక్చర్సులో మంజరిని ఊరికే వాడుకోవచ్చునని వారనుకొన్నారు. మంజరి యాక్ట్ చేసిన రషెష్ చూసి, ఒకరిద్దరు తెలుగు ప్రొడ్యూసర్లు, అరడజను మంది అరవ ప్రొడ్యూసర్లు ముగ్ధులయ్యారు. ఆవిణ్ని బుక్ చెయ్యడానికి చాలామంది సిద్ధపడ్డారు కూడాను. కానీ, ఇంకో మూడు సంవత్సరాల దాకా

మంజరి ఇంకెవరి పిక్చరులోనూ యాక్టు చేయడానికి వీల్లేదు. అలా చేయాలంటే జయావారి అనుమతి కావాలి.

ఒక తమిళ ప్రొడ్యూసరు జయావారికి పదిహేను వేలివ్వడానికి అంగీకరించి, మంజరి తన పిక్చర్లో యాక్ట్ చేయడానికి పర్మిషన్ తీసుకొన్నాడు. దీనిమీద ఇంత గొడవ జరిగింది. అడ్వొకేట్ అడిగిన ప్రశ్నలన్నింటికీ జయావారు సమాధానాలు చెప్పుకొచ్చారు.

"అరవ పిక్చర్సులో కూడా యాక్ట్ చేయాలని, పొరబాటున మేము ఎగ్రిమెంటులో మెన్షన్ చేయలేదు. రైటే ఆవిడ మామీద దావా వేయనూవచ్చు. మేం వోడిపోనూవొచ్చు. కానీ ఆ టామిల్ పిక్చర్ కూడా మాదే. మేం దానికికూడా ప్రొడ్యూసర్లం. జయా ఫిలింస్ భాగస్థులందరికీ, ఆ టామిల్ పిక్చర్లో కూడా వాటాలున్నాయి. ఆవిడ యాక్ట్ చెయ్యనంటుందా?" అన్నాడు భాగస్థుడు.

"అదేదో అరవ కంపెనీ అటగా! అందులో మీకు భాగాలుండుట ఏమిటండీ?" అన్నాడు అడ్వొకేటు.

మహా బుద్ధిశాలియైన ఆ భాగస్థుడు మందస్మిత వదనారవిందుడయి ఇలా ప్రవర్తించాడు.

"మహానుభావా! మీరన్నది నిజమే! కోర్టుకెళ్ళక ముందే నిజం! ఆ గడవ ఎక్కాక, నిజం చెబుతామా, ఏం చెబితే గెలుస్తామో అవే చెబుతాం. మేం ఇప్పటికే చాలా ఏర్పాట్లు చేసుకొన్నాం. మంజరి కోసం అవన్నీ మార్చడం అబద్ధం. ఆవిణ్ని నోరు మూసుకొని పనిచేయమనండీ, లేదా తన్ని పని చేయించుకొంటాం. మంజరి చేత అరవ పిక్చర్లో వేషం వేయించకపోతే, ఈ మీసం గొరిగించుకొంటాను. అరవ ప్రొడ్యూసరు నా ఫ్రెండే! అతన్ని నా కంపెనీ బానర్ మీదనే సినిమా తీయమంటాను. అప్పుడుకూడా వేషం వేయనంటుందా మంజరి? అరెస్టు చేయించి జైల్లో పెట్టిస్తానని చెప్పండి" అన్నాడు, రెండో భాగస్థుడు.

మంజరిని చాటుగా పిలిపించి రాజీ ప్రతిపాదనలు చేశాడు అడ్వొకేటు.

"అమ్మాయీ! ఇదీ సంగతి. నువ్వు దావా వేయడం దేవుడికి తెలుసు. వీళ్ళే నీ మీద కోర్టు కెక్కబోతున్నారు. నువ్వు సరిగ్గా పనిచేయడం లేదనీ, వేళకు రావడం లేదనీ పేచీలు పెడుతున్నావనీ, నీ మీద కంప్లెయింట్స్. ఎందుకొచ్చిన గొడవ ఇదంతా? ఆ చలపతి గాడికేం? చెబుతాడు. నీలాంటి వాళ్ళను లక్షమందిని చూశాడతను. నువ్వతనితో విరోధం పెట్టుకోవలసిన పని లేదు గానీ, అతనన్నదానికల్లా గంగిరెద్దు లాగా వొప్పుకోవలసిన అవసరం కూడా లేదు. నీ సంపాదనమీద బ్రతుకుతున్న వాడి మాటను, నువ్వు లెక్కచెయ్యకు. నేను ఎవ్వరికీ నష్టం లేకుండా రాజీచేస్తాను. నువ్వు వొప్పుకుంటావా?" అన్నాడు అడ్వొకేటు.

"చెప్పండి! అన్నది మంజరి.

జయావారి పిక్చర్సులో వేషాలేసినందుకు, ఆ కంపెనీ నీకు జీతమిస్తూనే ఉంది. అవిగాక వేరే కంపెనీల్లో నువ్వు పనిచేయవలసి వచ్చినప్పుడు, అందువల్ల వచ్చే డబ్బులో సగం నువ్వు తీసుకో. మిగతా సగం కంపెనీ తీసుకొంటుంది. ఇందువల్ల నీకు అనేక లాభాలున్నాయి. కంపెనీతో నీకున్న సంబంధాలు మెరుగవుతాయి. మంచి మంచి వేషాలు దొరుకుతాయి. తమవాటా కోసం జయావారు, నీకు బుకింగ్సు వెదకి పెడతారు. నీ రేటుకూడా పెంచుతారు. నీకు మంచి పబ్లిసిటీ యిస్తారు. ఇవన్నీ ఆలోచించుకొని, నీ అభిప్రాయం చెప్పు" అన్నాడు అడ్వొకేటు.

మంజరి ఎటూ తేల్చుకోలేక ఉక్కిరి బిక్కిరయిపోయింది. తనను సంప్రదించకుండా రాజీకి వొప్పుకున్నందుగ్గాను, చలపతి ఏమంటాడోనని ఆవిడ భయపడింది. అయినా చివరికి రాజీకుదర్చమనీ, అందులో ఈ షరతులన్నీ ఉండేలా చూడమనీ, మంజరి ప్రాధేయపడింది.

"నా శక్తివంచన లేకుండా చూస్తాను. ఇందుకు జయావారు కూడా వొప్పుకోవాలి. ఇప్పుడా కంపెనీవాళ్ళు నీపేరు చెబితేనే మండిపోతున్నారు. రాజీకి—ముఖ్యంగా కావలసింది రెండు పార్టీల మధ్యా సుహృద్భావం ఉండటం. అదిప్పుడు లేదు....నువ్వో పని చెయ్యి, సరాసరి జయాఫిలింసు కెళ్ళి వారితో మాట్లాడు. కాస్త

వేడితగ్గాక వారిని వొప్పించే భారం నాది!" అన్నాడతను.

అతని సూచనలను అక్షరాలా పాటించింది మంజరి. దళపతికి చెప్పకుండానే జయా ఫిలింసు కెళ్ళింది. దోవపొడవునా ఆవిడగుండెలు గుబగుబలాడుతూనే ఉన్నాయి, ఈ సారి దళపతి ఏమంటాడోనని కాదు, కంపెనీవారు ఏమంటారోనని మంజరి భయం. నలుగురిలోనూ, తనను నానా మాటలు అంటే చిన్న పోవాల్సి వస్తుందేమోననీ, తిరిగి ఇంటికి పోదామనీ అనుకొన్నది కానీ, కారు సరాసరిగా ఆవిణ్ని పోర్టికోలో దించి వెళ్ళి పోయింది.

మంజరి ఓ క్షణం అటూ ఇటూ చూసింది. మామూలు ముఖాలన్నీ, చాలా మామూలుగా ఉన్నాయి.

"లోపలున్నారు దయచెయ్యండి" అన్నాడు ప్రొడక్షన్ మేనేజర్.

మంజరి స్వింగ్ దోర్స్ తీసుకొని గదిలో అడుగుపెట్టింది. ఒక భాగస్థుడు తాపీగా సిగరెట్ కాలుస్తూ, ఏదో సినిమాపత్రిక చదువుకొంటున్నాడు.

"కూచో" అన్నాడతను, పత్రికనుండి తల తిప్పకుండానే.

మంజరి నిశ్శబ్దంగా కూచున్నది.

పైన ఫాను తిరుగుతున్నా, ఆవిడకు చెమటలు పోస్తు న్నాయి.

అయిదారు నిమిషాలదాకా అతను మాట్లాడలేదు. క్షణక్షణా నికి మంజరి ప్రాణాలు జివ్వు జివ్వు మంటున్నాయి.

"ఈ వారం రోజులనుండీ ఆఫీసుకు రావడం లేదేం?" అన్నాడతను.

మంజరి మాట్లాడలేదు.

"ఆరోగ్యం బావుండలేదా?" అన్నాడతనే మళ్ళీ.

ఈసారి మంజరికి వంక దొరికింది.

"ఊఁ"

"ఇప్పుడెలా ఉంది?"

"బాగానే ఉంది" అన్నది మంజరి.

అతను పత్రిక మడచి బల్లమీద పడేసి, కళ్ళద్దాలుతీసి,

కట్టుపంచతో తుడుచుకొన్నాడు. బాయ్‌ని పిలిచి రెండు కాఫీలు తెప్పించాడు. కాఫీ ఓ గుక్క తాగి బల్ల మీద కప్పు నుంచుతూ, మంజరికేసి చూశాడు. ఆ చూపుల్లో ఏమున్నదీ మంజరి అస్పష్టంగా చదువు కోగలిగింది.

"నిన్నేదో మోసం చెయ్యాలని మాకు లేదు. ఆ అవసరం కూడా మా కంపెనీకి లేదు. మూర్తిగారంటే మాకు గురివుంది. ఆయనపాటికి పదిసార్లు మాకు నిన్ను గురించి చెప్పాడు గనక తీసుకొన్నాం. నీలాంటి ఆర్టిస్టులు మాకు దొరకరని నువ్వనుకోకు. మూడేళ్ళలో నీకు రావలసిన 36 వేలకు నీకిప్పుడే చెక్కిస్తున్నాను. మరో అరగంటలో మనం ఎగ్రిమెంటును కాన్సిల్ చేసుకోబోతున్నాం" అన్నాడతను.

మంజరి కొయ్యబారి పోయింది.

పదినిమిషాల తర్వాతగానీ, ఆవిడ కళ్ళల్లో నీరు తిరగ లేదు.

"ఇందులో నాతప్పేమీ లేదండి ! చలపతిగారు."

"అవును చలపతి నీకేమవుతాడమ్మా ?" అన్నాడతను మధ్యలోనే.

"దూరంగా బంధువు" అన్నది మంజరి.

"అతనేదో నిన్ను కొనేసినట్లు మాట్లాడుతాడేం ? పాపం. ఆ అడ్వొకేటు నిన్నుగురించి చాలా సానుభూతిగా మాట్లాడుతుంటే ఈ చలపతిగాడేమో అడ్డునవాళ్లు చేస్తూ కూచుంటాడాయె. నాకు ప్రాణం విసిగిపోయింది. అవతల నాకు బెంగుళూరు వెళ్ళే పని లేకపోతే మీవాడి అంతు తేల్చుకొని వుందును" అన్నాడతను.

"మీరు బెంగుళూరు పోతున్నారా? ఎప్పుడండీ ?" అన్నది మంజరి, ధోరణిని సున్నితంగా మార్చేస్తూ.

"ఇంకో గంటలో ప్లేన్ వుంది..."

"ప్లేనంటున్నారు. చాలా దూరమా ఏమిటి ?" అన్నది మంజరి.

"అరె నువ్వెప్పుడూ చూడనేలేదా, చాలా మంచి సిటీ. అక్కడి గార్డెన్సులో మనకు షూటింగు ఉంది. ఆ ఏర్పాట్లన్నీ చేసుకు రావాలి. ఓ వారంరోజులపాటు...." అన్నాడతను.

"ఏమాత్రం ఉంటుందండీ చార్జీ" అన్నది మంజరి. "నీకు రావాలని ఉన్నదా? అరె, మాటమాత్రం ముందు చెప్పక పోయ్యావా? నీకూ వో సీటు బుక్ చేసి ఉందునే। అయినా చూద్దాం" అంటూ ఎక్కడికో ఫోనుచేసి బెంగుళూరుకు యింకో టికెట్‌కూడా బుక్‌చేయమని రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

నిశ్శబ్దాన్ని ఎంతమాత్రం సహించే స్థితిలోలేదు మంజరి. అందుకని భాగస్తుడిన్ని కదిలించి వదిలిపెట్టింది.

"మీరింత కొసవెర్రి మనుషులని నేననుకోలేదు సుమాండీ। ఎవరో ఏదో అన్నారని, ఆ కోపమంతా నామీద చూపెడితే ఎలా? నే నటువంటి దాన్ని కాదు. ఆమాటలు అనడంకూడా నావల్లకాదు. చలపతిగారైనా ఇంకో ఉద్దేశంతో అలా అనలేదు. ఏదో మాట సామెతగా, 'నీ ఎగ్రిమెంటులో అరవ సినిమాల్లో కూడా యాక్టు చెయ్యాలని ఉన్నదా?' అన్నాడు. నాకు ఇంగ్లీషు అంతగారాదు. అంచేత అడ్వొకేటు దగ్గరకెళ్ళి చూపించాం. అంతేగానీ, మీతో పేచీ పెట్టుకోవాలన్న ఉద్దేశం మాకు లేదండి। మీరేమో 36 వేలు పారేస్తామనీ, ఎగ్రిమెంటు చించేస్తామనీ అంటున్నారు. మీ కంపెనీలో పని చెయ్యకుండా మీదగ్గర నేను మాత్రం డబ్బు పుచ్చుకొంటానా? నామీద మీకిష్టం లేకపోతే అది వేరుమాట. సరే పోనీలెండిగానీ, మీ ఖర్చుల మీద నన్ను బెంగుళూరు తీసుకు పోతున్నారు గదా। ఇదంతా నన్నెలా తీర్చుకో మంటారు? పోనీ పనన్నా ఉంటే అనుకోవచ్చు" అన్నది మంజరి, మధ్య మధ్య నవ్వుతూ, అతనికేసి పులుకు పులుకున చూస్తూ.

"కళ్యాణిని నువ్వు చాలారోజుల నుండి ఎరుగుదువా?"

కళ్యాణి ఏం చెప్పిందో తెలీనుగనక ముభావంగా వుండి పోయింది మంజరి.

"ఆవిడకూడా నిన్నుగురించి చాలా చెప్పింది. నీ యెగ్రిమెంట్ కాన్సిల్ చేశాక కళ్యాణికి మేము చచ్చినంత సంజాయిషీ ఇచ్చుకోవాలి"

ఫోను మోగితే రిసీవర్ అందుకొని "గుడ్ గుడ్" అని కుర్చీలో అటూ ఇటూ కదిలాడతను.

"నీకూ సీట్ బుక్ చేశారుట. నువ్విలానే వచ్చేస్తావా? అతగాడి కేమన్నా కబురు చెయ్యాలా?" అన్నాడతను.

"ఏమీ వొద్దు. పదండి వెడదాం. ఈ వారం రోజులనుండీ నన్ను తినేశాడు చలపతి. ఏదో వో నిమిషంలో పారిపోయి మీ దగ్గిరకొచ్చేద్దా మనుకొన్నాను."

"మరి రాలేదేం?"

"ఇప్పుడొచ్చాను గదా! ఇహ నడవండి!" అన్నది మంజరి.

అతను మంజరికేసి ఓ చూపుచూసి కింది పెదవి కొరుక్కొన్నాడు.

"బ్రతికాం. పక్షి పంజరంలో చిక్కుకొంది" అనుకొన్నది మంజరి.

* * *

వారం రోజులనుకొన్న కాంప్, రెండు వారాలదాకా దేకింది. పార్ట్నర్ ఈ రెండు వారాలూ మంచినీళ్ళవతుగా డబ్బు ఖర్చు పెట్టేశాడు. మంజరికూడా చాలా కులాసాగా ఈ రెండు వారాలూ గడిపేసింది. మొదటిరాత్రి పదకొండు గంటలకల్లా, రాజీ కుదిరిపోయింది. రెండు మూడు రాత్రులు దాన్ని మరింత కట్టుదిట్టం చేసుకొంది మంజరి. మిగతా రోజుల్లో అతగాడే ఆవిడ కొంగుపట్టుకొని వేళ్ళాడ పడసాగాడు. మగవాడి బలహీనత లేమిటో ఎప్పుడు వాటిని లాభసాటిగా వాడుకోవాలో మంజరికి క్షుణ్ణంగా తెలుసు. అనేక వందలసార్లు ఆవిడా అవకాశాలను ఉపయోగపెట్టుకొని లాభించింది. అపారమైన ఆ అనుభవం, ఆవిడ కిప్పుడు ఉపయోగపడింది. సాధారణ వ్యక్తులు చచ్చీ చెడీగానీ చేయలేని పనులను, మంజరి సులువుగా చేయగలగడానికీ అనుభవాలే కారణం. అనేక సందర్భాల్లో మంజరి మనుషుల్ని క్రూరంగా ద్వేషించిన మాట నిజమే! తను అసహ్యించుకొంటున్న వాడికే తన శరీరాన్ని అర్పించిన సందర్భాలు కూడా అనేకమున్నాయి. కానీ అందువల్ల మంచి ఫలితాలు కలుగుతున్నప్పుడు ఆ పనులు చెడ్డపనులని, మంజరికూడా అనుకోలేకపోయింది.

పార్టనర్ ధోరణి తెలిసేదాకా మంజరి భయపడింది. మనిషిలో లోతుల్ని ఇట్టే పసిగట్టగల ఆవిడ అనుభవం, "ఈ పార్టనర్ కూడా నీకు బలాదురే సుమా!" అని అప్పుడే చెప్పేసింది. "మరో 24 గంటల్లో వీణ్ని నేను కుక్కనుచేసి వదిలిపెట్టకపోతే నా పేరు మంగమ్మేకాదు" అని ప్రతిజ్ఞ చేసిందావిడ. నిజానికంత టైంకూడా అవసరపడలేదు. ఈ లోగానే విజయం మంజరిని వరించింది. బెంగుళూరు రావడం అన్నది కేవలం నిమిత్తమాత్రమే. ఓ కొత్త సిటీని చూశానన్న సంతృప్తి తప్ప ప్రత్యేకంగా మంజరికి వరిగిందేమీలేదు. ఇహ పార్ట్నర్తో రాజీమాట-ఈ దిక్కుమాలిన బోడి రాజీకోసం, పనిమాలా బెంగుళూరే రానవసరంలేదు. అరగంటసేపు ఏకాంతం దొరికితే, ఎక్కడయినా దాన్ని మంజరి సాధించి ఉండేది.

ఎగ్రిమెంటును చించిపారేస్తానన్న పెద్దమనిషి ఆ మాట అన్న 24 గంటల తరవాత, మంజరికి చీరలకింద పదిహేను వందల రూపాయలు ఖర్చుచేశాడు. ఈ 24 గంటల్లోనూ అతను మంజరిని ఆర్టిస్టుగా చూడటం మానేశాడు. ఆవిణ్ని తనవెంట తిప్పుకోవడంలో అతను పొందే ఆనందాన్ని చూసి, మంజరి ఎంతగానో నవ్వుకొంది. లోగడ రామచంద్రం మాధవరావులు, ఈమధ్య చలపతి, ఆ దరిమిలా వెంకటేశ్వర్లు, ఇప్పుడు ఈ పార్టనర్....వీళ్ళందరూ తన చేయిపట్టుకొని వీధుల్లో సగర్వంగా నడిచినవాళ్ళే. వీళ్ళందరికీ, తను పూర్తిగా వాళ్ళ మనిషేనన్న భ్రమను తను కలిగించి ఉండకపోతే, వారింతపని చేసి ఉంటారా? ఒక్కనాటికీ అలా జరిగి ఉండదని మంజరికి తెలుసు.

"ఏడ్చిపోతాడని ఊహకొన్నాను గానీ, వీణ్ణి పూర్తిగా పిండేయడం రోజుల్లో పని" అనుకొన్నది మంజరి.

బెంగుళూరులో చూడవలసినవన్నీ చూశాక "మనం ఎప్పుడు పోతున్నాం", అన్నది మంజరి, పార్ట్నర్ చొక్కా గుండీలను సుతారంగా తిప్పుతూ.

"ఏం విసుగెత్తిందా ?" అన్నాడా ప్రేమికుడు. మంజరి బుగ్గలు అంతకన్నా సుతారంగా నొక్కుతూ.

"నాకా ?" అన్నది మంజరి, అతనికి మరికొంచెం దగ్గ

రగా జరుగుతూ. "మీ రిలా నాతో ఉన్నంతకాలం, నాకు ప్రపంచంతో పట్టదు...అవునుగానీ, అన్నిరోజులనుండీ ఆఫీసు కొస్తున్నాను గదా, ఒక్కసారికూడా నన్ను పలకరించారు కాదేం?"

"నువ్వూ ముభావంగానే వున్నావుగా" అన్నాడతను.

"మీ రిలాంటివారని తెలిస్తే, ఎప్పుడో కొరుక్కు తినేసి వుందును...అబ్బా! అలా నాకేసి చూడకండి బాబూ! మీకు పుణ్యం వుంటుంది" అన్నది మంజరి, అతని కళ్ళని రెండు చేతులతోనూ మూస్తూ.

ఆ మానవుడు పూర్తిగా కరిగిపోయాడు...

—మంజరి ఇంటికొచ్చేసరికి చలపతి లుంగీ కట్టుకొని, కట్ బనీను వేసుకొని, వరండాలో అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నాడు. అతనోసారి మంజరికేసి చూసి, ఏదో అనబోయి మానుకొన్నాడు. డ్రైవరు, రెండు పెద్ద పెద్ద ట్రంకులు తెచ్చి వరండాలో పెట్టి నిలబడ్డాడు. మంజరి అతనికో పదిరూపాయల నోటిచ్చింది. వాడు మిలటరీ శాల్యూట్ చేసి వెళ్ళిపోయాడు.

ఒకప్పుడు జయా ఫిలింస్‌వారు మాట్లాడతారేమోనని భయపడిన మంజరి, ఇప్పుడు చలపతి మాట్లాడనందుకు భయపడసాగింది. చలపతి తనను కొడతాడనీ, తిడతాడనికాదు, అంతకు మించిన మాట లంటాడని ఆవిడ భయం. అదేదో త్వరగా తేలితే బావుండునని మంజరి అనుకొంది. కానీ చలపతి పైకి తేలలేదు. అతను చుట్టూ జరుగుతున్న దేమీ గమనించనట్లుగా, వీటి నన్నింటికీ అతీతంగా ఉన్నట్లు, వ్యవహరిస్తున్నాడు. మంజరి స్నానం చేసి బట్టలు మార్చుకొచ్చింది. చలపతి యింకా వరండాలోనే ఉండిపోయాడు. ముందుగా ఎలా పలుకరించాలో మంజరికి తోచలేదు. ఓ క్షణంపాటు ఆలోచించి...

"ఓ సారిలా వస్తారా?" అన్నది మంజరి.

చలపతి వచ్చి నిలుచున్నాడు.

అతను వచ్చాక, ఏం మాట్లాడట మన్న ప్రశ్న మళ్ళా ఎదురయింది.

"అలా ఉన్నారేం? వొంట్లో బావుండలేదా?" అన్నది మంజరి.

"లేకేం? దుక్కలా ఉన్నాను" అన్నాడు చలపతి.

"అంతకోపం దేనికండి? నేనడిగిందేమిటి? మీరు చెప్పిందేమిటి?" అన్నది మంజరి.

"ఒద్దెక్కిన మనిషివి; కనీసం వొద్దెక్కా ననుకొంటున్న మనిషివి. ఇప్పుడు నువ్వేమన్నా చెల్లుతుంది."

"నేను మాత్రం ఏమైనా ఎందుకంటాను? నా కళ్ళకేమీ—పొరలు కమ్మలేదే?" అన్నది మంజరి, రవంత కోపంగా.

"అని నువ్వంటే ఎలా? నీ కళ్ళకేమీ పొరలు కమ్మ లేదనీ, నువ్వు మామూలు మనిషివేననీ, ఎదటివారికి కనిపించాలి. అదేకాదు—పొరలు కమ్మిన మనిషికి, అలా కమ్మినట్టు తెలీదు. పోనీ నీ మాటే నిజమనుకొన్నా, పొరలు కమ్మడం క్షణాలమీద జరుగుతుంది. కాని అవి విడిపోవడానికి కొంతకాలం పడుతుంది. నువ్వనవసరంగా బుకాయిస్తున్నావుగానీ, నీకు మామూలు పొరలుగావు—బాగా దళసరి పొరలు కమ్ముకొన్నాయి. ఈ గొడవకేం గానీ, నన్ను పిలిచిందెందుకుట?" అన్నాడు చలపతి.

ఈ మాటల బాణాలు మంజరిని గాయపరచి, స్మృతి తప్పేటట్లు చేస్తాయని చలపతి భావించివుంటే, అది పూర్తిగా భ్రమ అని చెప్పాలి. మంజరికి గాయాలయితే తగిలాయిగానీ, ఆవిడ శోషొచ్చి పడిపోలేదు. వాటిని తట్టుకుని నిలబడింది.

"మీ కోపమంతా తీర్చుకోడానికి నేనొక్కదాన్నే కనిపించడం నా దురదృష్టం. అసలీ గొడవంతా ఏమిటండీ బాబో? ఏదన్నా తప్పుంటే చెప్పరాదా, నేను కాదన్నానా?" అన్నది మంజరి. రాజీకి వచ్చే ధోరణి కనపరుస్తూ.

చలపతి రాజీపడటానికి సిద్ధంగాలేడు.

"చూశావా, నే నన్నమాటను క్షణాలమీద రుజువుచేశావు" అన్నాడు చలపతి, పళ్ళు గిట్టకరుచుకుంటూ. "నీకు పొరలుకమ్మిన మాట-మాంచి మందమైన పొరలు కమ్మినమాట నిజమేనని రుజువు చేశావు. నాకు కోపమున్న దనుకోవడం మొదటితప్పు, నువ్వేదో తప్పుచేశావను కోడం రెండో తప్పు. నేను అనవసరంగా గొడవలు రేపుతున్నావనడం మూడో తప్పు. పొరలు కమ్మిన మనిషి కుండే లక్షణాలన్నీ నీ కిప్పుడున్నాయి. పైగా

నే నేదో నిన్ను హింస పెడుతున్నట్లు మాట్లాడుతావేం ?"

మంజరి కోపం తారామండలానికి లేచింది. ఆవిడ చల పతిని దులపవలసిన నాలుగు మాటలూ దులిపేసింది.

"ఒకళ్ళ నొకళ్ళం పోషిస్తున్నదేమీ లేదు. ఎవరి బతుకు వాళ్ళు బతుకుతున్నప్పుడు, నౌకరి నౌకరు ఇలా పీడించడంలో అర్థంలేదు. మీ కిష్టం లేకపోతే చెప్పండి. నేను వెళ్ళిపోతాను" అన్నది మంజరి.

ఆ గొంతులో దైన్యంగానీ, విచారంగానీ లేదు. ఆ క్షణాన చలపతి పొమ్మనడమే జరిగితే, అందుకు తాను సిద్ధంగా ఉన్నానని కూడా మంజరి తెలియచేసింది. చలపతి ఓ నిమిషంపాటు కళ్ళు మూసుకొని ఆలోచించి తోడేలు నవ్వినట్లుగా నవ్వాడు. అతని కళ్ళు అంతో ఇంతో ఎర్రబడ్డాయి కూడా.

"అంటే నీ ఉద్దేశం నాకు బోధపడలేదు మంజరీ!" అన్నాడు చలపతి.

"ఇంట్లోనుంచి పోతానని నన్ను బెదిరించవలసిన అవసరం లేదే! లేకపోతే నన్నే పొమ్మని చెప్పడాని కిదొక మార్గమా? నేను పోవలసిన సమయం వొకటుందిగానీ, అదింత తొందరగా దగ్గర పడుతుందనుకోలేదు. నే నిప్పుడే ఈ కొంప విడిచిపెట్టడాని క్కూడా సిద్ధంగానే ఉన్నాను. కానీ అందువల్ల నువ్వు కొన్ని ఇబ్బందులు పడాలిసొస్తుందని మానేస్తున్నాను. నే నిక్కడుండటం నీ కంత యిష్టంకాని పక్షంలో నే నెప్పుడైనా వెడతాను."

"నన్ను ప్రాణాలతోనే కాల్చేస్తున్నారండీ బాబూ మీరు! చిటికెతో పోయేదానికీ బ్రహ్మాండంచేసి కూచుంటున్నా రెందుకో నాకు తెలీదు. ఏ మాటన్నా తప్పే అయితే ఏ గంగలో దూకనండీ బాబూ?" అన్నది మంజరి.

మంజరి ధోరణిలో వచ్చిన మార్పును చలపతి కూడా గ్రహించాడు. ఆవిడ ఇదివరకు మంజరి కాదని అతనికి తెలుసు. గాని, ఇంత గట్టిపడుతుందని మాత్రం ఊహించలేకపోయాడు. అయినా తెగిందాకా లాగడం అతని స్వభావానికే విరుద్ధం.

"వేడి తగ్గిందా?" అన్నాడు చలపతి, సన్నగా నవ్వుతూ.

"నా కసలు వేడంటూ ఉంటేగదా తగ్గడానికి. వారం

రోజులు ఊళ్ళో లేకపోయేసరికి, ఎవరికి వేడెక్కిందో, ఎవరికి పైత్యం ఎక్కిందో తెలుస్తూనే ఉంది" అన్నది మంజరి.

రాంబాణంలాంటి ఈ చివరివాక్యం చలపతిని చిత్తుచేసి పారేసింది. అతను పగలబడి నవ్వుతూ, మంజరి భుజంమీద చెయ్యివేశాడు.

"ఆఁ పోదురూ! ఈ మాత్రం లయలు నాకూ తెలుసు" అన్నది మంజరి, అతని చేతిని విసురుగా తీసేస్తూ.

చలపతి చేయి తీసేశాడు. ఆ తరువాత ఏం జరిగేదీ తెలిసిన మంజరి అందుకు సిద్ధంగా ఉంది.

"అదిగాదమ్మడూ! నిన్ను చూడకుండా నే నింతకాలం ఉంటానని ఎలా అనుకొన్నావమ్మా? పోనీ, ఇదీ విషయమని నాకు ఉత్తరమన్నా రాశావుగాదేం? నీ కోసమని ఎన్నిచోట్లకు వెళ్ళను? ఎంతమందికి ఫోను చేయను? ఆఖరికి జయా ఫిలింస్‌లో కనుక్కుంటే తెలిసింది. "హమ్మయ్య" అనుకొని గుండె దిటవు చేసుకొన్నాను. అవునుగానీ బెంగుళూరెలా ఉంది? నువ్విదే మొదటిసారిగా చూడ్డంకదూ?"

మంజరి పలకలేదు. ముఖం ముడుచుకుని మూతిని సున్నాలాగా తిప్పి, మంచంమీద పడుకొంది.

"పలకవేం?" అన్నాడు చలపతి, తానుకూడా మంచం మీద కూచుంటూ.

మంజరి లేవబోయింది. చలపతి ఆవిడ లేవకుండా అదిమి పెడుతూ, "ఎందుకమ్మా అంత కోపం? నువ్వు ఉత్తరమన్నా రాశావుకాదని, తప్పితే నీమీద నా కెందుకమ్మా కోపం!" అన్నాడు.

అప్పటికీ మంజరి పలుకలేదు.

"ఇలాంటి పోజులు రెండుమూడుంటే ఆ పిక్చర్ సెంచరీ కొడుతుందనుకో మంజరీ! ఇప్పుడు నాకే మనిపిస్తున్నదంటే–"

"సిగ్గులేకపోతే సరి!" అన్నది మంజరి.

"దిక్కుమాలిన సిగ్గులేకపోతే పీడాబోయిరిగానీ, నా కోసం బెంగుళూరు నించి ఏంతెచ్చావో చూడనీ!" అన్నాడు చలపతి.

అతను అనడం ఆ మాటలే అన్నా, అతని చూపులు ఇంకేదో చూడటం కోసం తాపత్రయపడుతున్నాయి.

విషయాన్ని వెంటనే పసిగట్టేసిందావిడ.

"హమ్మయ్య అయ్యగారు అయిపోయాడు" అనుకొన్నది.

బెంగుళూరు నుండి వస్తూ వస్తూ, చలపతికోసమని ఓ ఖరీదైన రిస్టువాచీ. గజం పాతిక రూపాయలుచేసే పాంటు గుడ్డలూ, వెండి సిగరెట్ కేసూ తెచ్చింది మంజరి. ఇవన్నీ కొనాలని ఆవిడ ముందుగా అనుకోలేదు. షాపులో కెళ్ళాకకూడా కొందా మనుకోలేదు, పార్టనర్ దగ్గర ఇంకా పచ్చనోట్లు మిగిలి వుండటాన్ని చూసి ఈ రూపంగా వాటిని సద్వినియోగం చేసింది మంజరి. అనవసరంగా కొన్న ఆ వస్తువులు, ఈ అదునులో అవిన్నూ అదుకొన్నాయి.

ఇవి ఎందుకొన్నావని గానీ, డబ్బెక్కడదని కానీ, చలపతి అడగనూలేదు; మంజరి చెప్పనూలేదు. ఒకవేళ చలపతి అడగటమే జరిగితే, నిజం చెప్పేద్దామనీ, అప్పుడతని ముఖమెలా ఉంటుందో చూడామని మంజరి అనుకొంది. కానీ చలపతి ఆ అవకాశాన్ని మంజరి కివ్వనే లేదు....

"మంచి లొకేషన్స్ దొరికాయా ?" అన్నాడు చలపతి. వాచీని తిప్పితిప్పి చూస్తూ "వాచీ బాగానే ఉందిసుమా మంజరీ ! బహుశా ఇది నీ సెలక్షన్ అనుకొంటాను. ఏ మాత్రం అయిందేమిటి ?"

"మార్కెట్ రేటు చాలా ఉందనుకోండి, ఇది స్మగుల్డ్ వాచీ అట. అంచేత మూడు వందల చిల్లరెంతో అయింది—నేనేమో. ఎక్కడున్నా మీకోసం ఇలా పాకులాడుతూ ఉంటాను. మీరేమో. నిష్కారణంగా నా మీద ఖస్సు బుస్సు మంటారు." అన్నది మంజరి.

"ఈ పంపిణీమీద నన్నెంత కాలం సాధిస్తావు మంజరీ ?" అన్నాడతను నవ్వుతూ.

"జన్మకు సిగ్గులేకపోతే సరి" అనుకొన్నది మంజరి.

చలపతి ఏదో పనున్నదంటూ వెళ్ళిపోయిన గంటకల్లా ఓ

అందమైన కారు వాకిటిముందు ఆగింది. ఆ కారును తనెక్కడో చూసింది కానీ, ఎక్కడ చూసిందీ, ఎప్పుడు చూసిందీ మంజరికి జ్ఞాపకం రాలేదు. ఈ మద్రాసు వచ్చాక తనిలాంటి కార్లు కట్టుకు పోయినన్ని చూసిందాయె! ఎన్నని జ్ఞాపకముంటాయిగనక?

అంతలోనే డ్రైవర్ అల్లంత దూరంనుండే వంగి వంగి దణ్ణాలు పెడుతూ వచ్చి మంజరికో చిన్న కవరందించాడు.

"ఏమిటి?" అన్నది మంజరి.

పోస్టుమాన్ నుండి తప్ప, విడిగా ఉత్తరా లందుకోవడం మంజరి కిదే మొదటిసారి.

"అమ్మగారు పంపించారమ్మా!" అన్నాడు డ్రైవరు.

ఉత్తరం విప్పిచూసిందాకా దాన్ని కల్యాణి రాసి ఉంటుం దని మంజరి ఊహించలేకపోయింది.

"నీతో చాలా పనుంది. ఎన్నో విషయాలు మాట్లాడాలి. సాయంత్రం కారు పంపిస్తాను. తప్పకుండా రావాలి. బహుశా రాత్రల్లా నువ్వు ఇక్కడే ఉండిపోవలసి వస్తుందేమో! మీ "ఆయ నతో" ఈ రాత్రి రాననే చెప్పు. తియ్యని ముద్దులతో,....

నీ

కల్యాణి"

ఉత్తరాన్ని మరోసారి చదువుకొంది మంజరి. ఎందుకు రమ్మన్నది అందులో ఏమీ లేదు.

"అమ్మగారికి వొంట్లో బావోలేదా?" అన్నది మంజరి.

ఏం చెబితే ఏం చిక్కువస్తుందో తెలిసిన డ్రైవర్ "తెలీ దమ్మా! నేను డ్యూటీమీదకు రాంగానే ఈ కవరిచ్చారు. నాకు తెలియదండీ!" అన్నాడతను.

"సరే! అలాగే నని చెప్పు" అన్నది మంజరి.

డ్రైవర్ సలాంకొట్టి పోయాడు.

ఇహ మంజరి సుఖంగా కుర్చీలో కూచోలేక పోయింది. ఇంకోసారి మరోసారి ఉత్తరం చదివింది. అక్షరాలన్నీ గొగ్గురు గొగ్గురుగా ఉన్నాయి. సంతకం దిద్దినట్లుగాకూడా ఉంది. ఆరోగ్యం బాగులేదనే మంజరి శంకించసాగింది. కానీ అదే నిజమయితే, తన్ను వెంటనే రమ్మంటుందిగానీ. సాయంత్రందాకా ఆగమని

ఎందుకంటుంది. తనతో ఏవో విషయాలు మాట్లాడాలని కూడా రాసింది. కొంపదీసి యీ బెంగుళూరు ప్రయాణం కల్యాణికి తెలిసిపోయిందేమో నని మంజరి భయపడింది. ఖర్మకాలి కల్యాణి తనను నిలవదీసి అడిగితే, ఏం చెప్పాలిసిందీ మంజిరికి తోచ లేదు.

ఇసుళ్ళలాగా ఆలోచనలు ఆమెను ముసురుకొన్నాయి. ఆమె తనూ తొలిసారిగా మెహతా ఆఫీసులో కలుసుకోవడం, ఇద్దరూకలసి అతగాణ్ని ఆటలు పట్టించడం, ఆ రాత్రి తను కల్యాణి యింట్లో గడపడం. కల్యాణి చెప్పిన గత చరిత్రా .... ఇవన్నీ—సినిమా పరిభాషలో రీల్సులాగా ఆమె మనో వీధిలో మెదిలాయి. ఈ మధ్యకాలంలో, తను కల్యాణిని కలుసుకొని ఉండవలసిందనీ, అలా కలుసు కొనకపోవడం అన్యాయమనీ, ఆమె బాధపడింది. దురదృష్ట మేమిటంటే, ఏదో ఒకటి రెండు సార్లు తప్పితే. తనకు కల్యాణి అసలు జ్ఞాపకమే రాకపోయింది.

సాయంత్రానికి ముందుగానే, మంజరి మేకప్ చేసు కొంది. మేకప్ లేకుండా అసలు అడుగు బైటకు పెట్టడానికే వీల్లే దన్నాడు చలపతి, సినిమా స్టారన్న తరువాత గ్లామర్ పెంచుకో వాలిగానీ చంపుకో కూడదన్నాడు. తారల బతుకంతా గ్లామర్ మీదనే ఆధారపడి ఉందన్న అసలు రహస్యాన్ని కూడా చలపతి చెప్పేశాడు.

మేకప్ పూర్తికావడానికి దాదాపు గంటన్నరకు పైగా పట్టింది. బెంగుళూరునుంచి తెచ్చిన చీర, జాకెట్ వేసుకొంది. నిలువుటద్దంముందు నిలబడి ఒక్కసారి ఆపాదమస్తకం చూసు కొన్నది మంజరి, ఆమె సౌందర్యం ఆమెనే ముగ్ధురాలిని చేసింది. ఈ అందమైన శరీరం ప్రక్కగా చలపతిని, వెంకటేశ్వర్లును, మెహతాను, పార్టనర్‌ను ఊహించుకొని చూసింది. ఎవ్వరూ సరి పోలేదు. సుతారంగా కిందిపెదవి కొరుక్కుంటూ, తన బొమ్మకు తనే కన్ను గీటింది మంజరి। అప్రయత్నంగా మంజరి పెదవుల మీద మెరపులాంటి చిరునవ్వు వెలిగి అక్కడే ఇంకిపోయింది. తాయారు రాకపోతే. ఇంకెంతసేపు అలా చూస్తూ ఉండేదో ఆమెకే తెలీదు.

"ఇయ్యాల దేవకన్నెలాగుండారండీ అమ్మాయిగోరూ!" అన్నది తాయారు.

మంజరి చెక్కిళులు రవంత గందరించాయి.

"నిజంగానంటే తాయారూ?"

"నన్ను సంపకున్నట్టుండీ అమ్మాయిగోరు! అప్సరస వోలె ఉన్నరుండీ! ఇంక జనం మీ ఎనకాతల...."

ఎవరో నెత్తిమీద పెటీమని బాదినట్టు ఆగిపోయింది తాయారు దానికి మనుషుల బలహీనతలు తెలుసు. అందులోనూ, అట్టడుగు బతుకు బతుకుతున్న మనిషేమో, ఆ బలహీనతలు మరింత స్పష్టంగా తాయారుకు అవగాహ నవుతాయి.

"అమ్మాయిగారూ! యాడికెల్లినా మీ ఊసే ననుకోరి! మీ అంత సక్కంది ఈ సినీమా స్టాపుల్లో లేరంటండి! మీ గొంతుకూడా మా పసందుగా ఉంటదంటండీ! మీరు డైలాగులు అంటావుంటే పైన పొయ్యే పచ్చులు కూడా ఆలకిత్తాయంటండీ! ఇంకో యాడాదిపోతే మీరు యాకంగా బొంబాయి పట్నానికే మకాం ఎత్తేత్తారంటండి అమ్మాయిగారూ!"

మంజరి చాలా హాయిగా నవ్వేసింది.

"ఎవరన్నారే ఇవన్నీ నీతో?"

"ఓ రనే దేంమండి, అమ్మాయిగారూ! నే నేడకెల్లినా మీ వూసే యినపడతా వుంటదనుకోరి! "మా దొరసానమ్మగారు బొంబాయి ఎల్లకపోతే, ఇంకీ పట్నంలో ఎల్లే వోల్లేలేరని నే నంటావుంటనుండీ!"

"ఓసి నీ అసాధ్యం పాడుగానూ!" అన్నది మంజరి, దాని మాటలను ఔననిగానీ, కాదనిగానీ తేల్చకుండా. "ఉండవే! రేపెప్పుడన్నా మన కంపెనీలో కనుక్కొంటాను, చిన్న వేషమే దన్నా దొరికితే వేద్దువుగానీ, పాపం లోగడ నన్ను నోరారా అడగను కూడా అడిగావు" అన్నది మంజరి.

"అదీ మీకాడ నైతేనే యాత్తానుండి! ఇంకోదాం దెగ్గిర యాసం కట్టమంటే, నావల్ల కాదండీ! మీ పాదాల్ని నమ్ముకో నున్నా. సీనీమాలో కూడా మీ అడుగంటే ఉండాల్నుండి" అని వో చిన్న షరతుకూడా పెట్టింది తాయారు.

మంజరి ఏదో అనబోయింది. కళ్యాణి కారువచ్చి వాకిట్లో ఆగింది.

"నేనేదో పనిమీద పోతున్నానే తాయారూ! అయ్యగారొస్తే నేనీ రాత్రి రానని చెప్పు."

"సరే నండమ్మాయిగారూ!" అన్నది తాయారు.

మంజరి కారెక్కింది. ఓ చిన్న ఊగు ఊగి కారు బయలుదేరింది. కోడంబాకం గేటుదగ్గర కొచ్చేసరికి అదికాస్తా మూసి ఉంది. అటూ యిటూ చాలా కార్లున్నాయి. తమకు ముందున్న ఓ కారుచుట్టూ చాలామంది మూగారు. కొంతమంది ఈలలు వేస్తున్నారు. ఇంకొంతమంది చప్పట్లు చరుస్తున్నారు. కొన్ని గొంతులు "వేలైక్కారి—వేలైక్కారి" అంటున్నాయి.

"ఏమిటదీ?" అన్నది మంజరి.

"ఎ.బి.సి. 5473 కారండీ!" అన్నాడు డ్రైవరు.

మంజరి కేమీ బోధపడలేదు. ఆ సంగతి తెలిసినవాడల్లే డ్రైవరు "సరసగారి కారండీ అది!" అన్నాడు.

ఆ పేరు మంజరికి చాలా పరిచితమయింది. అగ్రశ్రేణి తారాగణంలో సరసకూడా వొకతె. ఒకసారి గావును కార్లో పోతుంటే, మంజరి ఆవిణ్ని చూసింది. ఆ చుట్టూ మూగిన వారందరూ ఆమె ఫాన్సు! చలపతిగావును ఎప్పుడో అన్నాడు: సరసను చూడటంకోసం, ఆవిడ ఇంటిముందు గంటలకొద్దీ జనం నిలబడిపోతారన్నాడు. భగవంతుని దయవల్ల తనకూ నాలుగు పిక్చర్లు చిక్కి అందులో మంచివేషాలే దొరికితే, తన కారు పోతున్నప్పుడు కూడా జనం యిలాగే మూగుతారు. బహుశా ఇంతకన్నా ఎక్కువమందే తన్ను చూడ్డానికి, ముసిరినా ముసురొచ్చు. సరసకు మంచి పేరయితే ఉందిగాని ...

కారు పోర్టికోలో ఆగడమూ, డ్రైవర్ తలుపు తీయడమూ కూడా మంజరి గ్రహించే స్థితిలో లేదు. ఆవిడ ఆలోచనలన్నీ వేలాది ఫాన్సుమీదా, వారు రాసే ఉత్తరాలమీదా, శతదినోత్సవాల కెళ్ళినప్పుడు తన ఆటోగ్రాఫుల కోసం విరగతొక్కుకువచ్చే జనంమీదా ఉన్నాయి.

"హలో!"

మంజరి బుర్రంతా క్షణకాలం మొద్దుబారిపోయింది. ఆవిడ చుట్టూ చూసి, ఎదురుగా ఉన్న కళ్యాణిని పలకరించబోయి, నవ్వి ఊరుకున్నది.

"హలో ! ఎలా ఉన్నావమ్మా ?" అన్నది కళ్యాణి.

"వెరీ వెల్" అన్నది మంజరి.

ఇద్దరూ మేడమీది కొచ్చారు. ఎదురు బొదురుగా కూచున్నారు.

"ఏమన్నా తింటావా ?" అన్నది కళ్యాణి.

"వొద్దు."

"పోనీ, ఏ డ్రింకన్నా తాగుతావా ?"

"వొద్దక్కా" అన్నది మంజరి.

"అలా వీల్లేదే చెల్లమ్మా ! రెండు డ్రింక్సు తెప్పిస్తాను, అందులో లైట్‌గా, అబ్బే చాలా లైట్‌గా-కలపమని చెబుతాను. లాభంలేదు మంజూ ! నువ్విలా తల తిప్పేస్తే వూరుకొనే దాన్ని గాను, ప్లీజ్, నా కోసమన్నా..."

"తరవాత చూద్దాం" అన్నది మంజరి.

"దట్సాల్" అన్నది కళ్యాణి. "ఈ మధ్య నీ దర్శనమే లేదేమిటమ్మా ? రెండు మూడుసార్లు నువ్వుంటే ఎంతబావుంటుందా అనుకొన్నాను. నీ కోసం వద్దామన్నా అడ్రస్ తెలీదాయె. జయా ఫిలింస్‌లో అడిగితే చెప్పారు" అన్నది కళ్యాణి.

మంజరి గుండె గతుక్కు మన్నది. జయా ఫిలింస్‌లో కళ్యాణికి ఏం చెప్పారు ? తన ఎడ్రసా ? తనిలా బెంగుళూరు వెళ్ళినట్లూ ?

"నువ్వు తప్పకుండా పైకొస్తావ్ మంజూ ! భగవంతుడు మాకెవ్వరికీ లేని గొప్పవరం నీకిచ్చాడు. నీ అందం ముందు మేమంతా బలాదూర్ అనుకో" అన్నది కళ్యాణి నవ్వుతూ.

"ఏమిటక్కా నీ చాదస్తం."

"నేనూ ఆడదాన్నయి పోయానుగానీ మంజూ ! లేకపోతే నిన్నీపాటికి నిలువునా కొరుక్కు తినేసి ఉందును.

మంజరి సిగ్గుపడింది.

కళ్యాణి తనుకూడా మంజరి ప్రక్కనే కూచుని, ఆవిణ్ని తనకేసి తిప్పుకుంది.

"కొన్ని విషయాల్లో మద్రాసుకున్నా బెంగుళూరు చాలా బావుంటుంది మంజూ! ఏమీ తోచనప్పుడు నేనలా వెళ్ళొస్తుంటాను. ఆ పార్ట్నర్, అతని పేరు ప్రసాద్ గదూ?"

"ఊఁ" అన్నది మంజరి.

"పిసినారికాడు...ఎంత బావుంటాయి మంజూ నీ కళ్ళు! మంచి సీక్వెన్సులో, ఆ కళ్ళకు రెండు క్లోజప్ లిస్తే, జనం చచ్చి వూరు కొంటారనుకో" అన్నది కల్యాణి.

"నీ ఉత్తరంచూసి, నీ వొంట్లో బావోలేదేమో నను కొన్నాను" అన్నది మంజరి.

"నిజంగా బావోలేదు మంజూ! నిన్నా. ఇవ్వాళ ఉన్న కాల్‌షీట్స్ అన్నీ కాన్సిల్ చేసేశాను. డాక్టర్ ఎక్కడికీ కదలొద్దనీ, బెడ్ రెస్టు తీసుకోమనీ చెప్పాడు. ఈ ప్రొడ్యూసర్లేమో ప్రాణాలు తోడేస్తున్నారు. ఒకాయన ఇంతకు ముందుదాకా ఇక్కడే ఉన్నాడు. ఓ అరగంట, ఇలా వచ్చి అలా వెళ్ళమంటాడు. ఈ చిన్న సీనూ తీసేస్తే ఈ సెట్ తో పనయిపోతుందంటాడు. ఇప్పటికే తను పీకలదాకా మునిగిపోయాట్ట. నన్నొచ్చి ఉద్ధరించమంటాడు. వెధవ గోల, ఇంకో వారం దాకా మాట్లాడొద్దని వచ్చేశాను. అయినా, మళ్ళా పొద్దుటే తయారవుతాడు, ప్రాణాలు కొరుక్కుతినేస్తాడు. రోజుకు ఇరవై గంటలు పనిచేసినా తరగడంలేదు మంజూ!" అన్నది కల్యాణి!

మంజరి కిదంతా చిత్రంగా తోచింది వేషాలు దొరక్క, నానా బాధలూ పడేవాళ్ళు పడుతుంటే. కొంతమంది, వేషాలు వెయ్యలేకా తీరుబాటులేకా చచ్చిపోతున్నారు.

"నువ్విక్కడ లేవు, ఏదో ఆలోచిస్తున్నావు." అన్నది కల్యాణి.

"లేదు, లేదు" అన్నది మంజరి సర్దుకొంటూ.

"బుకాయించకమ్మా పిల్లా! కొంపదీసి ప్రసాద్‌గాన్నీ జ్ఞాపకం రాలేదుకదా?"

"లేదు" అన్నది మంజరి నవ్వి.

"తరవాత నువ్వే వొప్పుకొంటావుగానీ, ముఖ్యంగా నీకొక్కదాన్ని సలహా లిద్దామని పిలిపించాను. అసలు వొంట్లోబావుంటే నేనే వద్దామనుకొన్నాను. డాక్టరేమో కదలకూడదన్నాడాయె. అదీ గాక అడుగు బయటపెడితే, జనం చుట్టేస్తారాయె. ఈ బాదరబందీ పడలేక నిన్నే పిలిపించాను. నీ కీరాత్రి ప్రోగ్రామేమీ లేదుగా ?" అన్నది కల్యాణి. "ప్రోగ్రాం" అన్న పదం వచ్చినప్పుడు ఒక కన్ను సగంమూసి నవ్వుతూ.

మంజరికూడా నవ్వి "ఊఁహూ" అన్నది.

"డాక్టర్ వద్దన్నాడుగానీ, నేను మాత్రం సిగరెట్ కాల్చకుండా ఉండలేకపోతున్నా నమ్మాయ్ ! ఎవరన్నా ఫ్రీగా మాట్లాడే వారుంటే ఆ ధ్యాసలోపడి కాస్సేపన్నా మరచిపోవచ్చు మధ్యాహ్నం వొద్దు వొద్దనుకొంటూనే, అయిదారు సిగరెట్లు కాల్చేశాను. ఆయా చూసి దాచేసింది. కుర్రాణ్ణి పంపించి మరో పాకెట్ తెప్పించాను.... నీ బ్రాండ్ ఇదేనా ?"

మంజరి ఆశ్చర్యంగా, కళ్యాణికేసి చూసింది, కళ్యాణి సిగరెట్లు కాలుస్తుందని, ఆవిడ కింతవరకూ తెలీదు.

"అదేమిటి మంజూ ? అలా చూస్తావేం ? నువ్వసలు స్మోక్ చెయ్యవా ఏం ఖర్మం ?"

తను అంతగా దిమ్మరపోయినట్లు కనిపించి ఉండకూడదని మంజరి అనుకొనే వేళకే పరిస్థితి చేయిదాటి పోయింది.

"ఆఖరికి మంచి సిగరెట్ కూడా కాల్చుకోకపోతే ఈ సంపాదనంతా ఎందుకమ్మా తగలెయ్యనా ? ఇష్టమొచ్చింది ఇష్టమొచ్చినంత తినే ప్రాప్తం మన కెటుగూడీ లేదనుకో. కనీసం, ఆ వార మిగతావాటిల్లో నన్నా పూడ్చుకోకపోతే ఎలా ?........ ఇదివరకు నీకీ అలవాటు లేకపోతే లేకపోయింది. ఈ క్షణం నుండన్నా ప్రారంభించు. ఇంద—ఈ బ్రాండ్ చాలా మంచిది మంజూ ! ప్రతినెలా నేను రెండు మూడు టిన్నులు తెప్పిస్తుంటాను. చాలా మైల్‌గా ఉంటాయి. లంగ్స్ కేమీ దెబ్బతగలదు. అన్నది" కళ్యాణి.

మంజరి తన కొద్దంటే వొద్దన్నది.

"ఇవ్వాళంటే నువ్వు కాల్చనన్నా నేనూరు కొన్నానుగానీ,

ఇంకోరైతే ఊరుకొంటారా? నువ్వు తప్పకుండా సిగరెట్ కాల్చి తీరవలసిన సందర్భాలు బోలెడొస్తాయి. అప్పుడు దేబెముఖం వేసు కొని దిక్కులు చూడనన్నా చూడాలి. లేదా ఆ నిమిషంనుండే కొత్తగా ప్రారంభించనన్నా ప్రారంభించాలి. ఆ గొడవలేవో అప్పుడు పడటంకన్నా, ముందుగానే, వాటన్నింటికి మనం అల వాటుపడి ఉండటం మంచిది. మాటవరసకు, మన ప్రసాదే సిగ రెట్ కాల్చమన్నాడనుకో, నువ్వు కాదంటావా? అనవు. అన కూడదు కూడానూ! సొసైటీలో మూవ్ అవుతున్నప్పుడు, అందరి కన్నా ఓ అడుగు ముందుండాలిగానీ, వొకర్ని చూసి నేర్చుకొనే స్థితిలో మన ముండకూడదు. మనం వొకళ్ళకు నేర్పేటట్టుగా వుండాలి. కాబట్టి డియర్! ప్లీజ్ ట్రై" అన్నది కళ్యాణి, సిగ రెట్‌ను మంజరికిస్తూ.

మంజరి సిగరెట్ తీసుకొంది. చూపుడువేలు బొటనవేలు కలిపి వాటి మధ్యన సిగరెట్‌ను ఇరికించింది.

"నో నొ అలాకాదు" అన్నది, పకపకలాడుతూ కళ్యాణి. మరీ చుట్టను పట్టుకొన్నట్టు పట్టుకోకు, ఇలా సుతారంగా మధ్య వేలికి చూపుడు వేలికి మధ్యంగా సిగరెట్టునుంచాలి. ఊఁ.... గో (అ) న్ ఇంద లైటర్."

మంజరి కాస్సేపు సిగరెట్ కేసి చూసి, నోటపెట్టుకో బోయి, చప్పున తీసేస్తూ "ఏమిటోనక్కా! నాకు సిగ్గుగా ఉంది" అన్నది.

"సినిమా డైలాగ్సును కాస్సేపన్నా మరచిపోదాం మంజూ! ముందు నువ్వు కానివ్వు. తరవాత మాట్లాడుకొందాం" అని కళ్యాణి తొందర చేసింది.

మంజరి కికతప్పలేదు. అయిష్టంగానే సిగరెట్‌ను వెలిగిం చింది. పొగ ముక్కూనోట కమ్ముకొని, మంజరి ఉక్కిరి బిక్కి రయి పోయింది. దానికి తోడుగా ఉమ్మి తడికి సిగరెట్ నాని పై కాగితం విడిలిపోవడంతో, నాలుక నిండా పొగాకు నలుసులు అతుక్కున్నాయి. మంజరి సిగరెట్‌ను మూలకు విసిరేసి, పుక్కి లించింది.

"నువ్వేమన్నా అనుకో అక్కా! ఈపనిమాత్రం నా వల్ల కాదు" అన్నది మంజరి.

కళ్యాణి సన్నగా నవ్వింది.

"పిచ్చిదానా! మనంచేసిన పనులన్నీ మనవల్ల అయ్యేవేనా? మొదట్లో నేనైనా ఇలాగే ఉక్కిరి బిక్కిరయ్యాను. రెండు మూడు రోజులకల్లా అదే అలవాటయిపోయింది. ఒక్కసారి నేనూ సరసా పందాలు పెట్టుకొని కాల్చాం. నాకన్నా అదే రెండు సిగరెట్లు ఎక్కువ వూదేసింది."

"అసలీ అలవాటు నీ కెందుకయిం దక్కా?" అన్నది మంజరి.

"ఏదో పిక్చర్‌లో నా వేషం సిగరెట్ కాల్చవలసి వచ్చింది. ఎన్ని టేక్‌లు తీసినా నాచురల్‌గా రాలేదు. అందుకని పనిమాలా రెండుమూడు రోజులు అద్దం ముందు కూచుని, ప్రాక్టీస్ చేశాను. ఆఖరికి అలవాటయిపోయింది. దరిమిలా, ఈ అలవాటు నాకు బాగా అచ్చొచ్చింది. మంజూ? మనదగ్గరి కొస్తుంటారే "ఫ్రెండ్స్"-వాళ్ళు మనచేత సిగరెట్ కాల్చిందాకా వదలరు. కష్టమెర్స్‌ను. డిసప్పాయింట్ చేసి మనం బావుకొనేదేమీ లేదు. గనక – వారికన్నా ఇనుమిక్కిలిగా మనం కాల్చేస్తుంటాం."

మంజరి ఏదో అనబోయింది. ఫోన్ మోగడంతో అదేదో అనలేదు. కల్యాణి విసుక్కుంటూ వెళ్ళి రిసీవర్ అందుకొని, రెండు నిమిషాలు, ఊఁకొట్టి ఇస్సురంటూవచ్చి కూచుంది. ఆవిడ ముఖం ఇప్పుడుత్సాహంగా లేదు, సోఫాలో జారగిలబడి కళ్ళు మూసుకొంది. రెండు కణతలూ గట్టిగా నొక్కుకొంది.

"ఏమయిందక్కా?" అన్నది మంజరి ఆదుర్దాగా.

కళ్యాణి పెదవి విరిచి, ఏమీ లేదన్నది.

"నేన్నమ్మను నువ్వేదో దాచిపెడుతున్నావు .... పోనీ. ఆరోగ్యం బావోలేకపోతే పడుకొందాం పద! ఈ కబుర్లు ఎప్పుడైనా చెప్పుకొందాం...."

"అదేంకాదు మంజూ!" అన్నది కల్యాణి నిట్టూరుస్తూ.

"నేను చేయగలిగిందేమైనా ఉంటే చెప్పు అక్కా! నీ కోసం తప్పకుండా దాన్ని చేస్తాను" అన్నది మంజరి.

"నిజంగానా మంజూ?"

"నీతోడు" అన్నది మంజరి.

కల్యాణి అమాంతం మంజరిని కౌగలించుకొని ముద్దుల్లో ముంచెత్తింది.

"నువ్వెంత మంచిదానివి మంజూ! భగవంతుడు నా చెల్లెల్ని తీసుకెళ్ళినందుకు తిట్టానుగానీ, అంతకన్నా మంచి చెల్లెల్నిస్తాడనుకోలేదు" అన్నది కల్యాణి.

"నాతో చెప్పడానికింత బాధపడట మెందు కక్కా!"

కల్యాణి రెండుమూడు నిమిషాలపాటు మౌనంగా వుండి పోయింది.

"ఊఁ" అన్నది మంజరి, చెప్పమన్నట్లుగా.

"ఏం చెప్పాలో, ఎలా చెప్పాలో నాకు తోచకుండా ఉన్నది మంజూ! తీరా చెప్పాక అక్కయ్య ఇలా అన్నదేమిటా అని నువ్వు అనుకొని పోతావేమోనని భయపడుతున్నాను."

"భగవంతుడి సాక్షిగా నేనలా ఎప్పటికీ అనుకోను. నా మనస్సింకా నీకు తెలీదు అక్కా! కావాలంటే, నా చర్మం ఒలిచి నీ చేత పెడతాను సరా?" అన్నది మంజరి.

కల్యాణి చేయి చాపింది, మంజరి ఆ చేతిమీద తన చేతి నుంచింది.

"ఏమిటంటే మంజూ .... పోన్లే అమ్మాయ్ ఈ గొడవ లొదిలేద్దాం. ఇంకేమన్నా చెప్పు" అన్నది కల్యాణి.

ఈసారి మంజరి కళ్ళల్లో నీటిజీరలు మోసులెత్తాయి. కల్యాణి సున్నితంగా వాటిని తుడిచేసి, మంజరి కళ్ళను ముద్దు పెట్టుకొంది.

"నిజంగా నేనిటువంటి విషయాలు నీతో అనకూడదు. కానీ తప్పనిసరైంది. నువ్వేమనుకొన్నా సరేనని చెబుతున్నాను" అన్నది కల్యాణి, సన్నగా నిట్టూర్చి.

"రాజన్ అని నాకు తెలిసిన కోటీశ్వరు డొకాయ నున్నాడు మంజూ! ట్రిచ్‌లో ఆయనకు చాలా వ్యాపారాలున్నాయి. దాదాపుగా వంద లారీలు నడుపుతుంటాడు. అతను నాకు చాలారోజుల నుండీ తెలుసు, చాలాసార్లు నన్ను ట్రిచ్ కూడా తీసుకెళ్లాడు.

ఇందాకనే వచ్చాట్ట. నన్ను హోటల్‌కు రమ్మని ఫోనుచేశాడు. నా ఆరోగ్యం బావుంటే, ఏగొడవా లేకపోను ... ఇతన్నీ డిసప్పాయింట్ చేయడం నాకిష్టంలేదు. నా 'బ్లూ మెర్క్యూరీ' కారు అతనే ప్రెజెంట్ చేశాడు. నాకోసం చాలా వేలు తగలేశాడు. ఆరుమాసాల తరవాత, ఇవ్వాళొచ్చి ఫోన్‌చేశాడు. ఏం చెయ్యడానికీ నాకు తోచకుండా ఉంది!" అన్నది కల్యాణి.

మంజరికి విషయమంతా అవగాహనయింది. కానీ తను మాత్రం ఏమని చెబుతుంది గనకా!

"నీతో కులాసాగా గడుపుదామని నిన్ను పిలిపిస్తే, మధ్యలో ఇదో తంటసం తగులుకొన్నదాయె చచ్చి...డాక్టరేమో అసలు కాలన్నా కదపకూడదంటాడు, నన్నడిగితే, మనబోటి వాళ్ళకు ఆరోగ్యం చెడిపోవడమంటూ జరక్కూడదు మంజూ! ఇప్పుడు చూడు ఎలాంటి గండకత్తెర వచ్చిపడిందో. నామీది గౌరవంతో నువ్వు మాట దక్కిస్తావనుకో మంజూ! నువ్వు లేకపోతే నాగతేం గానా అని?"

మంజరి కళ్లు మూసుకుని నిట్టూర్చింది.

"నేనతనికి ఇప్పుడే ఫోన్ చేస్తాను మంజూ! నువ్వు నా చెల్లెలివని చెబుతాను, నువ్వుకూడా అత నడిగితే అంతేచెప్పు. మనిషి బంగారంలో మునిగి తేలుతుంటాడు, నువెంత రొళ్ళుకున్నా తెలుసుకోలేనంత డబ్బున్న వాడు, అతనికి గురి కుదిరిందంటే చాలు, నీకూ వోకారు 'ప్రజెంటు'గా దొరుకుతుంది.... అసలీ గొడవలన్నీ నీకనవసరం అమ్మాయ్! అవేవో, నేనూ అతనూ చూసుకొంటాం....మరి నువ్వు బయలుదేరు. కింద కారు రెడీగా ఉంది. హోటల్ కైలాస్. రూమ్ నెంబర్ 24 లో ఉన్నాడు. ఎర్రగా, బొద్దుగా ఉంటాడు."

మంజరి లేచి నిలబడింది.

కళ్యాణి ఒకసారి మంజరిని ఎగాదిగా చూసి, రెండు బుగ్గలూ పుణికి, మెటికలు విరుచుకుంది.

"నిజంగా నిన్నక్కడకు పంపడం నాకిష్టంలేదు మంజూ! నిన్ను చూసిన కళ్ళతో, నన్ను చూస్తే భూతకి లాగా కనపడతాను. రాజన్ నాకిక దక్కుతాడన్న నమ్మకంకూడా లేదు.

విష్యు గుడ్‌లక్" అన్నది కళ్యాణి కిందికి ఫోన్ చేస్తూ ...
"మంజూ ఎక్కడికో వెడుతుందిట, కారు పంపించు. అవసర మైతే కారుతో సహా డ్రైవర్ని అక్కడే ఉండమను."

మంజరి కిందికెళ్ళిన పావు నిమిషంకల్లా కారు కదిలి పోయిన చప్పుడు కళ్యాణికి వినిపించింది. కిటికీలోంచి, పోతున్న కారుకేసి చూసి తనలో తనే నవ్వుకొంది కళ్యాణి. నవ్వు తూనే నంబర్ డయిల్ చేసింది.

"యస్ డియర్. నేనే మాట్లాడుతున్నాను. మంజరి అప్పుడే బయలుదేరింది. ఇంకో పావుగంటకల్లా రూంకొస్తుంది. మళ్ళా ఉదయమే పంపించు.... బ్రహ్మాండమైన నాటకం అడితేనె గానీ వీలుపడింది కాదు.... అనవసరంగా నా ప్రాణాలు తీశావు... వెరీగుడ్. ఉదయం కలుసుకొందాం...."

కళ్యాణి సోఫాలో కూచుని ఎదురుగా ఉన్న అద్దంలో చూసుకొంది. మెళ్ళో ఉన్న డైమండ్ నెక్లెస్ కొత్తకాంతులతో తళుక్కుమన్నది.

* * *

ఆరు మాసాల్లో పూర్తవుతుందనుకొన్న జయాఫిలింస్ వారి, సాంఘిక చిత్రం ఇంకో నాలుగు నెల్లకుగానీ పూర్తికాలేదు. మూడు రీళ్ళు తీశాక, ప్రసాద్ ప్రోద్బలంమీద, ఆ కథనంతా మార్చివేశాడు రచయిత. మొదటి వెర్షన్ ప్రకారం మంజరి పాత్రకు చెప్పుకో తగినంత ప్రాముఖ్యమేమీలేదు. అదిపూర్తిగా ఎక్స్ట్రా కారెక్టర్ కాదన్న మాటేగానీ, ఆ పాత్రకు, కథతో పెద్ద ప్రమేయం కూడా లేదు. మంజరిని ఆ వేషంలో చూడటానికి ప్రసాద్ ఇష్టపడలేక పోయాడు. అక్కడ నుండైనా కథను మార్చుదామను కొంటే, అప్పటికే మూడురీళ్ళ పిక్చర్ తయారయి కూచుంది. అందుకని, ఆ నెగటివ్‌ను కాస్తా మూలపడేసి, మళ్ళా హరిఓం అంటూ ప్రారంభించారు. ఈసారి ఎన్నుకొన్నకథకూ, మొదటిదానికి ఎక్కడా పోలికల్లేవు. ఈ రెండవ వెర్షన్‌లో మంజరి వేషం సెకండ్ హీరోయిన్‌కు దీటైనటువంటిది. హీరో, హీరోయిన్‌ల కథ సుఖాంతమయితే, మంజరి పాత్ర విషాదంగా ముగిసి పోతుంది. తను చిన్నతనంనుండీ, మనసా, వాచాగాఢంగా

ప్రేమించిన హీరోను మంజరిపాత్ర, తన స్నేహితురాలి కోసం త్యాగం చేస్తుంది. సినిమా భాషలో ఇది గొప్ప సెంటిమెంట్ కింద లెక్క.

"కథ చాలా పకడ్బందీగా ఉంది. నీకు కట్టుకుపోయినంత సింపతీ వస్తుందనుకో!" అన్నాడు చలపతి మంజరితో.

కథను ఈ పంపిణీమీద మళచడంలో, చలపతి హస్త కౌశలం కూడా చాలా ఉంది. అతను రోజూ పనిమాలా కవి గారింటికెళ్ళి, మంజరికి ఇంపార్టెన్సీ వచ్చేలాగా సన్నివేశాలను పేనడం ప్రారంభించాడు. ఒక దశలో, మంజరినే హీరోయిన్‌గా చేస్తే బావుంటుందన్న ఆలోచనకూడా చలపతి కొచ్చింది. కానీ-అంత సాహసానికి ప్రసాద్ సిద్ధపడ లేకపోయాడు.

ఇప్పటికే కంపెనీ, కల్యాణికి బోలెడంత డబ్బిచ్చింది. దాన్ని వొదులుకోవడంలో అర్థంలేదు, అదీగాక_బాగా పేరున్న స్టార్! ఫక్తు ఆవిడకోసం పిక్చరు చూసే జనం చాలామంది ఉన్నారు. పైగా మెహతా కావాలని, కల్యాణి పేరు మనకు సజెస్టు చేశాడు. ఆయన డబ్బు రెండు లకారాలైనా కంపెనీ ఖర్చు చేసింది. చిన్న వేషానికి కల్యాణి వొప్పుకోవడమన్న ప్రశ్నే లేదనుకోండి. అథవా వొప్పుకొన్నా, అన్ని వేలు పుచ్చుకొంటున్న దానిచేత, మనం చిన్న వేషం వేయించడం మాత్రం ఏం సబబు? రెండో వెర్షన్ ప్రకారం మంజరి, కారెక్టర్ కూడా మంచిదే! హీరోయిన్‌కు లేని గ్లామర్ ఈ కారెక్టరుకుంది. ఈ పిక్చరిలా పోనివ్వండి. రిజల్టు చూశాక, బావుంటే నెక్స్‌ట్ పిక్చర్‌కు, మంజరే మన హీరోయిన్" అన్నాడు ప్రసాద్.

చలపతికి ఇంకేమనడానికి అవకాశం లేకపోయింది. ఈ విషయమంతా మంజరికి చెప్పినప్పుడు ఆవిడ సంతోషించకపోగా చలపతిని ముక్క చీవాట్లు వేసింది.

"ఇలాంటిపనులు నాకు తెలీకుండా మీరెప్పుడూ చెయ్యకండి. కల్యాణి మనస్సు బాధపడే పక్షంలో, నేనసలు ఏ వేషమూ వెయ్యను అని ఖండితంగా చెప్పేసింది మంజరి.

"నన్నుద్ధరించడానికి వేషాలేస్తున్నావా?" అన్నాడు చలపతి.

"కానేకాదు. నా ఉద్ధరింపుకోసమే వేస్తున్నాను. కనకనే నేనింత గట్టిగా చెప్పాలి సొచ్చింది. నేనే స్వయంగా కాదంటున్న ప్పుడు మీరెందుకు పట్టుకు పాకులాడుతున్నారో బోధపరదు. మనమీ విషయమై సాగతీసి మాట్లాడుకోవడం మానేద్దాం" అన్నది మంజరి.

చలపతి ఇంకేమీ అనలేదు.

ఇటీవల వారిద్దరి మధ్యాగల సంబంధాలు రవంత చెడి పోయినట్లు అనిపిస్తుంది. అయితే ఈ మాటలను చలపతిగానీ, మంజరిగానీ వొప్పుకోలేరు. మూడో ప్రాణి ఎదట వారింతవరకూ బయటపడని మాట నిజమే! కానీ, ఏ క్షణాన ఈ అగ్ని పర్వతం పేలినా పేలవొచ్చు.

మంజరి తన పట్టునుండి మెల్లిగా జారుకొంటున్నదనీ, రెక్కలొచ్చిన ఈ పక్షి ఎక్కువకాలం తన పంజరంలో వుండ దనీ చలపతి అనుమానించ సాగాడు. అతని అనుమానాలకు ఆధారాలున్నాయి. చలపతి వద్దంటున్నా వినకుండా మంజరి రెండు దఫాలు, రాజమణికి చాలా పెద్ద మొత్తాలు పంపించింది. ఆ రోజున వారిద్దరూ శత్రువులకన్నా హీనంగా పోట్లాడు కొన్నారు.

"ఇది నాడబ్బు, దాన్ని నా ఇష్టం వచ్చినట్లు ఖర్చుచేసుకునే హక్కు నాకుంది. నేనైనా దుబారా చెయ్యకపోవడంలేదు. తాగి తందనా లాటడంలేదు. మా అక్కయ్య ఇబ్బందుల్లోఉంది పంప మన్నది. పంపుతున్నాను. ఇందులో మీరు రుంజుకోడానికి కారణమేమీ లేదు" అన్నది మంజరి.

"ఏదో వొకరోజున నీ నోట ఈ మాటవస్తుందని నాకు తెలుసు. డబ్బు నీదన్నమాట నిజమే! దాన్ని నువ్వు దుబారా చెయ్యటంలేదన్నమాట నిజమే! అవసరమయితే మీ అక్కకు రెండుమూడు వందలు పంపించు. నేను కాదనను. వేలకు వేలు పంపి నువ్వేమయి పోదామని? ఖర్మగాలి ఈ పిక్చర్ కాస్తా ఫ్లాపైతే చూచుంచే నీ ముఖం చూసేవాడే ఉండడు. అప్పుడు మన తిండికైనా గడవాలిగదా! కాస్తంత ముందుజాగ్రత్త పడమన్నాను

గానీ, మీ వాళ్ళను కాల్చుకుతినమని నే నంటానా ? అయినా రాజమణి నీకేమాత్రం రక్తబంధువో నాకు తెలీని సంగతా ?" అన్నాడు చలపతి.

"రక్తబంధువు కానిమాట నిజమేగానీ, మీకన్నా నాకది చాలా దగ్గర చుట్టం" అన్నది మంజరి.

"అయితే నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు తగలడు. నాకేమీ తెలీదు" అని తాత్కాలికంగా అస్త్రసన్యాసం చేశాడు చలపతి.

ఇహ చలపతి ఈ ఇంట్లో కాలుపెట్టడని తాయారు అనుకొంది గానీ, మంజరి అనుకోలేదు. చలపతి వ్యక్తిత్వానికున్న విలువ లేపాటివో మంజరికి క్షుణ్ణంగా తెలుసు. ఆరోజు వస్తాడని మంజరి కూడా అనుకోలేదు గానీ, మొన్నాటి సాయంత్రంలోగా అతను రాక మానడనీ ఆవిడనుకొన్నది. అయినా చలపతి సాయంత్రానికే వచ్చి పాతిక రూపాయలు అడిగి పుచ్చుకొని వెళ్ళిపోయాడు. మంజరి తనలో తను నవ్వుకొంది.

కళ్యాణి ప్రోద్బలం మీదనే మంజరి కోడంబాకం నుండి త్యాగరాయనగర్‌కు మకాం మార్చింది. అద్దెకింద నెలకు రెండు వందల పైచిలుకు ఖర్చయి పోతోంది. ఇవన్నీ ఆలోచించి, కొంత కాలం దాకా తనా ఇంట్లోనే ఉంటానన్నది మంజరి। ఆదాయానికీ ఖర్చులకూ పొంతన లేకపోతే ఉద్దుకుడిచి చావాలిసొస్తుందన్నది.

"అందుకని నువ్వు పిసినారి బతుకు బతుకుతావా ? అవసరాలను క్రమంగా పెంచుకొంటూ పోవాలి. ఆ మేరకు ఆదాయాన్ని కూడా సాధించాలి. డబ్బు పిండడం చాతగానివాళ్ళు అవసరాలను కుదించుకొంటారు. వాళ్ళు మంచాన్నిబట్టి కాళ్ళు ముడుచుకునే మనుషులు. మనం కాళ్ళను బట్టి మంచాలను మార్చుకొనే మనుషులం. అది తేడా।" అన్నది కళ్యాణి.

"అయినా ఆయన్నడిగి చూస్తాను" అని వో మాట అడ్డం వేసింది మంజరి.

"ఆయనెవరు ? ఓహో చలపతినా ?" అని ఫక్కున నవ్వింది కళ్యాణి. "వాణ్ణడిగితే ఏదీ కాదంటాడు. అవన్నీ

నువ్వు వినకు, అసలు నువ్వింతకాలం ఆ గుహలో ఉండటమే నా కాశ్చర్యంగా ఉంది, మన విలువ మన పరిసరాలనుబట్టికూడా మారుతుంటుంది. మంజూ! బ్రహ్మాండమైన పాలెస్‌లో ఉండు. పదిమంది పనివాళ్ళను పెట్టుకో, రెండుకార్లు కొనెయ్. అందాకా అణుకువగా పడివుంటే, ఆ చలపతిగాడికో కారు పడెయ్. బ్యూటిఫుల్ ఫర్నిచర్ పర్చేస్ చెయ్యి. నువ్వు వెళ్ళనవసంరంలేదు. ఏ కంపెనీవాడయినా, రెక్కలు కట్టుకొని వాలతాడు. కనీసం రెండు ఫోన్లయినా ఉండాలి. పోతే—"

మంజరి ఫక్కున నవ్వింది.

"నా మాటలు నీకు నచ్చలేదు గదూ!" అన్నది కళ్యాణి.

"అందుక్కాదు. ఈ పూట నీకు మోతాదు మించింది. అందుకూ నే నవ్వింది సరే మళ్ళా కలుద్దాం."

త్యాగరాయనగర్ వచ్చిందాకా కళ్యాణి వదల్లేదు. ఇల్లు కూడా తన సెక్రటరీచేత కళ్యాణే ఫిక్స్‌చేయించింది. ప్రసాదూ, మంజరీ వెళ్ళి ఆ ఇంటిక్కావలసిన ఫర్నిచర్ పట్టుకొచ్చారు. వేయి రూపాయల వ్యయంతో, చలపతి నేలంతా తివాచీలతో కప్పేశాడు. మంజరి మేడమీద ఐదు గదులూ తనకింద ఉంచుకొన్నది. పనివాళ్ళు, చలపతీ కింద అంతస్తులో ఉంటున్నారు. చలపతి తనుకూడా పైనే ఉంటానన్నాడు. మంజరి దాన్ని పడనివ్వలేదు.

"పైనేమిటి కిందేమిటండీ? దానికీ దీనికీ మధ్య మైళ్ళ దూరం ఉన్నట్లు మాట్లాడతారేం? కింద బోలెడంత సామానుంది. ధాన్నంతా పనివాళ్ళ పరంచేసి మనం పైన కులుకుతూ కూచుందామంటారా?" అన్నది మంజరి.

"అదన్నమాట సంగతి. అయితే చెప్పావు కాదేం? అవును సుమా? నువ్వన్నదీ రైటే! బోలెడంత డబ్బుపోసి కొన్నాం. చేతులు దాటాక యేమనుకొన్నా ప్రయోజనం లేదు" అన్నాడు చలపతి.

జయా ఫిలింస్‌వారి పిక్చర్ ఇక కొద్దిరోజుల్లో రిలీజవుతుందనగా, పబ్లిసిటీ కాంపైన్ ప్రారంభమైంది. ఈలోగా మంజరి

మరొకసారి మెహతాను కలుసుకొంది. వాల్‌పోస్టర్సులో తనపేరు వెయ్యడమే చాలదనీ, తన బొమ్మకూడా ఉండాలనీ మంజరి పట్టు పట్టింది. పనిలో పనిగా కళ్యాణిచేత కూడా చెప్పించింది.

"పిక్చర్ బాగా పోవాలంటే ఏదో వో విడ్డూరం ఉండాలి గదా మరి! జయా ఫిలింస్‌వారి పిక్చర్‌లో 'మంజరి' నటించడం విడ్డూరం! "అందాలతార మంజరి" అని బోల్డ్ లెటర్స్‌లో వేయించండి. సెక్సీగా ఉన్న ఓ స్టిల్ కూడా తగిలించండి. జనం జేబులు ఖాళీచేసి మీ పెట్టుబడికి ఇబ్బడి ముబ్బడిగా ముట్టచెబుతుంది" అని సలహా ఇచ్చింది కళ్యాణి.

ఈ మాత్రం మెహతాకు కూడా తెలుసు. అతను మట్టిలో నుండి బంగారం పోగుచేసే మనిషి. ప్రొడ్యూసర్ల ఖర్చుమీద అతను బ్రహ్మాండమైన వాల్‌పోస్టర్లు తయారు చేయించాడు. ప్రముఖ తారాగణం పేర్లకిందుగా మంజరిపేరూ, బొమ్మా వేయించాడు. పత్రికాప్రకటనల్లో కూడా మంజరిపేరు చేర్చారు. పత్రికలు సినిమావార్తలు ప్రచురించినపుడల్లా మంజరి పేరును అచ్చువేస్తూ ఉన్నాయి.

చలపతి ఈ పత్రికలన్నీ పోగుచేసి మంజరికి చూపెడుతూ వుండేవాడు. మొదట్లో ఎంతో ఆసక్తిగా మంజరి వాటినిచూసింది గానీ, ఇప్పుడా తీరుబాటే లేదు. చలపతి సలహామీద అరవ, హిందీ భాషలూ, కళ్యాణి సలహానునుసరించి డాన్సు పాఠాలూ మంజరి నేర్చుకుంటోంది. ఆవిడకు సరిగ్గా నాట్యం రాని కారణాన, డాన్సు ఉండవలసిన రెండు సీక్వెన్సుల్లో ఇంకెవరినో పెట్టి షూట్ చేయవలసివచ్చింది. జయాఫిలింస్‌వారు పత్రికా ప్రతినిధులకు, నటీనటులకు, సాంకేతిక సిబ్బందికీ బ్రహ్మాండమైన పార్టీ యిచ్చారు. ఆ తరువాత పిక్చర్‌ను చూపించారు. సినిమా ప్రపంచంలోని హేమా హేమీ లందరూ వచ్చినప్పుడు ఎవరితో ఏ యే స్థాయిలో మాట్లాడాలో, ఎవరికి వంగి నమస్కరించాలో, ఎవరికి తల వంచితే సరిపోతుందో, చిరునవ్వుతోనూ 'ఓ' అనడంతోనూ సరిపెట్టవలసిన వారెవరో — చలపతి వైనవైనంగా మంజరికి బోధించాడు.

"ప్రొడ్యూసర్లు కూచునేచోట మన మనుష్యులు కొందర్ని

ఏర్పాటు చేశాను. నువ్వొచ్చినపుడల్లా వారు నిన్ను గురించి నాలుగు ముక్కలంటు టారన్నమాట! సందర్భాన్నిబట్టి చప్పట్లు కొట్టడం, ఈలలు వేయడం కూడా చేస్తారు. వారి కేదో మనం తరవాత ముట్టచెబుదాం, పనిలో పనిగా మనం పేపరువాళ్ళకు రేపో పార్టీ యిద్దామా?" అన్నాడు చలపతి.

"అవసరమంటారా?"

"తప్పకుండానూ! నువ్వు తప్ప ఈ పిక్చర్‌లో మిగతా వాళ్ళందరూ పాతవాళ్ళే. వాళ్ళకు పబ్లిసిటీ అవసరంలేదు. నీకే కావాలి. వరసగా నాలుగు పేపర్లు, నువ్వెందుకూ పనికిరావని రాస్తే, మట్టికొట్టుకు పోతావు. మెహతా కాదుగదా, వాడి బాబు కూడా నీ కిక వేషమిప్పించలేడు. తరువాత నీ ఇష్టం."

"నా ఇష్ట మేమిటండీ నా బొంద, అవసరమనుకొంటే అలానే చేదాం" అన్నది మంజరి.

షో ప్రారంభమయింది. టైటిల్స్‌లో తన పేరు చూశాక, మంజరి శరీరం జలదరించినట్లయింది. హఠాత్తుగా ఆవిడకు రాజమణీ, వసంతా జ్ఞాపకం వచ్చారు. వాళ్ళిద్దర్నీ రేపే ఈ సినిమా చూడవలసిందిగా జాబు రాయాలనుకొన్నది మంజరి.

మంజరి గడ్డితట్టను చంకన బెట్టుకొని గట్లమీదుగా, చెంగు చెంగున పాట పాడుకొంటూ రావడంతో సినిమా ప్రారంభమయింది.

"రావేర మా యింటికి
వొంటిగ నిదుర
రాదురా నా కంటికి
మామయ్యా!
మనసు కాజేశావు
వయసు దోసేశావు
దొంగోలె నా యెనక
తొంగి సూత్తుండావ?
రావేర మా యింటికి
ఒంటిగ నిదుర
రాదురా నా కంటికీ"

ఈపాట అయిందాకా సీత—మంజరి వేషంపేరు – ఇంటికి రాదు. ఈలోగా రెండు కొండలూ, ఒక నదీ, ఒక పూలవనమూ, ఓ గొర్రెలమందా, ఓ కొంగల గుంపూ, సీత దాటేస్తుంది. ఒంటిగ నిదురా, రాదురా, నా కంటికీ, అన్నప్పుడూ, "మనసు కాజేశావు, వయసు దోసేశావు" అన్నప్పుడూ సీత చూపించిన వయ్యారం బ్రహ్మాండంగా ఉంది. కామెరామేన్ ఈ రెండు సందర్భాలనూ క్లోజప్‌లో తీశాడు. చలపతి ఏర్పాటుచేసిన మనుషులు హాలు దద్దరిల్లిపోయే లాగా చప్పట్లు చరిచారు. "తప్పకుండా పైకొస్తుంది" "వెరీబ్రైట్ ఫ్యూచరున్న ఆర్టిస్టు" "మార్వెలెస్" "బ్యూటిఫుల్ యంగ్ ఛామ్" లాంటి మాటలు అందరికీ వినపడేంత నిశ్శబ్దంగా అనుకొన్నారు. డైరెక్టర్, ప్రొడ్యూసర్, డిస్ట్రిబ్యూటర్, రచయిత కూడా మంజరి నటన చూసి సంతోషించారు.

"వండర్‌ఫుల్ డిస్కవరీ మిస్టర్ ప్రసాద్" అన్నారెవరో జయా ఫిలింస్ పార్టనర్ని.

"ఆ క్రెడిట్ నాదికాదు, మూర్తిగారిది. వారే నాకీ ఆర్టిస్టును ఇంట్రొడ్యూస్ చేశారు" అన్నాడు ప్రసాద్.

ఈ మాటలన్నీ చలపతి వింటూనే వున్నాడు. కార్యక్రమాన్ని ప్లాను ప్రకారం నడిపిస్తూనే ఉన్నాడు. మధ్య మధ్య మంజరిని చూస్తూనే ఉన్నాడు.

నిజంగా మంజరి ఈ ప్రపంచంలో లేదు. కదులుతున్న తన బొమ్మను చూసుకొని మంజరి మనస్ఫూర్తిగా ఆనందించింది. లోగడ వో పిక్చరులో చిన్న వేషమేసినమాట నిజమేగానీ, దాని కాట్టే ప్రాముఖ్యంలేదు, తనుగా చెప్పుకుంటే తప్ప ఆ వేషం ఎవరికీ గుర్తు రాదుకూడాను. ఇదలాకాదు. మొత్తం కథ, తన చుట్టూ తిరుగుతుంది. ఓ రకంగా తనే హీరోయిన్, షూట్ చేసేటప్పుడు ఏ ఘట్టం ఎక్కడొస్తుందో, ఎలా వస్తుందో ఆవిడకు తెలీదు, ఒకే సెట్టుమీద, తన నవ్వూ, తన ఏడుపూ షూట్ చేశారు. తను సరిగా ఏడ్వలేక పోయినపుడు శంకరంగారు ఉపయోగించిన టెక్నిక్ జ్ఞప్తికొచ్చింది మంజరికి.

అప్పటికి ఆయన చాలాసార్లు వోపిగ్గా చెప్పాడు. డైలాగ్స్ కూడా మార్పించాడు. అయినా మంజరి శోకాన్ని చూపించ లేక పోయింది. శంకరం మండిపోయాడు. చేతిలో ఉన్న కాగితాలను విసిరి మంజరి ముఖంమీద కొట్టాడు.

"నువ్వు గొడ్లు కాసుకోవలసిన బ దమనిషివి. మా ఖర్మ కాలి సినిమాల్లో కొచ్చావు. నాలుగు మాటలనడం చేతగాని పక్షివి. వేషం వేయాలనుకోవడం దేనికీ, ఇలా మా దుంప తెంచడం దేనికి ? ఎవడి బాబుగాడి సొమ్మ్కుందనిక్కడ నీమీద రాఫిలిం ఖర్చుచేయడానికి. ఛా ఫో, నీ ముఖం చూపెట్టమాకు, నీకు వేషం లేదు గీషంలేదు. నీ లెక్క చూచుకుని పట్టుకెళ్ళు, ఫో ముందు" అన్నాడు శంకరం, కొట్టడానికి చెయ్యి యెత్తుతూ.

మంజరి ముందుగా కొయ్యబారిపోయింది. కళ్ళింత చేసు కొని శంకరం గార్ని చూసింది. చుట్టూ ఉన్నవారు ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుతున్నారు. అవమానంతో ఆమె గుండెలు మండి పొయ్యాయి. రెండు చేతుల్లోనూ ముఖం దాచుకొని, భోరుమని ఏడుస్తూ కుప్పకూలిపోయింది, మంజరి.

రెండు మూడు నిమిషాలు గడిచాయి. గొల్లుమని నవ్వులూ, ఆ వెంటనే చప్పట్లూ వినిపించాయి. మంజరి తలెత్తి చూసింది. శంకరంగారు ఆవిడపక్కనే కూచుని ఉన్నారు.

"వెరీనైస్. చాలాబాగా వచ్చింది" అన్నారాయన.

అప్పటికీ మంజరికి బోధపళ్ళేదు. ఆవిడ శంకరంగార్ని చూడలేక తల దించేసుకొన్నది.

"చూడమ్మా ! ఇప్పుడు నువ్వేడ్చినంత నాచురల్‌గా ఇందా కనే ఏడ్చివుంటే, నే నిన్నిమాటలు అనేవాణ్ణికాదు. నీ చేత సహ జంగా ఏడ్పించడాని కిదొక టెక్నిక్, అంతేగానీ, విన్నేదో అన్నా నని, బాధపడకు. చాలా గొప్పగా వచ్చిందీ సీను. రేపు నువ్వే చూస్తావుగా !" అని ఓదార్చా డాయన.

ఇంకోసారి హీరో మంజరికి వెనగ్గావచ్చి నడుంచుట్టూ చేతులువేసి, దగ్గరగా లాక్కుని వొళ్ళో కూచోబెట్టుకొని ముఖాన్ని

తనవేపు తిప్పుకొని ముద్దెట్టుకోబోతాడు. ఇక్కడకూడా మంజరి చాలా పేచీలు పెట్టింది.

వీటిల్లో ఏ పనీ ఆవిడకు కొత్తగాక పోయినా, దయ్యాల్లాంటి లైట్లముందు అంతమంది మనుషుల ఎదట, అలా హీరో వొళ్ళో కూచోడానికి వొప్పుకోలేదు. అప్పుడూ ఇంతే జరిగింది.

ఈ సంఘటనలన్నీ సినిమా చూస్తున్నంతసేపూ మంజరికి జ్ఞాపకం రాసాగాయి. ఒకచోట - మంజరి వొంగుని ఆవుకు మేత వేస్తూ ఉంటుంది. అప్పుడు తీసిన క్లోజప్‌లో ముఖం, గొంతుతో బాటుగా ఆ దిగువభాగాలు కూడా కనిపించాయి. దాన్నిచూసి మంజరి సిగ్గుపడింది....

తనూ, హీరో ఉయ్యాల లూగుతున్నప్పుడు ఎక్కడా ఒక్క పిట్టన్నాలేదు. సినిమాలో అందుకు విరుద్ధంగా వున్నది. ఇక్కడ మంజరి హీరో ఉయ్యాలలూగుతుంటే ఇంకోచోటరెండు పిట్టలు ఓ చెట్టుకొమ్మమీద కూచుని ముక్కుకుముక్కు అనించుకొంటాయి. ఇవన్నీ ఎలావచ్చాయి ?

సినిమా అయిపోయింది. చాలామంది ఆమె చుట్టూచేరి అభినందించ సాగారు. ఒకరిద్దరు ప్రౌఢ్యూసర్లు "టామిల్ తెరిమా?" అని కూడా అడిగారు. వారికి అరవంలోనే సమాధానం చెప్పింది మంజరి.

ఇందులో తన ప్రజ్ఞేమీ లేదనీ. శంకరంగారు, ప్రసాద్‌గారు, కవిగారు, మూర్తిగారు కలిసి తన నిలా తీర్చిదిద్దారనీ, చలపతిగారు తనకు దేవుడులాంటివారనీ, వీరందరి ఆశీర్వచన ఫలితంగానే తనీమాత్రమైనా ధైర్యంగా చేయగలిగాననీ, మంజరి తనను అభినందించడాని కొచ్చిన వారిముందు చెప్పింది.

మంజరిని మూడ్స్‌లోకి తెచ్చి వదిలేశాడు చలపతి. దాదాపు పది నిమషాలపాటు, ఆవిడ ధోరణిని గమనించాక, చలపతికి ఫర్వాలేదనిపించింది. కానీ, ఇప్పుడో చిక్కువచ్చిపడింది. తమకా కారులేదు. ఇంతమంది చూస్తుండగా టాక్సీలో వెళ్ళడమంటే ప్రెస్టేజీ వుండదు. ఇంకోరి కారులో వెళ్ళడమూ భావ్యం కాదు. ఏమిటి చెయ్యడం ?

చలపతి ఏమితోచక ఉడ్డుకుడిచి పోతున్నాడు. అంతమంది మధ్యా అశాంతితో కుతకుత లాడిపోతున్నవాడు అతనొక్కడేమో ననిపిస్తోంది. మంజరి, తన చుట్టువున్న వారితో తూచితూచి మాట్లాడుతోంది. ఇతర డైరెక్టర్లు, ప్రొడ్యూసర్లు కనిపించి నప్పుడు, అతి వినయంగా వంగీ వంగనట్లు వంగి నమస్కారాలు చేస్తోంది. ఇన్నిచేస్తూనే చలపతికేసి సిగ్నల్స్ కోసం చూస్తూంది. మంజరి నెట్టుకు రాగలదన్న నమ్మకం అతగాడికి పూర్తిగా వుంది. అందాతే, ఆవిణ్ని వొంటరిగా వొదిలి ఇవతల కొచ్చాడు. మంజరి ఏమవుతుందన్న బెడద అతని కిప్పుడులేదు; పరువు పోకుండా ఇంటికి చేరడమెలాగన్నదే సమస్య.

అతనోసారి నుదుటిమీది చమటను తుడుచుకొని సిగరెట్ వెలిగించాడు. ఎవరోవచ్చి భుజంమీద చెయ్యివేశారు. అలవాటు ప్రకారం చలపతి నమస్కారం చేశాడు.

"మీరు మంజరి తాలూకు వారేగదూ ?" అన్నాడు పెద్ద మనిషి.

"అవు"నన్నట్టు తలాడించాడు చలపతి.

"మీతో మాట్లాడాలి, మనం ఓ అరగంటసేపు ఎటన్నా వెడదా మంటారా ? పోనీ మా ఆఫీసుకు వస్తానంటే నా కభ్యంతరంలేదు. లేదా మీ యింటికి రమ్మన్నా వస్తాను" అన్నాడతను.

అతన్నెక్కడో చూశాడు చలపతి. కానీ ఎప్పుడుచూసిందీ, ఎక్కడచూసిందీ అతనికి జ్ఞాపకం రాలేదు. అయినా ఆ పెద్దమనిషి సినిమావాడే ననిపించింది. సినిమా వాళ్ళను గుర్తించడంలో చలపతి పోలీసు కుక్కలకన్నా నైపుణ్యంగా వ్యవహరించ గలడు.

"ఈ వేళప్పుడు మీ ఆఫీసుకు రావడం కుదరదు. వస్తా మంటున్నారు గనుక మాయింటికే వెడదాం పదండి. అయితే ఇంకో అరగంటదాకా ఆగాలి. మాకారు ఇంకెవర్నో దిగబెట్ట డానికి వెళ్ళింది." అన్నాడు చలపతి.

"ఫర్వాలేదు నా కారులో వెడదాం !" అన్నాడతను.

చలపతికి ప్రాణం తెరిపిన బడినట్లయింది. అతడు గట్టిగా

నిట్టూర్చి "వన్ మినిట్" అంటూ మంజరి దగ్గరకొచ్చాడు. ఆమె యింకా మాట్లాడుతూనేవుంది. జనం క్రమ క్రమంగా పలచ బడిపోతున్నారు. పత్రికలవాళ్లు ఇంకా అక్కడే తారట్లాడు తున్నారు.

"అయ్యా శర్మగారూ! రేపు సాయంత్రం మర్చిపోరు గదూ? మూర్తిగారూ! ఇంకోసారి పిలుస్తున్నాను. మీరు తప్ప కుండా పార్టీకి రావాలి. లాస్టుటైం కూడా మీరు రాలేదు. ఏ మండీ భగవాన్‌రావుగారూ, మర్చిపోరుగదూ? రేపు రాకపోయారంటే మీతో మాట్లాణ్ను.... హలో తంగవేలు! డోన్టు ఫర్ గేట్ టుమారోస్ ఎంగేజ్ మెంట్... ఓ. కే. ఛీరియో——"

మంజరి చొరవను చూసి చలపతి దిగ్భ్రాంతు డయ్యాడు. ఈ పంపిణీమీద పెరుగుతూ పోతే. మంజరిని తను అందు కోవడం కల్లోనిమాట. ఈ క్షణాన తను లేకపోయినా ఆవిడకే లోటూలేదు, ఎంతలో ఎంతగా మారిపోయింది మంజరి.

"అయ్యా మరి శలవు, మీతో చాలా సంగతులు మనవి చేయాలి. ఇప్పుడు టైంలేదు. రేపు ఎటూ కలుసు కొంటున్నాం గనక, తీరిగ్గా మాట్లాడు కొందాం. అవతల ఎవరో ప్రొడ్యూసర్ మా కోసం చూస్తున్నాడు" అన్నాడు చలపతి.

మంజరి మరోసారి అందరికీ నమస్కరించింది.

"ఆయన సినిమా ప్రొడ్యూసరను కుంటాను, మనింటి కొస్తున్నాడు జాగ్రత్త" అని ఉప్పు అందించాడు చలపతి.

"సరే"నన్నట్టు తల పంకించింది మంజరి.

ఆ పెద్దమనిషి కార్లో ముగ్గురూ ఇంటికివచ్చారు. మంజరి డ్రెస్ మార్చుకొచ్చేలోగా చలపతి చాలా విషయాలు కూపీ తీశాడు. "మన్నించాలి" అంటూ మంజరి కూడా రంగంలోకి ప్రవేశించింది.

"కూచో" అన్నాడు చలపతి. "వీరి పేరు మొదలియార్,

నేను లోగడ చెప్పింది వీరిని గురించే. కొత్తగా ఓ ప్రొడక్షన్ ప్రారంభించారు. కథ. డైలాగ్స్ రెడీగా వున్నాయి. కొన్ని పాటలు కూడా రికార్డు చేశారు. నిన్నటిదాకా, అందులో వున్న సెకండ్ హీరోయిన్ వేషం ఇంకెవరికో ఇవ్వాలను కుంటున్నారు. ఆ వేషం మన కిద్దామని వారి ఉద్దేశం."

మంజరికి వెంటనే "సరే" అందామనిపించింది. కానీ అనలేదు. ఎందుచేతనంటే చలపతి ధోరణిలో "లీడింగ్" లేదు. అతను కేవలం విషయం మాత్రమే చెప్పి వూరుకున్నాడు. ఆ తరువాత తను అనవలసిన మాట లేవో సూచనగా అందించి నప్పుడు; తను ఔననో, కాదనో అనాలి. అదేమీ లేనప్పుడు తను మెదలకుండా ఊరుకోవలసిందే!

"అలాగాండీ!" అన్నది మంజరి, కళ్లు టప టపలాడిస్తూ.

"మీరు రెండు వెర్షన్లు తీస్తున్నారా?" అన్నాడు చలపతి

"లేదు, ముందుగా టామిల్లో తీస్తాను. తరువాత తెలుగు లోకి డబ్ చేద్దామనుకొంటున్నాను. ఇంకో పార్ట్నర్ వస్తానంటు న్నాడు. అతను కూడా కలిస్తే, రెండు వెర్షన్లూ, సైమల్ టేని యస్‌గా తీస్తాను. అలా జరిగితే దాని రేట్లు మాట్లాడు కుందామను కోండి. ముందుగా టామిల్ వెర్షన్‌కు మీరెంత డిమాండ్ చేస్తు న్నారో చెప్పండి" అన్నాడు మొదలియార్, మంజరి కేసి చూస్తూ.

మంజరి నవ్వి చలపతిని చూసింది.

"ఏదైనా మీకు మాటివ్వడానికి భయంగా వుందండీ! ఇప్పటికే అయిదారు పిక్చర్లు చేతిలో వున్నాయి. అందరూ జనవరి ఫిబ్రివరుల్లో పూర్తి చేయాలనుకొంటున్నారు. కాల్‌షీట్స్ సర్ద గలమా, లేదా అన్నదో సమస్య. పోనీ ఎలాగో ఎడ్జెస్టు చేదా మనుకోండి-శ్రమకు తగిన ఫలితం వుంటుందో లేదో కూడా మనం చూసుకోవాలిగదా!" అన్నాడు చలపతి.

"అదే చెప్పండి?" అన్నాడు మొదలియార్.

"మీ ఉద్దేశమేమిటి" అన్నది మంజరి, ఏమీ అనకపోతే బావుండదని.

"వేషం మంచిది. రొమాంటిక్ కారెక్టర్. వాంప్ టచెస్ లేవు. కానీ సొసైటీలేడీ. రెండుచోట్ల క్లబ్‌సీను ఉన్నాయి. అక్కడ డాన్సు చేయాలి. వీటిని ఫారిన్ పంపి, కలర్ చేద్దామని వుంది. డిసప్పాయింట్‌మెంట్ లేదు. సారోనెస్ లేదు... మీకు సరిపోతుంది. టామిల్‌లో మీకు తొలిసారిగా అవకాశమిచ్చిన వాడ్ని నే నవ్వాలని నా కోరిక" అన్నాడు మొదలియార్.

"థాంక్స్" అన్నది మంజరి.

చలపతి కళ్ళెగ్రచేసి చూశాడు. తరువాత మొదలియార్ కో సిగరెట్ ఆఫర్ చేస్తూ "క్షమించాలి" అన్నాడు చలపతి. "మీరు మూడోవారు. కానీ, ఈ తరహ వేషమిచ్చినవారిలో మీరే మొదటి వారనుకోండి...నా దొక్కటే పాయింట్, ఓపిక్చర్లో ఫస్టు హీరోయిన్‌గా మంజరి బుక్ అయిందీ-యస్. టామిల్ పిక్చర్ లోనే ! ఇంకో దాంట్లో, పాథాస్ రోల్ వేయడానికి ఎగ్రిమెంట్ కుదుర్చుకున్నాం. అలాంటప్పుడు మీ పిక్చర్లో సెకండ్ హీరోయిన్‌గా వేస్తే, మార్కెట్ ఎలా ఉంటుందన్నదే మా సమస్య."

"ఏదైనా ఈ అమ్మాయి నాపటంలో ఉండాలి. మీరే మడుగుతారో అడగండి" అన్నాడు మొదలియార్.

చలపతి కిదో గొడ్డు ముడిలాగా కనిపించింది. తను ఎంత అడిగినా తక్కువే అడిగినట్లవుతుందేమోనని, అతని భయం. అతని ఉద్దేశమేదో బయటికి లాగందే తనో అంకె చెప్పడం కన్నా పొరబాటు ఉండబోదని అతను గ్రహించాడు. మంజరి కూడా అందుకు దోవలు వెదక సాగింది.

"మీరీ అమ్మాయిమీద ఎంత ఖర్చు చెయ్యదల్చుకున్నారో చెప్పండి ?" అన్నాడు చలపతి.

"ఏదో అంకె నానోట పలికించిందాకా మీరడగదల్చలేదనుకుంటాను. నేను మంజరికి అయిదువేలిస్తాను. కావాలంటే, రేపే మనం ఎగ్రిమెంట్స్ రాసుకోవచ్చు."

చలపతి నవ్వి తల అడ్డంగా తిప్పేశాడు.

"కుదరదు లెండి. ఈ విషయం డ్రాప్ చేసి ఇంకేదన్నా మాట్లాడుకొందాం" అన్నాడు చలపతి.

"కుదుర్చుకోవాలన్నప్పుడు, రెండు వేలు అటైనా ఇటైనా ఇబ్బందిలేదు. మీరు చెప్పమన్నారు గనక చెప్పాను. మీ రడిగేదో అడగండి మరి!"

"అవతల నేను తీసుకొన్నంతైనా లేకపోతే, వేషం వేయ డంలో అర్థంలేదు. పదివేలు వారిదగ్గర పుచ్చుకుంటూ అందులో సగం మొత్తానికి మీ కంపెనీతో ఎగ్రిమెంట్ కమిట్ కావడం ధర్మంకాదు. మీకు ముమ్మాటికీ ఇష్టమైతే ఆ పదివేలూ మీరూ ఇవ్వండి" అన్నది మంజరి.

"ఆఖరిమాటగా అడుగుతున్నాను ఎనిమిదిస్తాను. మీరు వేషం వేసినాసరే మానుకొన్నాసరే! ఏ సంగతీ నాకు ఫోన్ చేయండి, మరి నేను వస్తాను" అన్నాడు మొదలియార్ లేస్తూ.

మంజరీ, చలపతి కూడా లేచారు.

"అబ్బబ్బా గీసి గీసి బేరం చేస్తారేమండీ! రేపు మీ వాటాకో పది లక్షలు వస్తే నాకేమీ ఇవ్వరు గదా!" అన్నది మంజరి.

"వస్తుందన్న నమ్మకంతోనే ఉందాం. మీ నోటి చలవన అందులో సగభాగం వచ్చినా, మీకో కారు ప్రజంట్ చేస్తాను" అన్నాడు మొదలియార్ నవ్వుతూ.

"మొదలియార్‌గారు అసాధ్యుడు మంజరీ! మన కెక్కడా చిక్కరు" అన్నాడు చలపతి.

"పోనీండి" అన్నది మంజరి, చలపతికేసి సన్నగా కన్ను గీటుతూ, "వారు—మనమే కావాలని పనిమాలావచ్చి అడుగు

తున్నారు గనక, కాదనడం భావ్యంగా ఉండదు" అన్నది. మంజరి మొదలియార్ వేపు తిరుగుతూ, "చూడండీ! మీరింతగా అడుగుతున్నారు గనక మీ మాట ప్రకారమే కానివ్వండి. అయితే వో చిన్న షరతు ఉంది. నా చెల్లెలొకమ్మాయి ఉంది. అద్భుతంగా పాడుతుంది. నేను పాడవలసిన పాటలన్నీ దానిచేత పాడిస్తానంటే, ఎనిమిది వేలకే వొప్పుకుంటాను. అందుగ్గాను, ఆ అమ్మాయికి వేరే పే చెయ్యండి"

"అంటే- ఇంకో విధంగా పదివేలు నానుండి తీసుకుంటున్నా రన్నమాట" అన్నాడు మొదలియార్ నవ్వి.

"అలాకాదు. నన్ను ఎనిమిది వేలకే బుక్ చేస్తున్నారు. అదనంగా ఓ ప్లేబాక్ ఆర్టిస్టును తొలిసారిగా మీకు ఇంట్రడ్యూస్ చేస్తున్నాను" అన్నది మంజరి.

"బాగా పాడుతుందా ?"

"ఎక్సలెంట్ !" అన్నది మంజరి.

"ఎవరన్నా బుక్ చేశారా ?"

"ఆఫర్సున్నాయనుకోండి, ఎగ్రిమెంట్ చేసింది మాత్రం మీరే" అన్నది మంజరి.

"పాట విన్నదాకా నేనేమీ గ్యారంటీ ఇవ్వను. పిలిపించండి. చూదాం, పాట నచ్చితే మీ రన్నదే ఖాయం" అన్నాడు మొదలియార్ తన మార్జిన్ తన కుంచుకొంటూ.

"ఓ యస్. ఐ ఎగ్రీడ్" అన్నది మంజరి, అతని ముఖంలో ఏదో లోపించింది.

"వసంతను పిలిపించబోతున్నావా" అన్నాడు చలపతి.

"మరే ! మీ ఉద్దేశ మేమిటి ?" అన్నది మంజరి.

"అవతల ఆ పెద్దమనిషికి మాటిచ్చాక నా ఉద్దేశ్యంతో ఏమీ లేదు మంజరీ। అయినా నువ్వేదో లాంఛనంగా అడగడమే తప్ప, నా ఉద్దేశాల ప్రకారం నడవాలన్న ఉద్దేశం నీకు లేదని నాకు తెలుసు" అన్నాడు చలపతి.

"ఏమోబాబూ। ఈమధ్య మీరు పందెపు కోడిపుంజులాగా మారిపోతున్నారు. పోట్లాడటమేతప్ప మీ కింకోపని లేదని, ఎవరన్నా అనుకుని పోతారేమోనని నా భయం. మీ కా బెంగలేదు. వసంతను పిలిపించడం మీ కిష్టం కాకపోతే ఆ మాట స్పష్టంగా అనరాదా?" అన్నది మంజరి.

"రేపా పెద్దమనిషి కేమని చెబుతావమ్మా?" అన్నాడు చలపతి.

"మీ ధర్మాన, నాకా విద్యలో కాస్త ప్రవేశ ముందిలెండి. నేను ఆమెకు కబురు పెట్టాననీ ఈలోగా రెండు కంపెనీల్లో నెల జీతాలమీద కుదరడంవల్ల ఆవిడకు వీలు చిక్కలేదనీ అనేస్తాను. వసంతకైనా యిప్పుడు అవకాశం లేదు. మనమే బలవంతాన కల్పించాం."

"మనమని, నన్నుకూడా కలపకు. నువ్వే కలిగించావు" అన్నాడు చలపతి.

మంజరి నవ్వింది.

"అవునుగదా। ఈ మధ్య మనం విడిపోయాం. మీరు వేరు నేను వేరూనూ, నేనేమిటో నాకు అంతో యింతో తెలుసు. కానీ మీ రెవరో నాకు బోధపడకుండా వుంది" అన్నది మంజరి.

చలపతి పక పకా నవ్వాడు.

"బ్యూటిఫుల్ డైలాగ్ మంజూ। వెరీ పవర్‌ఫుల్ డైలాగ్" అన్నాడతను.

చలపతి ధోరణిలోని మార్పును మంజరి గమనించింది.

"ఏమండీ! ఒక్కోసారి మనమే డైలాగ్ కూడా మార్చుకోవచ్చునటగా నిజమేనా?". "దానికింకా సైముంది. తప్పకుండా మార్చుకోవచ్చు. అలా మార్చుకుంటాం కూడాను. సాధారణంగా కవి రాసిన చెత్తంతా ఆర్టిస్టు లనరు. వాళ్ళకు నచ్చిన డైలాగ్స్ అంటారు. అయితే, ఈ పప్పుల్ని అందరూ ఉడికించలేరు. టాప్‌రాంక్ ఆర్టిస్టులే ఉడికిస్తారు" అన్నాడు చలపతి.

"మరయితే, కవీ, డైరెక్టరూ ఊరుకుంటారా? పేచీ పెట్టరా?"

"ఛస్తే ఆ పని చెయ్యరు, ఒకరిద్దరు డైరెక్టర్లుతప్ప. తెలుగు ఫీల్డులో ఆర్టిస్టుల్ని కమాండు చేయగల నాథుడే లేడు మంజరీ! గట్టిగా మాట్లాడితే సగంలో వేషం కడిగేసుకొని వెళ్ళిపోతారేమోనని భయం. ధ్వంసమయ్యేది ప్రొడ్యూసరు. ఫలానా డైరెక్టర్, ఆర్టిస్టులతో పేచీలు పెట్టుకుంటాడన్న పేరొస్తే అతను గింజుకుచచ్చినా ఒక్క పిక్చరుకూడా దొరకదు. ఆ డైరెక్టరుంటే యాక్ట్ చెయ్యమని ఆర్టిస్టులు స్పష్టంగా చెబుతారు. అందరూ కాదు చాలా కొద్దిమంది, వేళ్ళమీద లెక్క పెట్టవచ్చు ననుకో.... ఇహ మిగతావారు వాళ్ళ దయా ధర్మాలకోసం పాకులాడుతుంటారు..."

"ప్చ" అని చప్పరించేసింది మంజరి.

చలపతి "బ్యూటీ" అన్నాడు.

"ఏమిటి కథ" అన్నది మంజరి.

చలపతి నవ్వాడు.

'ఏం తెలివిరా నాయనా!' అనుకొన్నది మంజరి.

"నేనేమో అనుకొన్నాను గానీ, మనుషుల్తో మాట్లాడ్డం కత్తిమీద సాము చేయడం లాగా ఉంటుందండీ! నరాలన్నీపీక్కు

పోతాయనుకోండి బాబూ! ఈ గొడవలతో ప్రాణం హైరానా పడి పోయింది. జ్వరం వచ్చినట్టుగా ఉంది.... నేవెళ్ళి పడుకొంటాను. ఎవరన్నా వస్తే మీరే మాట్లాడి పంపేయండి"

చలపతి సమాధానం కోసం చూడకుండానే మంజరి మేడ మీది కొచ్చింది. తాయారు ఫాను వేసి, పొగలు చిమ్మే కాఫీ తెచ్చి బల్లమీద పెట్టి, రెప్ప వాల్చకుండా మంజరికేసి చూడ సాగింది.

"అదేమిటే?" అన్నది మంజరి.

"ఇందాకటి పిచ్చరో, మీ వేషం గుర్తుకొచ్చిందంత మ్మాయిగారూ! ఎంత బ్రెమ్మాండంగా చేసినారుండీ! జనం యిరగబడి సూత్తారనుకోండి.... ఇంక మీరు పైకి ఎల్లినట్టె లేం. మిగతావాల్లంతా మీముందు బలాదూర్___"

మంజరి వినడం లేదని తెలిశాకగానీ తాయారు మానలేదు. నిజంగానే మంజరి వినడంలేదు. ఆవిడ ఆలోచనలన్నీ, ఇందా కటి సంఘటనల చుట్టూ తిరుగుతున్నాయి. తన నటనా, దాన్ని నలుగురూ మెచ్చుకోవడం, తనకోసం ప్రొడ్యూసర్లు వెంటపడటం, వేలమిద బేరాలు సాగడం - ఇవన్నీ మంజరికి అమితమైన తృప్తినిచ్చాయి. శరీరం తేలికపడి గాలిలోకి తేలిపోతున్నట్టుగా ఫీలయింది. ఆవిడ కిలాంటి జీవితమే కావాలి-కాదు - ఇంతకన్నా మంచి జీవితం కావాలి. తన పేరుమిదుగా నాలుగు బ్యాంకుల్లో ఎకౌంట్సుండాలి. నాలుగు కార్లుండాలి. బ్రహ్మాండమైన పాలెస్ ఉండాలి. నాలుగు టెలిఫోన్ లైన్సుండాలి. తనకో ప్రొడక్షన్ కంపెనీ ఉండాలి. డిస్ట్రిబ్యూటర్లు, ప్రొడ్యూసర్లు తన గడపలో పడిగాపులు పడుతూ ఉండాలి. చిన్న ఆర్టిస్టులు, రచయితలు, టెక్నీషియన్లు, రికమెండేషన్ల కోసం, తనను ప్రాధేయపడాలి. తన వంద రూపాయల నోటుకు, పది రూపాయలకన్నా మించి

విలువ ఉండకుండా ఉండాలి .. .... ఇవన్నీ తను సాధించవల సిందే. తను తప్పకుండా సాధించ గలనని కూడా మంజరి అను కొంది. ఆ లక్ష్యాన్ని చేరడానికి, తనిప్పుడే ప్రయాణం ప్రారం భించింది! ఈ ప్రయాణంలో, తనకు తోడ్పడే వాటిని ఆదరి స్తుంది. అనవసరమైన వాటిని విసర్జిస్తుంది. పేటిని ఆదరించాలో, పేటిని విసర్జించాలో తనకు తెలుసు....

"పోనీ నేను వెళ్ళనా ?"

మంజరి ఆలోచనలన్నీ చెదరిపోయాయి. ఓ క్షణం కలవర పడి చూసింది. జయా ఫిలింస్ ప్రసాద్, నవ్వుతూ, ఎదురుగా కనిపించాడు.

"మీరా ?" అన్నది మంజరి. సోఫాలో ఓ పక్కకు సర్దు కొంటూ.

ప్రసాద్ ఆమెకు ఎదురుగా కూచున్నాడు.

"ఒంట్లో బావుండలేదనీ, పడుకొన్నావనీ చెప్పాడే, చల పతి ?" అన్నాడు ప్రసాద్.

"నిజంగా బావుండ లేదనుకోండి. మీరీ రాత్రి, నన్ను ఒంటరిగా ఒదిలి వెడతారా ? వెళ్ళరని నాకు తెలుసు. అయిన ప్పుడు, నా బాగోగులు మీ కెందుకు చెప్పండి?" అన్నది మంజరి నవ్వుతూ.

ఆ నవ్వు సమ్మోహనాస్త్రం బాబులాగా పనిచేసింది. ఆ వాక్యాలు అతనిలోని పురుషత్వాన్ని రెచ్చగొలిపాయి.

"నేను వెళ్ళడం కోసం రాలేదు," అన్నాడు ప్రసాదు.

"వెడతారని నేనూ అనుకోలేదు." అన్నది మంజరి, పక పకా నవ్వుతూ. "మీ సంగతి నాకు తెలీదు గనకనా, మోసపోవ డానికి ? ఏం చేశారోనాకు చెప్పడం లేదుగానీ. నన్ను మాత్రం పూర్తిగా మైకంలో ముంచేశారు."

ఆ మానవుణ్ణి పూర్తిగా మైకం కమ్మేసింది.

"దోవలో కొచ్చాడు!" అనుకొంది మంజరి.

"నేనేదో అనుకొన్నానుగానీ, నువ్వు బ్రహ్మాండంగా యాక్టు చేశావు మంజూ; మొదట్నించీ నీమీద నాకా నమ్మకముంది. నా మాట దక్కించావు" అన్నాడు ప్రసాదు.

"ఇదంతా మీదయ, మీ చలవ, కొత్త దాన్నని ఆలోచించకుండా మంచి ఛాన్సునిచ్చారు. నా శక్తి వంచనలేకుండా కృషి చేశాను. మీ చేయూత లేకపోతే నే నెక్కడ ఉండేదాన్నో నాకు తెలుసు" అన్నది మంజరి.

ప్రసాద్ ఓ క్షణం ఆగి, చిరు చిరుగా నవ్వాడు. ఆతని కళ్ళల్లోకి తోడేలు చూపు వస్తోంది.

"అయితే నాకేం బహూమతి ఇస్తావ్ మంజూ?" అన్నాడు, తను మంజరిని ఆపాదమస్తకం చూస్తూ.

"బహూమతా?" అన్నది మంజరి నవ్వి "ఇవ్వడానికి నా దగ్గ రేమీ లేదు. ఉన్నదేదో మీ కెప్పుడో అర్పించాను. భగవంతుడు నా కేదన్నా గొప్ప వరం ప్రసాదిస్తే, దాన్ని మీ కోసం నే నిస్తాను. అంతకన్నా నేనేమివ్వగలను చెప్పండి?"

ప్రసాద్ ఇక స్థిమితంగా కూచోలేక పోయాడు. చేయిచాపి మంజరి చేతినందుకొని, ఆ ఊపుతో, మంజరి ప్రక్కకొచ్చి కూచున్నాడు, ఆవిడ కళ్ళుమూసుకొని, మెడ రిక్కించింది. ప్రసాద్, ఆమె చెంపల్ని అరచేతులతో అదిమి కళ్ళను ముద్దు పెట్టుకొన్నాడు.

"నీ కళ్ళు ఎంత బావుంటాయి మంజూ! నువ్వు కళ్ళటారా చూస్తే నేను భరించలేను. నీ చూపులు, బాణాల్లాగా పొడిచి పొడిచి నన్ను చంపేస్తాయి." అన్నాడు ప్రసాదు.

"అయితే నా దగ్గరకు రాకండి. వెళ్ళిపోండి" అన్నది. మంజరి.

"వెళ్ళనా ? నిజంగా ??"

"ఓ యస్"

"చేతులు తియ్యి, పోతాను."

మంజరి, అతని చుట్టూ చేతులువేసి బిగించింది. క్షణ క్షణానికి అవి, మరింత గట్టిగా హత్తుకు పోతున్నాయి.

"పోనివ్వు" అన్నాడు ప్రసాద్, కొద్దిగా పెనగులాడుతూ.

"నేను చేతులు తియ్యను. చాతనయితే తప్పుకు వెళ్ళండి. లేదా నేను పొమ్మన్నదాకా ఇలానే, ఈ బందిఖానాలో ఉండి పోండి !

"నన్ను చంపేస్తున్నావు మంజూ !" అన్నాడు ప్రసాద్ ఆమె చెవిలో.

"అబద్ధం. ఆ పనిచేస్తుంది మీరే !" అన్నది మంజరి అంతకన్న సన్నగా.

అతన్నొకసారి నిలువునా హత్తుకుని, మెడకింద పెదవులతో కితకితలుపెట్టి వదిలేసింది మంజరి.

"వీలు చిక్కింది గదాని వెళ్ళేరు జాగ్రత్త! అసలు నేనే వద్దామనుకొన్నాను. మరో అరగంటలో మీరు రాకపోతే వచ్చేస ఉందును కూడాను... నోనో, మాటలూ వద్దూ, పాడూ వద్దు. నేను మధ్యాహ్నమే అన్నీ రెడీ చేశాను. మీ బ్రాండే-రెండు బాటిల్స్ తెప్పించాను. సోడాలూ ఉన్నాయి. రేపటి నుండి, మళ్ళా రోటీన్ పనులున్నాయి. ఆ తుక్కు బ్రతుక్కు దూరంగా, ఈ రాత్రల్లా మనం ఇక్కడే ఉంటున్నాం.... ఇవిగాక ఇంకేమన్నా కావాలా ?" అన్నది మంజరి.

"ఇవన్నీ అనవసరమని నే ననుకొంటుంటే ఇంకేమన్నా కావాలా అంటావేం మంజూ? నాకు నువ్వు కావాలి, నువ్వొక్క దానివీ చాలు. ఇంకేమీ వొద్దు" అన్నాడు ప్రసాదు.

"బాబూ! నేనెక్కడికీ పారిపోవడంలేదండీ! నే నుంటాను సరెలేండి, నాకు తోడుగా ఇవికూడా ఉంటే, ఇంకా బావుంటుంది. ప్లీజ్, నన్నీ రాత్రి మీరేమీ కాదనకండి. నేనేం చేసినా మీరూరుకోండి. నేచెప్పినట్లల్లా వినండి.... ఈ రాత్రి నాకేదో పిచ్చెక్కినట్లుగా ఉంది...నన్నేదో ఇంద్రజాలంలో ముంచేసి, ఏమీ తెలీవి నంగనాచిలాగా నిలబడతారేం? అదుగో — అలా నాకేసి చూశారంటే, నన్ను దయ్యాలు పట్టుకొంటాయి. ఆనక నన్ను నెపపెట్టి లాభంలేదు."

ప్రసాద్ నిలువునా కరిగిపోయాడు. మంజరి పక్కనేఉన్న బటన్ నొక్కింది. పెద్ద పళ్ళెంలో రెండు సీసాలు, సోడాలు, గ్లాసులు పట్టుకొచ్చింది తాయారు. వాటిని బల్లమీద ఉంచుతూ "నమస్కారం బాబయ్యా!" అన్నది తాయారు.

ప్రసాద్ తల పంకించాడు.

"ఏం బాబయ్యా! రోజుకోపాలన్నా అమ్మగారికి అవు పియ్యరాదా? ఆమెగారు, అస్తమానూ, మీ ఊసే నాకాడ అంటా ఉంటుందండీ! పిల్చకరా, పిల్చకరా, అంటూ నన్ను తోస్తదండీ! మీరేమో అవుపియ్య రాయే! కాస్తంత నా తిప్పట తగ్గించండి బాబయ్యా!" అన్నది తాయారు.

"అది లాభంలేదు లేవే తాయారూ! ఆయన్ని మనమే మేడ దిగకుండా చెయ్యాలి. గదిలో పెట్టి తాళం వేస్తేనే గానీ, అయ్యగారి తిక్క కుదరదు. ఆ పని నీ వల్లకాదు; నేనే చెయ్యాలి."

తాయారు వెళ్ళిపోయింది. మంజరి తనే గ్లాసులోకి వొంపి ప్రసాద్ కందించింది

"నీకు ?"

"కొంపతీసి, ఇదంతా మీరొక్కరే తీసుకొంటారేమిటి? కొ_స్త నాకూ మిగల్చండి. రెండు గ్లాసులు కావాలని, మీరంటే తప్ప-ఒకటే సరిపోతుం దనుకొంటాను."

ప్రసాద్ ఓగుక్క తాగి, ఇన్ని జీడిపప్పు తిని హావిట్ అన్నాడు మంజరితో.

మంజరి గ్లాసు ఖాళీచేసింది. ప్రసాద్ జేబులోంచి ఓ సిగరెట్ తీసి, వయ్యారంగా పెదవుల కంటించింది. ప్రసాద్ లైటరుతో దాన్ని వెలిగించాడు. మంజరి, గుండెల నిండుగా పొగ పీల్చి, 'ఉఫ్' మని ప్రసాద్ ముఖం మీదికి వూదింది.

"సిల్లీగరల్' అన్నాడు ప్రసాద్, తనూ వో సిగరెట్ అంటిస్తూ.

ఓ సీసా పూ_ర్తిగా అయిపోయింది. రెండో సీసాలో సగం కూడా అయిపోయింది. ప్రసాద్ కళ్ళు జ్యోతుల్లా మెరుస్తున్నాయి. మంజరి నైట్ గౌనుతో మిలమిలా మెరిసిపోతోంది. రేడియోగ్రామ్‌లోంచి, వెస్టరన్ మ్యూజిక్ మెల్లగా వినిపిస్తోంది. పైన ఫాన్, నోమరిగా తిరుగుతోంది. లావెండర్ వాసన గదంతా నిండిపోయింది.

"నిద్దరొస్తోంది" అన్నాడు ప్రసాద్.

"వొద్దు, మేలుకొని ఉండాలి. ఇందాక నేను చెప్పినట్లు వింటానన్నారు. నేను నిద్ర పొమ్మనందే పోతానంటారేం ?" అన్నది మంజరి, అతని జుట్టులోకి వేళ్ళు పోనిచ్చి గోముగా దువ్వుతూ.

ప్రసాద్ ఆమె కళ్ళల్లోకి చూసి తలవొంచుకున్నాడు.

"ఇలాగా-అచ్చంగా ఇలాగే - నీవొళ్ళో పడుకుని చచ్చిపోవాలని ఉంది."

మంజరి ఛట్టున అతని నోరు మూసింది.

"ఆ మాట అనవలసింది నేనుగానీ, మీరుకాదు" అన్నది మంజరి, అతని కనురెప్పల్ని పెదవులతో తడుపుతూ.

ప్రసాద్ పలకలేదు.

మంజరి ఓ క్షణం ఆగి, సన్నగా నిట్టూర్చి "నేనో సంగతి అడగనా ?" అన్నది.

"ఊఁ ?"

"మీ నా మధ్య. ఈ కంట్రాక్టులూ, ఎగ్రిమెంట్లూ, ముళ్ళ తొడుగుల్లా అడ్డుపడుతున్నాయండి. మీరు ప్రొడ్యూసరుగానూ, నేను ఆర్టిస్టుగానూ ఉన్నప్పుడు, అవి అవసరమే ననుకోండి. అదృష్టవశాత్తూ మనం అంతకన్నా దగ్గరకొచ్చాం. ఆ పాత సంబంధాలు పీడకలగా మర్చిపోకుండా, ఇవి మన మధ్య ఉండటం మరీ దారుణం, మనం వాటిని రద్దు చేసుకొందాం" అన్నది మంజరి.

ప్రసాద్, ఆమె ముఖాన్ని జాగ్రత్తగా వెదికి "అవసరమా ?" అన్నాడు.

"అని నేననుకుంటున్నాను...ఈ కాగితాలు చూసినప్పుడల్లా నాకు జెర్రులు పాకి నట్లనిపిస్తుంది. మీరేమి అనుకోనంటే మనం వాటిని రేపే రద్దు చేసుకుందాం."

"అవి మనకు అడ్డొస్తున్న దెక్కడ మంజూ ?" అన్నాడు ప్రసాద్.

"అవి నా పెట్టెలో ఉన్నాయన్న జ్ఞాపకం నన్ను పొడిచి పొడిచి చంపేస్తోంది. అదీగాక-ఇంకే కంపెనీ వారడిగినా, మిమ్మల్ని పర్మిషన్ కోసం వేధించాలి-డియర్! మనసులు కలవడమే కష్టం, అవి కలిశాక మిగతా వన్నీ కేవలం శుద్ధవేస్టు"

"చూద్దాం" అన్నాడు ప్రసాద్.

మంజరి పలకలేదు.

కాస్సేపయ్యాక, అతను కళ్ళెత్తి చూశాడు. మంజరి కళ్ల నీటితో నిండిపోయాయి. ప్రసాద్ ఉలిక్కిపడి లేచి కూచున్నాడు.

"ఏమిటిది మంజూ?"

"నే నేదో అనుకున్నాను గానీ - నా అంత పిచ్చిముండ మరొకరుండరండీ! అందరూ తెలివైనవాళ్ళే, నేనుతప్ప. పోనీండి నా జాతకం అలాంటిది!" అన్నది మంజరి.

ఆమె గొంతు బొంగురుపోయింది కూడానూ.

"ఇప్పుడేమయిందనీ కళ్ళంట నీళ్ళు పెట్టుకోవడం? అలాగే రేపు కానిద్దాం.. అనవసరంగా లేనిపోనివి ఊహించుకుని: ఈ స్వర్గాన్ని పాడుచెయ్యకు మంజూ! నీకేం కావాలో చెప్పు, అవన్నీ చెయ్యడానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను" అన్నాడు ప్రసాద్, ఆమె భుజాలమీద చేతులు వేసి కళ్ళల్లోకి చూస్తూ.

"నాకా- నాకా? నాకేమీ వద్దు, ఏమీ వద్దు-నిజంగా ఏమీ వద్దు-ఇలా మీరు - శాశ్వతంగా-నా ప్రక్కనే ఉండటం కావాలి. అంతకుమించి ఏమీవద్దు"

"తప్పకుండా మంజూ! మనం కలకాలం ఇలాగే ఉందాం. ఇలాగే ఉంటాం" అన్నాడు ప్రసాద్.

మంజరి ఇంకోసారి, అతన్ని ఆపాదమస్తకం హత్తుకుంది.

లైట్లు ఆరిపోయాయి.

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA133M102
పుస్తకం పేరు	అనామిక
తారీఖు	31/10/24
ముందు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	121
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	NO
MISSING PAGES	1 TO 212
తయారు చేసినది	akshaya
పేజీలు విడదీసినది	Rukshana
Scan	Ch. Ramya
పరీక్ష చేసినది	PRATHYUSHA
పేజీలు సరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిస్థితి	good